

MESTNA OBČINA LJUBLJANA

MESTNI SVET

Mestni trg 1, 1000 Ljubljana

☎ 306 10-10 , ☎ 306-12-14

Številka: 0600-19/2004-13

Datum : 29. 10. 2004

**MAGNETOGRAMSKI ZAPIS NADALJEVANJA 14. SEJE MESTNEGA SVETA
MESTNE OBČINE LJUBLJANA,**

**ki je potekala v ponedeljek, 25. oktobra 2004, s pričetkom ob 15.30 uri, v Veliki sejni
dvorani, Mestna hiša, Mestni trg 1, Ljubljana.**

GA. DANICA SIMŠIČ

Spoštovani svetniki. Spoštovani vsi navzoči. Lepo pozdravljeni. Če se strinjate, bi začeli z nadaljevanjem 14. seje Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana.

Na seji je svojo navzočnost doslej potrdilo 31 svetnic in svetnikov, tako, da je mestni svet sklepčen in lahko začne z delom.

Svojo odsotnost pa je opravičil svetnik prof. dr. Stanislav Pejovnik.

V skladu s 93. členom Poslovnika Mestne občine Ljubljana, odloča mestni svet o mandatnih vprašanjih na začetku nadaljevanja seje.

Spoštovane svetnice, spoštovani svetniki, pred sejo ste prejeli Ugotovitveni sklep Komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja, o prenehanju mandata svetniku dr. Milanu Zveru. Zato prosim predsednika Komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja, gospoda Slavka Slaka, da poda uvodno obrazložitev, glede prenehanja mandata gospodu dr. Milanu Zveru. To, kar ste predložili. Ugotovitveni sklep, pred začetkom nadaljevanja te 14. seje. Izvolite prosim.

G. SLAVKO SLAK

Spoštovana gospa županja, kolegice in kolegi. Skladno s poslovníkom bi pač samo prebral Ugotovitveni sklep o prenehanju mandata člana Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana, ki ste ga dobili na klopi. In sicer, dr. Milanu Zveru preneha mandat člana Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana, ker zaradi preselitve nima več stalnega bivališča. In posledično volilne pravice - v Mestni občini Ljubljana.

In mandat preneha z dnem sprejema tega ugotovitvenega sklepa.

Obrazložitev je priložena k ugotovitvenemu sklepu. Zato je ne bi bral. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Želi kdo besedo? Gospod Zver.

G. DR. MILAN ZVER

Hvala lepa. Verjetno ni potrebno pojasnjevati okoliščin, ki so pripeljale do te moje odločitve. Jaz bi se želel samo zahvaliti za korektno sodelovanje vsem. V tej hiši sem bil praktično malo več, kot deset let. In – je kar težko se posloviti na nek način od nje.

Mi bo pa nekoliko lažje, ker pride en mlad, nadebuden politik Boštjan, ki me bo v dobri, z dobro kondicijo lahko nadomestil na tem mestu.

Upam, da se bo počutil vsaj tako dobro, kot sem se vam med vami. In še enkrat, hvala lepa za sodelovanje.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Prehajamo k odločanju o

PREDLOGU UGOTOVITVENEGA SKLEPA:

Dr. Milanu Zveru preneha mandat člana Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana, ker zaradi preselitve nima več stalnega prebivališča in posledično volilne pravice v Mestni občini Ljubljana.

Mandat preneha z dnem sprejema tega ugotovitvenega sklepa.

Ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

Navzočih je 31 svetnic in svetnikov.

Glasujemo. Kdo je za in kdo je proti.

Glasovanje zaključujem.

ZA je glasovalo 31 svetnic in svetnikov.

PROTI NIHČE.

Ugotavljam, da je UGOTOVITVENI SKLEP SPREJET.

Gospodu svetniku dr. Milanu Zveru se...

... iz dvorane – ploskanje v dvorani...

...se zahvaljujem za ... za dosedanje sodelovanje in mu seveda želim uspeha tudi na novi predstavniški funkciji. Upam, da seveda tudi v dobro Ljubljane. Hvala lepa.

Sejo nadaljujemo z obravnavo 3. točke sprejetega dnevnega reda, z naslovom

AD 3.

KADROVSKE ZADEVE

In sicer z glasovanjem o Predlogu mnenja h kandidaturi za ravnateljico Vrtca Črnuče. Na glasovanje dajem

PREDLOG SKLEPA:

Miroslavi Barkovič se da pozitivno mnenje h kandidaturi za ravnateljico Vrtca Črnuče.

Ugotavljamo navzočnost.

Še vedno ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

26.

Glasujemo. Kdo je za in kdo je proti.

Glasovanje zaključujem.

ZA 23.

PROTI NIHČE.

Ugotavljam, da JE SKLEP SPREJET.

In tako smo pri Predlogu Mnenja h kandidaturi za ravnatelja Splošne in strokovne gimnazije Šolskega centra Ljubljana.

Odpiram razpravo o

PREDLOGU SKLEPA:

Andreju Smrduju se da pozitivno mnenje h kandidaturi za ravnatelja Splošne in strokovne gimnazije Šolskega centra Ljubljana.

Želi kdo besedo? Ne želi. Razpravo zaključujem.

In prehajamo na odločanje o predlogu sklepa, ki sem ga malo prej prebrala.

Medtem se navzočnost, mislim, da ni spremenila.

Glasujemo.

Kdo je za in kdo je proti.

Glasovanje zaključujem.

25 svetnic in svetnic ZA.

PROTI NIHČE.

Ugotavljam, da je SKLEP SPREJET.

Na vrsti je Predlog mnenja h kandidaturi za ravnatelja Doma v Zavodu za gluhe in naglušne Ljubljana.

In sicer odpiram razpravo o

PREDLOGU SKLEPA, ki se glasi:

Edvardu Sikošku se da pozitivno mnenje h kandidaturi za ravnatelja Doma v Zavodu za gluhe in naglušne Ljubljana.

Želi kdo razpravljati? Ne. Razpravo zaključujem.

In prehajamo na odločanje. Glasujemo.
Kdo je za in kdo je proti.

Glasovanje zaključujem.
ZA 25 svetnic in svetnikov.
PROTI NIHČE.
Ugotavljam, da JE SKLEP SPREJET.

In tako smo pri Predlogu Mnenja h kandidaturi za direktorja Centra za socialno delo Ljubljana Vič Rudnik.

In v razpravo dajem
PREDLOG SKLEPA, ki se glasi:
Štefanu Lepoši se da pozitivno mnenje h kandidaturi za direktorja Centra za socialno delo Ljubljana Vič Rudnik.

Glasu... Želi kdo razpravljati? Ne. Razpravo zaključujem.

In prehajamo na glasovanje.
Glasujemo. Kdo je za in kdo je proti?
Glasovanje zaključujem.
ZA 24 svetnic in svetnikov.
PROTI NIHČE.
Ugotavljam, da JE SKLEP SPREJET.

Na vrsti je Predlog Sklepa o imenovanju predstavnika Mestne občine Ljubljana v Svet Srednje gradbene geodetske in ekonomske šole Ljubljana.

In v razpravo dajem
PREDLOG SKLEPA:
V Svet Srednje gradbene geodetske in ekonomske šole Ljubljana, se imenuje Matjaž Klemenčič. Mandat imenovanega traja štiri leta.

Želi kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne. Razpravo zaključujem.

In prehajamo na odločanje.

Ker se je navzočnost medtem spremenila, bomo ponovno ugotavljali navzočnost.
Ponovno ugotavljam navzočnost.
In to ugotavljanje zaključujem.
29.

Kdo je za tak predlog sklepa in kdo mu nasprotuje?
Glasovanje zaključujem.
ZA 30. PROTI NIHČE.
Ugotavljam, da JE SKLEP SPREJET.

Sledi Predlog sklepa o soglasju k imenovanju direktorja in strokovnega vodje Javnega zavoda Agencije za šport Ljubljana.

In na glasovanje, oziroma v razpravo dajem

PREDLOG SKLEPA, ki se glasi:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana, daje soglasje k imenovanju Mirka Lebarja za direktorja in strokovnega vodjo Javnega zavoda Agencije za šport Ljubljana.

Želi kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne. Razpravo zaključujem.

In prehajamo na odločanje. Glasujemo.

Kdo je za, kdo je proti?

Glasovanje zaključujem.

ZA je glasovalo 25 svetnic in svetnikov.

PROTI NIHČE.

Ugotavljam, da JE SKLEP SPREJET.

In, da je s tem zaključena tudi 3. točka dnevnega reda.

Tako smo pri 4. točki, to je

AD 4.

PREDLOG ODLOKA O UREDITVENEM NAČRTU NA OBMOČJE UREJANJA VR 3/2 ROŽNA DOLINA.

Gradivo za to točko ste prejeli s sklicem seje.

Po sklicu seje ste prejeli Poročilo pristojnega Odbora za urejanje prostora in urbanizem, z amandmajem.

In zdaj prosim predstavnika predlagateljice, gospoda Igorja Jurančiča, načelnika Oddelka za urbanizem, da poda uvodno obrazložitev.

G. IGOR JURANČIČ

Spoštovana gospa županja. Spoštovane gospe in gospodje mestni svetniki.

Predlog Ureditvenega načrta za območje VR 3/2 Rožna Dolina, obsega območje južno od Večne poti. Vzhodno od Glinščice. Severno od – od Ceste VI. in zahodno od Ceste XVII.. Na ortofoto posnetku širšega prostora je z rdečim krogom označeno področje, ki je predmet obravnave.

Območje je v dolgoročnem planu opredeljeno kot območje s pretežno rabo zelene površine – rekreacija. V tem območju se nahaja Vrtnarija Herzmansky. Ob njegovem robu teče regulirana Glinščica. Notri so tudi dve stanovanjski hiši in pa objekti bivše Pionirske železnice. Ki jih danes zaseda podjetje Ars Inženiring. In so to pisarne, skladišča in garaže in podobne zadeve. Objekti so v zelo slabem stanju. Zato smo se na pobudo investitorja odločili, da bomo celotno območje ponovno proučili in preverili, kakšne so možnosti za nadaljnjo rabo.

Na tem prikazu prikazujemo eno širše območje med avtocesto in Rožno dolino. A ha... Tole je območje, o katerem govorimo ta trenutek. Pardon... Tule na skrajno desnem robu je to

območje VR 3/2 – območje sosednje, je območje Biotehnične fakultete, ki je na vrsti z naslednjo točko.

Tule je Tehnološki park, prva faza, za katerega je že sprejet zazidalni načrt. Tule je območje Brda, kjer je na zahodnem delu od bodoče ceste predvidena stanovanjska gradnja. Na vzhodnem delu je predvideno območje za Tehnološki park. Območje je ravno tako v proceduri. Tule je Hotel Mons, ki je bil odprt prejšnji vikend. Manjka pa pravzaprav eno območje tule, ob Glinščici, kjer je tudi v pripravi lokacijski načrt za nov – rekonstrukcijo priključka Brdo – do priključka z Brdnikovo cesto in pa vsi potrebni ukrepi za zaščito pred poplavami vsega tega območja, ki je ogroženo s strani Glinščice. Skratka, na vsem tem območju tule – se bodo stvari – se bo zemljišče uredilo tako, da bo v primeru večjih voda – se območje spremenilo začasno v zadrževalno jezero. Potem bo pa v dveh ali treh dneh postopno ta voda odtekala po obstoječem koritu Glinščice.

Dejavnosti, ki so razvrščene v tem prostoru niso slučajno tukaj. Z razmeščanjem dejavnosti smo skušali zasledovati v bistvu sinergetske učinke. Tako smo želeli umestiti študentske domove – v peš razdalji – od bodočih in sedanjih fakultet. Fakultete – predvidoma za računalništvo in kemijsko tehnologijo – smo umeščali v bližino Tehnološkega parka, kjer tudi prihaja do določenih sinergij. Tudi stanovanja so stvar, ki pravzaprav na nek način sodijo v ta kontekst. In seveda, druga faza Tehnološkega parka – in ne nazadnje, čeprav priznam, da ta stvar ni bila planirana – pred desetimi leti – na ta način tudi Kongresni center, ki je bil pred davnim odprt. Na nek način služi ustvarjanju nekih sinergetskih učinkov v tem prostoru.

V Ljubljani, oziroma na Oddelku za urbanizem pripravljamo prometni model za mesto in za regijo. Pri tem delu smo že kar nekaj etap opravili. Oziroma nekih faz, delovnih faz opravili. Med drugim je bila izvedena ena obsežna raziskava prometnih navad, v mestu in v regiji. Prešteti je bil promet na vseh mestnih ulicah in vpadnicah v mestu. Zanalizirana je bila namestitvev delovnih mest in stanovanj. In skratka, predvidoma v drugem letu, naj bi se ta prometni model zaključil. In s tem računalniškim orodjem bomo lahko pravzaprav vsak poseg v prostor stestirali tudi z vidika prometa.

Ker pa seveda določene zadeve gredo naprej in ni mogoče čakati, smo za območje Viča naredili tudi en delni prometni model, pri čemer smo upoštevali vse, že do takrat zbrane podatke – o teh štetjih in podobnih zadev. In smo v tem delnem modelu ugotovili, da bi z nekimi dodatnimi izgradnjami in povezavami nekih nedokončanih smeri – lahko ves ta viški predel ustrezno oskrbeli s prometom.

Tule so navedeni, je navedenih šest posegov v cestno omrežje, s katerim bi izboljšali situacijo, oziroma bi naredili območje Viča normalno prometno oskrbljeno.

Za dva odseka smo naredili tudi še podrobnejšo preveritev. In sicer stimulacijo prometa. In sicer za jutranjo in popoldansko konico. No, tole je odsek ceste, ki povezuje obe, oba priključka na avtocesto. To je priključek na avtocesto na Brdo in pa Dolgi most. Ki poteka preko – preko območja Brda. Če se spomnite, smo takrat, ko je bila obravnavana ta točka Brdo, veliko razpravljali o tem, ali je smiselno tako povezavo dveh priključkov delati. In koliko bo to za seboj prometa potegnilo. In tako naprej.

No z vsemi temi štetji, tem delnim modelom, smo ugotovili, da ta povezava služi v resnici za zbiranje prometa in distribuiranje tega prometa na oba priključka. In, da pravzaprav v tem vmesnem delu, tule, v sredini – pravzaprav ne pride do nekih bistvenih povečanj prometa. Tule vidite, recimo na desni strani. Takoj pri točki – pri številki dve – tole je 232 vozil je – jutranja urna konica prometa. 170 vozil je popoldanska prometna konica – v smer sever. In tule, na levi strani – smer jug. Skratka, gre za relativno znosne prometne tokove.

Naslednja karta prikazuje eno cesto, ki je pomembna tudi za ta prometni ureditveni načrt. To je nova cesta. V bistvu, deloma, saj ta cesta se že imenuje Cesta XVII., v tem odseku. Skratka, ko bo zgrajen še odsek mimo tega – VR 3/2, mimo Vrtnarije Herzmansky – bi povezali Večno

pot s Tržaško cesto in kasneje tudi mimo Murgel – obstaja možnost navezave na – direktno na južno obvoznico.

No, in tudi ta cesta je bila pretestirana. In so bile narejeni – izračuni za čez približno petnajst let. No in tule vidimo, da se pravzaprav promet zgošča predvsem okrog Tržaške ceste. Drugače pa na tem odseku ne – ne prihaja do nekih večjih – večjih cestnih obremenitev. Še manjši so, kot v bistvu v prejšnjem primeru.

Nekaj posnetkov iz tega območja. Tule, na levi vidimo neko obstoječo peš brv, preko Glinščice. Tule je to območje. Na desni je objekt bivše Pionirske železnice. Tu so neke garaže. Provizorij skladišča. In tako dalje. Objekti so v zelo slabem stanju. Levo spodaj vidite Glinščico, ki je v bistvu regulirana na ta način, da je spravljena v korito. No, tule je še en objekt, kjer domujejo – tule je Dom šoferjev. No in to so še nekateri pogledi z drugih strani. Na desno spodaj je Vrtnarija Herzmansky. Obstoječi objekti.

No, in smo pri predlogu – v bistvu – kaj predlagamo? Oziroma, kaj je, do katerih sprememb je prišlo med osnutkom in predlogom.

Najprej naj povem, da – v območju smo spoznali za primerno, da te objekte, ki so danes tam, nadomestimo z dvema študentskima domovoma, s kapaciteto 500 postelj. In, da renaturiramo Glinščico. Jo naredimo bolj naravno. In, da je večji del skoraj, mislim, oziroma slabo polovico območja pustimo v nadaljnje obratujoči vrtnariji Herzmansky. V ostalem delu pa dopolnilno zgradimo nekaj parkirnih mest. In parkovno uredimo območje.

Med osnutkom in predlogom je prišlo predvsem do dopolnitev in povezav, dodatnih povezav kolesarskega omrežja in pešpoti. Umestili, predvideli smo pa tudi nov prometni most na Cesti VI. Tu, na tem mestu je trenutno samo peš in kolesarska brv. V bodoče predviden normalen most za promet. Normalen promet. Ki bo bolje povezal območja Rožne doline – v smeri vzhod – zahod.

Tule je še posebej označen potek pešpoti in kolesarskih stez. Na naslednji karti prikazujemo neke možne etape. Namreč, zelo pomembno je – kako v bistvu prostor reševati v etapah – na ta način, da se vsak del – vsaka etapa lahko zaključi, kot funkcionalno zaokroženo območje, da lahko funkcionira v neodvisnosti od ostalih etap.

No, tule je en preizkus stavbnih mas – tega, teh dveh študentskih domov. V neki polkrožnih, oziroma četrto krožnih oblikah. Razmeroma nizke višine. Skratka, v dveh takih objektih dobimo približno petsto postelj. Naj še enkrat omenim, da je bližina Biološke fakultete in biotehnologije, v peš razdalji. Skratka, če bi uspeli zagotoviti zasedenost teh študentskih domov. Študenti, ki študirajo na Biotehniški fakulteti, bi zagotovili to, da bi najmanj, kar je – potrebovali samo eno parkirno mesto. Ker bi pač ne potrebovali dveh. Eno pri študentskem domu. Enega pri fakulteti. Seveda pa še veliko več možnosti obstaja, da študentje sploh ne bi imeli vozil. Ker bi lahko na predavanja hodili peš.

Tule je še navedeno kako je postopek potekal. Upošteval smo vrsto pripomb. Nismo pa upoštevali tiste pripombe, ki nasprotujejo gradnji dveh študentskih domov. Ker sem ravno omenjal, da želimo pač ustvariti neko, nek – bi rekel – neke vrste kampus. Kjer bodo študentje lahko bivali in delali v peš razdalji.

Nismo se tudi strinjali s predlogi, ki so bili usmerjeni v to smer, da bi celotno območje pozidali s stanovanjsko gradnjo. In mislim, ravno iz teh razlogom, da želimo pač doseči neko skladnost, oziroma uravnoveženost rabe prostora na tem območju.

No in skratka predlagamo, da mestni svet predlog, z amandmajem Odbora za urbanizem – sprejme. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Zdaj pa prosim predsednika Odbora za urejanje prostora in urbanizem, gospoda dr. Zagožna, da poda mnenje pristojnega delovnega telesa. Izvolite.

G. DR. JOŽE ZAGOŽEN

Hvala za besedo. Odbor je podprl predlog odloka. In podal tudi predlog amandmaja, ki ste ga dobili z gradivom. Tako, da ga tokrat ne bi bral. To.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Želi besedo predsednik Statutarno pravne komisije gospod Pavlica? Ne želi. Potem pa odpiram razpravo – najprej o aktu v celoti, nato pa bomo prešli na razpravo in glasovanje o amandmajih. Želi kdo razpravljati? Gospod Kuščer.

G. SAMO KUŠČER

Hvala lepa. Ja, hvalevredno je, da se vsaj razmišlja, preden so stavbe postavljene. Preden je prepozno. Da se vsaj razmišlja o takih kompleksnih zadevah, kot – kje bo kdo parkiral in kako bodo hodili. Se pa bojim, da je to – ta pogled, ki smo ga zdajle slišali skrajno naiven in da ne upošteva realne situacije. Namreč to, da bodo študentje hodili peš. To se ne bo zgodilo. Lahko kar stavimo, zdajle, takoj. Ker ste jih pač v zadnjih petnajstih letih navadili, da je to ena od osnovnih pravic. Če se spomnite, so to tudi oni sami eksplicitno izrazili pred kakšnimi tremi leti, ko je šlo za parkirna meta. Okoli Ekonomske fakultete.

To je ena od osnovnih pravic dandanes v Ljubljani. Ne osnovna pravica Ljubljančana, da ne bomo se narobe razumeli. To ni samo osnovna pravica Ljubljančana. Kar je mogoče po neki raztegnjeni logiki možno, da bi bila. Čeprav je tudi to nemogoče. Ampak, to je osnovna pravica. Smatra se, da je to osnovna pravica vsakega, ki pride v Ljubljano in hoče nekam iti. Da parkira. Da parkira brezplačno. In to blizu mesta, kamor se je namenil. To je šlo tako daleč, da smatrajo zato parkiranje – brezplačno seveda parkiranje – kot osnovno pravico tudi vsi študentje, ki prihajajo v Ljubljano. Tako daleč gre to, da so to študentje, ki parkirajo v ponedeljek zjutraj in pustijo avto – in to se dogaja v veliki meri v Rožni dolini. In zato je to tudi zelo relevantno pri tem vprašanju. In pustijo avto do petka popoldan in potem ga odpeljejo, kamor koli so se pač odpeljali.

V tem času je Ljubljana nagneta z množico tudi študentskih avtomobilov. Zdaj, jaz osebno nimam, kot demokratično izvoljen predstavnik, nimam popolnoma nič proti temu, da kdo uporablja avto. To je vsekakor pravica posameznika. Se mi pa zdi, da je skrajni čas, da Ljubljana, da se resno zamisli nad tem, koliko prostora prepušča brezplačno parkiranim avtomobilom.

Zdaj, če želijo študentje in želi Ljubljana to podpirati. Če želijo študentje parkirati v teh novih domovih, naj se pač projekt zastavi tako, da bo dovolj parkirnih prostorov v okviru stavb. Da ne bo treba študentom parkirati v okolici. Kajti že zdaj, če greste v Rožno dolino, več, kot polovica parkiranih avtomobilov, legalno ali ilegalno parkiranih, pripada študentom. To se pravi, s temi novimi domovi, jih lahko pričakujemo še več. V neposredni bližini teh novo projektiranih domov, je prelepa kolesarska steza, ki kar kliče po tem, da bo zaparkirana, ko bodo ti študentski domovi postavljeni.

Ne si delati iluzij, da so študentje tako zavestni glede prostora. Morda celo glede kolesarjenja, da ne bodo parkirali po kolesarski stezi. Ker bodo. Parkirali bodo povsod, kjer je možno. In, kjer ni izrecno preganjano. Tega pa, to je pa dokazala mestna oblast – tega pa v Ljubljani ne zmoremo. Se pravi – preganjati ne zmoremo, hkrati pa želimo – hkrati pa puščamo odprto vse – vse druge možnosti transporta.

Študentje dejansko tukaj nimajo nobene možnosti, da bi drugače ravnali, kot da se pripeljejo z osebnim avtomobilom in ga parkirajo na nekem prostoru, ki ga ni. Prosim, še enkrat

poudarjam to, kar sem na začetku delal – rekel, ne delajte si iluzij, da bodo študentje hodili peš. Niti med Biotehniško fakulteto in tema dvema domovoma. Kajti, prvi rahel dežek bo pomenil, da bodo vsi šli z avti. Prva – prva rahla ohladitev bo pomenila, da bodo vsi šli z avti. To je današnja kultura. To je stanje današnje kulture. Ljudje v Ljubljani ne hodijo peš niti dvesto metrov. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika? Gospod Sušnik replika na gospoda Kuščerja. Izvolite.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa. Gospod Kuščer, jaz moram reči, da se z vami popolnoma strinjam. Žalosti me, da se jemlje to pravico, ki naj bi bila pridobljena že s tem, da pač nekdo v Ljubljano pride in zasede prostor - popolnoma brezplačna. Če mi vlečemo analogijo in jaz bi želel, da bi jo vlekli z vsemi drugimi, ki pač v Ljubljano pridejo. In niso tukaj samo potrošniki in porabniki prostora, potem bi bilo prav, da začnemo k temu pristopati ekonomsko in pa racionalno. Vsak, ki danes gradi stanovanje, mora zraven tudi graditi parkirišče. Vsak, ki gradi poslovni prostor, mora graditi tudi parkirišče. In tudi to parkirišče plačati. Vsak, ki gradi danes – ne vem, hotel. Vsak, ki gradi motel. Vsak, ki gradi neko drugo dejavnost, pri katerem se pričakuje občasne obiske – mora upoštevati pravico tistih, ki pridejo do parkiranja in mora on to plačati. Osnovni problem pri študentskih domovih je, da ti niso podvrženi gospodarski logiki. In bomo mi, seveda iz javnih sredstev to pravico krili - úrbi et órbi – ne glede na to, ali se s to pravico strinjamo, ali ne. Zdi se mi prav, da bi se s študentskimi domovi, v katerih imamo tudi svoje predstavnike v svetu tega zavoda, če sem prav seznanjen. Smo jih imenovali tudi v tem mestnem svetu – zagotovilo, da Študentski dom povrne del sredstev, ki jih bo občina namenila za prostor, za študentski dom in za parkirišče. Preko izterjave tistih, ki bodo tam imeli parkirana svoje avtomobile. Smo za to, da je urejeno parkiranje. Smo pa tudi za to, da se dojame, da avto je strošek, ki je rahlo večji od avtobusa, ki ga tako in tako že subvenicioniramo. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Naslednji ima besedo za razpravo gospod Jazbinšek. Za njim bo razpravljal gospod Černjak. Izvolite gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Jaz bom v razpravi seveda končal z enim predlogom – zato, ker se seveda sto procentno strinjam z obema svojima predhodnikoma. V fazi, v kakršni pa je ta akt, seveda, ne? Se pa ne da te reči – rekel bi – artikulirat. Jaz moram povedat, seveda, da je parkiranje bil tudi predmet nekkih razgovorov, amandmajev. In pod objektom, ne? Kakor je rekel kolega Kuščer... oprost Kuščer, ne? To je – saj veš, kaj je to? Kotlovec se temu reče. No, ja... Kot je rekel – pod objekti – vendar je bilo to odbito s strani pripravljavcev. Zato, ker menim, da seveda pripravljavci tazga amandmaja, ki je rekel – da pod enim objektom naj se zgodijo garaže, niso pripravili. Mislim, da bo treba se drugih sredstev poslužiti.

Jaz moram, za uvod, povedati nekaj, ne? Jaz sem seveda dal pripombo, da se vzporedno z izdelavo tega ureditvenega načrta, v fazi osnutka – pripravijo spremembe dolgoročnega plana. Namreč, petsto postelj, ne? Ne sodi v tematski park. Kar pomeni, seveda, da to niso neki paviljončki, znotraj zelenja, ne? Ampak, kakor vidite, je to ena dimenzija, daleko večja, kot je

Kolizej. Tudi po kapaciteti veliko večja. Tudi po oblikovanju močnejša. In seveda, to ni nobena šala. Tudi iz izkušenj vemo, da ni nobena šala. In tudi iz tega naslova, da seveda v moderni družbi, ne? V moderni družbi, ne moremo govoriti o študentu, kot o, ne vem – nekemu, ki nima – svojih, rekel bi, navad – mobilnosti. In sicer... Zdaj pa, seveda odgovoril mi je pripravljavec tega akta z nečim, kar je samo s sabo v nasprotju, ne? Bilo je rečeno, da je to tematski park – ergo je park. Potem so mi pa razložili, da je tematski park, ne? Razložili so mi, ne? Da lahko služi zelo različnim namenom, kot so – igra, razvedrilo, vzgoja, izobraževanje, estetsko doživljanje in podobno. Bivalnih kapacitet, med tem, kar so me podučili – urbanisti – ni napisano. To se pravi, izhajam iz njihovega lastnega.

Potem so pa rekli – glavna tema izhaja iz... objektov za potrebe šolstva, znanosti, kulture, športa, ne? To se pravi – izhaja iz tega, da je zraven fakulteta. Oprostite, povsod to sta seveda dva ločena sistema. In to ni noben kampus fakultete. Ampak, je to seveda nekaj, kar sicer imamo v ločenih študentskih naseljih. Celo, kadar gre za koncentracijo skoraj takega tipa, kot je to.

Ampak, ne bom vztrajal na tem, ne? Da delajo tukaj urbanisti mene, kakor bi rekel – za enega bedaka, ki ne ve, kaj so to – rekel bi, bivalne kapacitete študentov. Pač pa bom govoril o tem, da to, seveda, če gor pogledate – morate vedeti, da ni več tematski park. Tu se namreč park spreminja v parking. Jaz obžalujem, da je to isti koren. Tudi zelo lahko je parkirat v parku, ne? Razen, kadar je blato. Ne? To zelo razumem. In, kadar reda ni in tako naprej. Vendar, seveda, tole – ob tem, da bodo itak zaparkirane vse kolesarske steze. Kar pomeni agresivnost, povzročeno po urbanističnem aktu. Agresivnost napram kolesarskim stezam. Pomeni tudi seveda agresivnost do vsega preostalega zelenja, ki tukaj notri je. ... In to pomeni de-fakto. Zato, ker je prej bila rečena beseda – investitor, sem se probal sam sebe podučiti, kdo naj bi bil tukaj investitor. In sem ugotovil seveda, da je to državna ustanova, ne? Pardon, ministrstvo, ki – oprostite – iz mojih mladih let, ko sem še projektiral, recimo, neko šolo... Vem, da smo imeli perfektno izdelane normative okrog tega, ne? Kaj je to objekt. Kaj so to površine. Vsi ti normativi so bili znani. Jaz predvidevam – recimo, jaz sem se prvič naučil te normative leta 71. Jaz predvidevam, da je ta prosvetljeni minister Gaber, ne? Če ne pred njim drugi, ne? Že neke normative - na temo študentskih domov - vendarle ima na zalogi. Drugače mu dam to iz starega fonda ministrstva. Ko so te službe funkcionirale – v prejšnjem režimu, ne? Ko se je točno vedelo, kaj paše k študentskemu domu. Ko se je vedelo, kaj paše k vrtcu. Se je vedelo, kaj paše k šoli in tako dalje.

Gospod Lapuh, ne? Je bil nosilec teh normativov. Ki pa, moram reči, da inštitucija... ne vem, kdo je delal tole, ne vem. Ampak, ljudje, ki danes predstavljajo to, so bili recimo na Urbanističnem inštitutu v službi, ki nikoli ni spravljal skupaj urbanističnih normativov. Žal. Kljub temu, da je bil velikokrat plačan. Ampak, obstajajo šolski normativi. In jaz mislim, da ti normativi obstojajo.

Zato predlagam – ker je seveda z zelo enostavno gesto moč narediti seveda tu parkirna mesta pod objekti, ne? Z zelo enostavno gesto, ne? Z mejčnim amandmajem. Tukajle notri. Jaz ga seveda nisem pripravil. Ker po navadi sem preglasovan. Če mi pa date pavzo, ga bom pa pripravil, ne? Razumete, ne? Bom seveda v primeru, da bomo mi tole sprejel, izhajal iz tega, da investitor menda ministrstvo. Da menda obstojajo normativi. Da menda mam o mi zakon o – Zakon o glavnem mestu Ljubljane, kjer se za kapitalne stvari med sabo dogovarjata predsednik vlade in v Pismu o nameri, predvsem tudi iz naslova prostorskega urejanja – kot poseben člen tega zakona – in predvsem tudi iz naslova parkingov, seveda. Eksplicitno citiranih v tem zakonu. Da gospa županja ne objavi tega odloka dokler ne ugotovi kršitve teh normativov s strani investitorja. In dokler se seveda ne – ne ugotovi, ali so te norme kršene. Če pa norme ne obstojajo, pa bo ona sama povedala, seveda, da ve – kakšen standard mora biti. Ker, če mi damo seveda tukaj – tukaj osnutek ven, ne? Bo sfrustrirana vsa naslednja

javnost, upravne enote in tako dalje. Bodo sfrustrirane okrog tega, ali smejo dovoliti, ali ne smejo dovoliti tu notri garaže.

Jaz opozarjam še na nekaj. Tukaj se seveda pretočna cesta dogaja. Prej je bilo utemeljeno. Pretočna cesta. Ne? V bistvu je to drugi ring. Za tem ringom, ki ga imamo mi v sredi. Ring je na jugu že zgrajen skozi dva mosta. En čez Gradaščico, en čez Ljubljano. In ob tej cesti bomo imeli kar na enkrat seveda notri kapaciteto petsto postelj. Petsto postelj, veste – to je naselje. To je res naselje. Ne? To je naselje. To je več, kot Stanežiče. Kot Medno. Kot, ne vem... in tako naprej. To so naselja, po svoji dimenziji in seveda dostopnost tukaj do teh garaž – bo seveda iz neke glavne žile.

Zato bom predlagal županji, če mi ne bo dala možnosti, da v miru napišem en amandma, ne? Oziroma, so ga imel že na odboru – že pripravljenega, pa ni šel skozi. Ali nekaj takega. Kaj pa jaz vem. Da ne objavi, da zadrži objavo. In da mestnemu svetu v ponovno odločanje. Ker mislim, mislim...

... iz dvorane - nerazumljivo...

... Prosim? Mislim, ... ja, da zadrži objavo. Ja. In da mestnemu svetu v ponovno odločanje. Zato, ker menim, ne? Da je – da je v bistvu ne samo vsebinsko sporno. To, kar je gospod Kuščer perfektno povedal. Da ima investitor svoje dolžnosti. To, kar je Sušnik perfektno povedal. Ne. Gre celo za nezakolitost. Po moje. Ker obstojajo te normativi. Tisto, kar smo slišali, da bodo ti študentje hodili prosjakat v sosednje območje. A smejo tam parkirat, ali ne. Oprostite, tam bodo parkirali učitelji. In pa drugi študentje, ki ne stanujejo tu notri.

Tako, da predlagam, da se da magar odboru, ali pa vam, ne? Možnost, ne? Ker vi ste tisti, ki lahko – gospa županja amandma da. Jaz ga ne morem več po postopku dati. Da date čas, da vam predlagam amandma. Da se pravzaprav ta – oprostite, ne? Neurejenost, ne? Uredi dostojno. Da ne boste ne vem, čez kakšno leto, ne vem... šli spreminjati tega odloka, po nepotrebnem. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospod Černjak. Izvolite.

G. DOMINIK SAVA ČERNJAK

Hvala lepa gospa županja. Svetnice in svetniki.

No, jaz se pridružujem mnenju predhodnikov. Sploh kar se tiče njihovih glavnih skrbi. Vendar je pa vseeno ta projekt, kot prvi projekt, kar mislim – je že več, kot leto dni – opozarjam, ko je Ljubljana se končno pridružila reševanju tega perečega vprašanja. To je reševanje stanovanjske stiske študentov. Ljubljana je zadnja, ki se je v okviru mest, ki so podpisale pred letom, ali dvema – izjavo o tem, da bodo gradila študentske domove – zadnja, ki pravzaprav zdaj z zemljišči sploh prihaja nasproti. Vse, kar se bo v Ljubljani zgodilo, se je zgodilo - ministrstvo samo. Tako, da tukaj mogoče, kvečjemu dodaten plus.

Vendar bi pa odgovoril, bi imel vprašanje za predlagatelja, današnjega. In sicer, Projektni svet za izgradnjo študentskih domov je pripravil minimalne standarde, tehnične pogoje za graditev in opremo študentskih domov. In pa drugih bivalnih prostorov za bivanje študentov. In je zapisano v 4. členu – to je 4. člen predloga. V četrtem odstavku, da je treba na dve študentski ležišči – je potrebno zagotoviti – eno parkirno mesto.

In, zdaj prvič – me zanima, če je pri tem predlogu, sploh so upoštevani ti pravilniki, v celoti. In drugo – če je upoštevan sploh tudi v tem delu, kar se tiče samih – samih parkirišč. In tretje – bi tudi predlagal Proceduralni sklep, da se naredi pavza za deset minut, da se gospodu Jazbinšku da dovolj časa za pripravo amandmaja. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika gospod Kuščer.

G. SAMO KUŠČER

Ja, seveda – študentski domovi v Ljubljani, tako, kot je bilo zadnjič z muzejem, pa neštetokrat že prej - pri predlogih v mestnem svetu. Težko reči – ne. Težko reči – tega ne podpiramo. Ker vendarle je Ljubljana univerzitetno mesto. Glavno mesto. Ponosni smo na svoje študente. Oziroma na študente, ki prihajajo iz cele Slovenije in tako naprej. Vsekakor, jaz osebno vsekakor podpiram to, da študentje dobijo svoje domove.

Ampak, kot že mnogokrat doslej, rekel bi celo, da v večini primerov, v tem mestnem svetu – so gradiva slabo pripravljena. Celotna strategija je nedomišljena. Nobene dolgoročne vizije ni v tem, kaj se sploh dela. Dela se na pamet. Dela se zato, ker je nekdo nekje nek denar spulil. In dela se zato, da v medijih to dobro odjekne. To se bo vrnilo, kot kanon bomba in je to popolnoma zgrešeno, da se to na ta način dela. Pa ne samo ta projekt. Velika večina drugih projektov, ki jih v tem prostoru obravnavamo. Se na ta način dela. En del je dorečen. Pet drugih je nedorečenih. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja. Replika na repliko. Potem pa bomo šli na proceduralni predlog, ne? Izvolite, minuta...

G. DOMINIK SAVA ČERNJAKA

Ja, jaz se zelo strinjam v celoti z vami. Edino želel bi opozoriti, da je to končno en pozitiven korak. Seveda pa, če ta korak ne izpolnjuje osnovnih pogojev, potem je nesmiseln in ga je treba pravočasno dodelati. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa.

Slišali smo **proceduralni predlog**. Ki ga predlaga gospod Černjak. In sicer, da se odredi deset minutni odmor. V katerem lahko gospod Jazbinšek – bil je tak proceduralni predlog, da predlagate deset minutni odmor za gospoda Jazbinška. Jaz bom dala tak proceduralni predlog na glasovanje.

Ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

26 navzočih.

Kdo je za proceduralni predlog – za deset minutni odmor? In kdo mu nasprotuje?

Glasovanje zaključujem.

ZA 14, PROTI 10.

Odrejam deset minutni odmor.

Nadaljujemo ob 16 uri in 40 minut. Dvajset minut do petih.

.....**odmor**

Spoštovane svetnice in svetniki...Gospod Jazbinšek. Nekoliko dlje je trajalo, kot deset minut, ne? Vendarle imamo zdaj amandmaje na mizi. Amandmaja na mizi. Tako, da lahko nadaljujemo z razpravo, če želi še kdo razpravljati. Če ne želi nihče več razpravljati, ugotavljam, da je razprava končana.

In prehajamo h glasovanju, oziroma k razpravi o vloženi in glasovanju o vloženi amandmaji. Po vrsti, kot so vloženi k članom.

Prvi amandma je vložen k 6. členu in sicer se glasi:

V prvem odstavku 6. člena se tekst – etažnost objektov Š 1 in Š 2, je lahko največ P+3 – spremeni tako, da se glasi: etažnost objektov Š 1 je lahko največ K+P+3, objekta Š 2 pa P+3.

Odpiram razpravo. Če želi kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne. Razpravo zaključujem.

In prehajamo k odločanju o amandmaju – to je amandma, ki sem ga vložila jaz. Tako, da ga seveda podpiram.

In prehajamo na glasovanje o tem amandmaju.

Najprej ugotavljamo navzočnost.

... obrazložitev je – tako, kot je napisano, da se s tem zagotavljajo dodatna potrebna parkirna mesta.

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

33 navzočih.

Prehajamo k odločanju.

Glasujemo, kdo je za in kdo je proti.

Glasovanje zaključujem.

ZA 28 svetnic in svetnikov.

PROTI 1.

Ugotavljam, da JE AMANDMA SPREJET.

In zdaj prehajamo k razpravi, oziroma glasovanju o **Amandmaju**, tudi k 6. členu. Ne, to je že bilo – se opravičujem... Malce drugače je...**9. členu**, ta pa se glasi:

V 9. členu, se v poglavju Mirujoči promet – tretji odstavek nadomesti z besedilom, ki se glasi: Dodatna potrebna parkirna garažna mesta se uredi v kletni etaži objekta Š 1, z uvozom iz Ceste XVII. Obrazložitev je enaka, kot k prejšnjemu amandmaju.

Želi kdo razpravljati? Gospa Širca. Izvolite.

GA. MAJDA ŠIRCA

Se opravičujem. Ni čisto razprava. Mogoče, če imam pravico do – pravico do pojasnila. Ker, kot se spomnim pogovorov na odboru, vezanih na vprašanje parkiranja. Oziroma parkirišč. Je bilo nekaj zadržkov zaradi vode. In zaradi nekih, nekih gradbenih problemov, ki bi nastali lahko – z eventuelnimi drugačnimi ureditvami garažnih mest. Pa mislim, da ni nič narobe, če dobimo še kakšno dodatno utemeljitev, ki bo lažje nas vodila pri glasovanju. Od odbora. Glede na to. Ne?

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na razpravo gospe Širce. Gospod Jazbinšek, izvolite.

G. MIHA JAZBINŠEK

Jaz bom v okviru replike pač povedal. Če je problem vode...

... iz dvorane - nerazumljivo....

Ja, vem, saj smo tudi to uskladili, pa tako... Pa v sredi, pred glasovanjem, se ne more dati odgovorov, ne? Kakor vemo. Šele na koncu da predlagatelj, ne? No, toliko bi povedal, da – če gre za vodo, seveda gre klet do nivelmaja vode. Če bo pa na terenu mogoče to malo ven gledalo – te kleti so nizke, ne? Seveda, se z de-nivelmajem zemljine, ki bo itak preostala, ker se bo kopalo. Seveda to področje parkovno uredi. Ker tudi – ker tu teren raste, od spodaj gor. Da so ti nivelmaji skladni z lastnostjo tega terena.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja, hvala lepa za vašo repliko. Gospa Širca, jaz sem razumela, da je to lahko razprava. Kajti, kar tako pojasnilo ne more biti. Zato je bila tudi možnost replike, ki jo je dal gospod Jazbinšek. Gospod Jurančič, želite tudi vi besedo? Ne želite. Dobro. Potem je to pojasnilo...

.....konec 1. strani I. kasete.....

...preverjamo navzočnost.

Ugotavljamo navzočnost, prosim... Gospod Jazbinšek, ste navzoči? Gospod Jazbinšek, ste navzoči? Ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

35.

Prehajamo na odločanje o omenjenem amandmaju.

Kdo je za in kdo je proti.

Glasovanje zaključujem.

29 ZA, 1 PROTI.

Ugotavljam, da JE AMANDMA SPREJET.

In tako smo pri **Amandmaju k 17. členu**. Ta amandma je nekoliko daljši in se glasi:

V 17. členu odloka, se drugi in tretji odstavek spremenita tako, da se glasita:

Izvedbena celota A, se lahko izvede sočasno, ali v dveh fazah. 1A in 2A. 1A predstavlja severni objekt Š 1, na zemljiščih Ars Inženiringa, z dostopom, parkirišči in športnih igriščih - igriščem na mestnih zemljiščih. A 2 predstavlja osrednji del parka, južno od predvidenega obsega vrtnarije Herzmansky. Vrstni red pa se lahko zamenja.

Izvedbena celota B se lahko izvede sočasno, ali v dveh fazah. 1 B in 2 B. 1 B predstavlja južni objekt Š 2 s parkirišči, dostopom in otroškim igriščem. B 2 predstavlja parkirišče ter športna igrišča ter predvideno vrtnarijo Herzmansky. Vrstni red faz se lahko zamenja. Ostale izvedbene celote so enovite celote, vendar posegi znotraj le teh niso fazno omejeni.

Odpiram razpravo o tem amandmaju odbora. Ugotavljam, da ni želje po razpravi. Razpravo zaključujem in prehajamo na odločanje.

Ne vem, mislim, da se navzočnost ni spremenila.

Tako, da lahko kar glasujemo. Glasujemo, ki ga je vložil, predlagal Odbor za urbanizem.

Glasovanje poteka in ga zaključujem.

31 ZA, NIHČE PROTI.

Ugotavljam, da JE AMANDMA SPREJET.

In tako smo pri

PREDLOGU SKLEPA, ki se glasi:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana sprejme Predlog Odloka o ureditvenem načrtu za območje urejanja VR 3/2 Rožna dolina, skupaj s sprejetimi amandmaji.

Glasujemo. Kdo je za tak predlog sklepa? Kdo mu nasprotuje?

Glasovanje zaključujem.

ZA 30 svetnic in svetnikov.

PROTI NIHČE.

Ugotavljam, da JE SKLEP SPREJET.

In tako zaključujem 4. točko dnevnega reda, ter prehajam na 5. To pa je

AD 5.

PREDLOG ODLOKA O ZAZIDALNEM NAČRTU ZA OBMOČJE UREJANJA V 1 – 3/3 BIOTEHNIŠKA FAKULTETA

Gradivo za to točko ste prejeli s sklicem seje.

Po sklicu seje ste prejeli Poročilo pristojnega Odbora za urejanje prostora in urbanizem.

In zdaj prosim načelnika Oddelka za urbanizem, gospoda Jurančiča, da poda uvodno obrazložitev. Prosim.

G. IGOR JURANČIČ

Lep pozdrav še enkrat.

Predlog zazidalnega načrta za območje V 3/3, to je sosednje območje od tistega, ki smo ga ravno prejle sprejeli. To območje je označeno tule na ortofoto posnetku z rdečo barvo. Prejšnji odlok je zajemal tole območje na vzhodu. To območje V – I – pa obsega rob Glinščice, potem rob Večne poti. Ena meja, ki zglada relativno nenaravna, ampak je nastala v preteklosti po spletu okoliščin in določanja prvega območja kmetijske rabe. Včasih nelogično, vendar formalno ta meja velja.

No in potem Ob poti spominov. In po robu naselja dela Rožne doline in mimo poskusnih polij nazaj do območja, kjer je danes opuščena kotlovnica od Biotehniške fakultete.

V dolgoročnem planu je ta del območja opredeljen, ki je šrafiran tule na sliki – opredeljen, kot območje, namenjeno inštitutom, izobraževanju, šolstvu in sorodnim dejavnostim. V sredini tega območja, je pa eno relativno obsežno območje, razvrščeno v prvo območje kmetijskih površin, ki se čuva. Tu, na tem območju pretežno so danes poskusna polja Biotehniške fakultete, za katera sicer nekateri strokovnjaki smatrajo, da je to območje preveliko in ni več učni proces – ne potrebuje več tolikšnega obsega. Vendar smo poskusili, ko je bil še čas za to, ob sprejemanju dolgoročnega plana zadevo spreminjati. Vendar nismo dobili ustreznega soglasja, niti samih fakultet, niti kmetijskega ministrstva. Tako, da smo zadevo za nek način pustili v obravnavo in ponovno presojo takrat – do takrat, ko bomo delali nov prostorski plan mesta. Do takrat pa je, tako, kot danes, območje deljeno deloma na inštitutsko območje, deloma na kmetijsko območje.

V osnutku, ki je desno zgoraj, je bila dispozicija vseh teh fakultet in tako naprej nekoliko drugačna. V predlogu levo spodaj se že na pogled vidi, da je razmestitev in pa sicer poraba preostalega prostora mnogo bolj racionalna. Oba predloga sta upoštevala idejne zasnove teh objektov. Vendar, pač, v postopku usklajevanja je prišlo, po našem mnenju, do kvalitetnejše rešitve.

Območje zajema naslednje dejavnosti. Ob Večni poti je predvideno dvo- nivojsko parkirišče. Nasproti Živalskemu vrtu. Tam, verjetno se spomnite, da je tisti teren južno od Večne poti nekoliko nižje. Predstavljamo si, da bi z izravnavo terene dosegli to, da bi dobili dvo-etažno parkiranje. Eno od spodaj, pod neko konstrukcijo. Eno na vrh. Tule – tule je ena aleja, že obstoječa, zgrajena, ki vodi do obstoječega objekta Biološke fakultete. Zgrajena je do – do Glinščice. Tule, na tem mestu je predviden Prirodoslovni muzej. Za katerega tudi tečejo neke investicijske priprave, v tem delu. Tule je predvidena tudi še gradnja dodatnih objektov biologije. Tule, na drugem bregu Glinščice je predviden prostor za dve fakulteti. Predvidoma naj bi to bila Fakulteta za kemijo in računalništvo. Zgradba sama je umaknjena od poti in od teh zelenih naravnih površin. Primaknjena je h Glinščici. In Glinščica, tako, kot v dolnjem toku, ki smo ga obravnavali malo prej, je predvidena za obsežno renaturacijo. To se pravi, bi rekel – nekako vračanje naravnemu videzu. In v bistvu, razširjanju struge. Zasajanju – to so pač trendi danes. Nihče več ne uklešča reke in potoke v betonske kanale. Ampak jih skuša sonaravno urediti – vodni prostor. No, obenem pa Glinščica pomeni za ves ta prostor neko centralno povezovalno površino. In tudi na nek način pridobiva s tem neko socialno funkcijo. Tu, ob Glinščici bi potekale glavne peš, kolesarske poti. Bi se urejali neki prostori za sedenje, postajanje študentov. Skratka, tule naj bi se v bistvu – ta prostor naj bi dobil tudi neko socialno funkcijo.

No, v spodnjem prostoru, to so ta poskusna polja, ki za enkrat, z izvedbenih aktov – ne posegamo vanje. Ker je v dolgoročnem planu to opredeljeno, kot območje prve – prva kategorija kmetijskih zemljišč. Sicer pa se območje, kjer je danes Biotehniška fakulteta,

krajinska arhitektura, nekateri inštituti, z dopolnilno gradnjo – dopušča krepitev, oziroma pač posodabljanje teh dejavnosti.

V območju, kjer je pa danes opuščena kurilnica, ki jo občasno uporabljajo tudi krajinski arhitekti, pa je predvidena možnost gradnje več-nivojske parkirne hiše.

Mi smo zdaj kar dolgo časa porabili za usklajevanje vseh teh programov, inštitutov in fakultet. In to je nekakšen sintezni kompromisni predlog. Sem že omenjal pač tudi ta odmik dveh stavb. In tako naprej. Pod obema novima fakultetama je predvideno parkiranje. Skratka, tu smo šli v rešitev, takšno, kot jo je pri prejšnjem aktu predlagal gospod Jazbinšek. Razlika je pa v tem, da seveda ta prostor omogoča določene razlivne površine na tule, na temle mestu. Skratka, imamo možnost vodo speljati v en širši predel. Medtem, ko v tistem predelu, ki teče mimo te Pionirske železnice, se pa seveda struga zoža. In tam je prav malo površin. In bo verjetno treba s to nivelacijo, ki smo prej o njej govorili – te ustrezno reševati.

Mi smo mnoge pripombe upoštevali. Nismo pa upoštevali tiste, na katere opozarja četrtna skupnost že večkrat. Skratka, da bi preko tega območja napeljali eno dodatno prometnico, ki bi povezala Rožno dolino s Cesto za opekarno. Oziroma tistim prostorom pri Tehnološkem parku. Namreč, mi smatramo, da tranzit preko tega območja ni zaželen. Po drugi strani smo pa tudi s prometno študijo, ki sem jo pokazal pri prejšnjem aktu, ugotovili, da z nekaterimi dopolnilnimi gradnjami in s sklenitvijo mreže, dosežemo enake učinke, kot bi s tem, če bi seveda peljali promet – tranzit skozi to območje. Ki ga pa na nek način želimo ohraniti čim bolj naravnega. In ga tudi v kasnejših fazah nameniti izobraževanju in študiju.

V tem območju je od osnutka, do predloga, še dodatno zagotovljenih 363 parkirnih mest. Torej, skupaj 1072 parkirnih mest. Parkirna mesta so deloma v območju Biotehnične fakultete, deloma na območju te opuščene kotlovnice. Deloma v kletih, oziroma, recimo visoki kleti. Nizkem pritličju. Kakor koli jemljemo – teh dveh predvidenih novih fakultet. Deloma v dvo-nivojskem parkirišču nasproti Živalskemu vrtu. Kjer bo to parkirišče lahko tudi v soboto in nedeljo uporabljeno s strani obiskovalcev Živalskega vrta. In to je še eno dodatno parkirišče na drugi strani te zelene aleje.

To je samo en shematski prikaz prereza. Tole so – je pač ta višinska situacija. Tule je Večna pot. Tole smo mislili, da bi lahko z eno dodatno konstrukcijo zagotovili dvojno, dvo-nivojsko parkiranje. No in to je nekak naša želja, ali pa tudi izvedbeni akt je narejen na ta način. To se lahko zgodi na tem mestu. Skratka, neko relativno naravno območje, z umeščenimi posameznimi objekti fakultet v zelenju. To je en primer iz Nemčije.

Še nekaj podatkov, o dosedanji proceduri. Razgrnitvi. Upoštevanih pripombah. Ki sem že pokomentiral prej. Predlagamo, da mestni svet predlog sprejme. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Zdaj pa prosim predsednika Odbora za urejanje prostora in urbanizem, gospoda dr. Jožeta Zagožna, da poda mnenje pristojnega delovnega telesa. Izvolite.

G. DR. JOŽE ZAGOŽEN

Hvala lepa. Odbor je podprl predlog odloka.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Želi besedo predsednik Statutarno pravne komisije, gospod Pavlica? Ne želi. Odpiram razpravo o predlogu odloka. Gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, jaz moram pohvaliti to spremembo iz osnutka v predlog, ne? Ne? Že sam gospod Jurančič vam je prej pokazal, ne? Prej je bilo petnajst metrov, sem jaz ocenil – stran od Poti spominov in tovarštva. Ne? En velik kompleks, ne? Tudi parkiranja so veliko vzela. Zdaj se je to seveda drugače naredilo. Pri predlogu. In se je izkazalo seveda, da bi se lahko že od vsega začetka lahko – bilo to tako. Ne?

Ampak, kljub temu je ostalo še nekaj stvari, rekel bi – tudi ta prikaz, ne? Kako je lepo, ne vem, če je ena fakulteta v zelenju. Cenim in to razumem. Edino tle je seveda en poseben problem. In to je ta, - samo toliko, da si obudimo mi to, da je to seveda, rekel bi – območje na robu parka, ne? Rožnik Tivoli. In v tem smislu seveda je tukaj notri le prišel tujek med gozdni rob in med krajino, ne? Čeprav so seveda krajinarji tukaj nekaj o krajini malo govorili. Biologi z iste fakultete so pa seveda povedali pa sledeče, ne? To polje, ne? Ki je razdelilo v bistvu dva kompleksa narazen. Ki je ostalo na sredi, ne? Ke not so zanalašč naselili luskinarje, ne? Ne? Zato, da bi, ne? Kakor je tudi gospod Jurančič povedal, nekateri, ne? Nekateri, ne? Smatrajo, ne? Da je to polje preveliko, ne? Oni so zanalašč nasadili nekaj, kar zglada čim bolj trajno, ne? Tako, da bi blokirali pravzaprav to, da bi šla recimo ta fakulteta – recimo, če bi se zrcalno obrnila – bi bila že bližje tam, ne? Pa bi bila še dlje stran od Poti spominov in tovarštva. Oziroma, kjer imamo mi posebno zaščitno, rekel bi – društvo. Ki se mu reče – Zeleni prstan, ne? In mislim, da je mogoče tudi njihova intervencija – to pa ne vem. Bila tista, ki je pripomogla k temu, da se je pravzaprav poraba prostora tle zmanjšala, ne?

Je pa seveda znotraj ta iste biotehniške fakultete globok, rekel bi – konceptualni spor. Med tem, ne? Ali je Tivoli – Rožnik, ne? Rekel bi – genski material? Ali gre tu za krajino, ne? Seveda iz naslova genskega materiala, je čisto vseeno kam kaj daš, ne? Samo, da bo tam, ker geni se ustvarjajo, ne? Da je malo skupaj, ne? Iz naslova krajine pa to ni.

No, to v odnosu na rob tega Rožnika, je to še zmeraj napaka. Ampak, očitno, ne? Seveda pri tej napaki nekako bomo zamižali, ne? Med drugim tudi zato, ker ta obrazložitev, ki je bila pri osnutku dana, ne? Zdaj ne drži več. In to je, da bodo kar malo iz Tehnološkega parka, ne? Čez Pot spominov in tovarštva, ne? Mal semle hodili, ne? Ne? Ker, če pol naprej bi razvil – bi samo še cesto vmes naredili, ne? Pa bi še skupaj prišli s krajevno skupnostjo, ne? Ki tudi hoče tle cesto imeti. Pa bi imeli notri še cesto ob takem tolmačenju, rekel bi – tega prostora. To samo v prid razumevanja kaj je rob krajinskega parka. In v prid razumevanja tega, da prva določnica – prva določnica mesta Ljubljana – so ljubljanska vrata med ljubljanskim poljem in ljubljanskim – in ljubljanskim barjem. Kot dva zelena klina spustita mesto iz severa na jug, ali pa iz juga na sever. V svoji glavni osi. Kardo – potem se je temu reklo Kardeljeva, ne? Kardo – Kardeljeva. Vmes je bilo Gradišče. No, tisto, kar je tle treba povedati, je pa to, ne? Da seveda, če pogledamo ta nov hotel – Mons, ne? Če pogledamo tisto Lesnino in to tudi, ne? Gre seveda v repertoar pravzaprav zažiranja v ta dva – v ta zeleni klin. In sem pač moral povedat, kot neko opozorilo kulturološkega pomena. Ker je tukaj pa seveda kulturna krajina pa vseeno načeta. Čeprav gre za fakultete, ki so blizu biotehnične, kjer tudi seveda kulturo krajine predavajo. Nekateri si pa dinamiko v krajini razlagajo preveč fleksibilno. Drugi pa itak govorijo samo o genskem skladu. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Želi še kdo razpravljati? Če ne, razpravo zaključujem.

In prehajamo k odločanju o

PREDLOGU SKLEPA:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana sprejme Predlog Odloka o zazidalnem načrtu za območje urejanja V 1 3/3 Biotehniška fakulteta.

Ugotavljamo navzočnost.
Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.
28 navzočih svetnic in svetnikov.

Prehajamo h glasovanju.
Glasujemo. Kdo je za in kdo je proti.
Glasovanje zaključujem.
ZA je glasovalo 28 svetnic in svetnikov.
PROTI 1.
Ugotavljam, da JE SKLEP SPREJET.

S tem je zaključena 5. točka dnevnega reda in prehajamo k 6., to je

AD 6.

PREDLOG ODLOKA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ODLOKA O PROSTORSKIH UREDITVENIH POGOJIH ZA PLANSKO CELOTO B 1 BEŽIGRAD ZAHOD. ZA DEL OBMOČJA UREJANJA BS 1/5-1.

Gradivo za to točko ste prejeli pred sklicem seje.

Po sklicu ste prejeli Poročilo pristojnega Odbora za urejanje prostora in urbanizem, z amandmajem. Prosim gospo Alenko Pavlin, vodjo Oddelka za lokacijske načrte, pri Oddelku za urbanizem, da poda uvodno obrazložitev. Izvolite gospa Pavlin.

GA. ALENKA PAVLIN

Hvala za besedo. Spoštovana županja, spoštovane svetnice in svetniki. Predem preidem na neke značilnosti tega dokumenta, bi povedala to, da je bil dokument v fazi osnutka obravnavan na tem skupu. In, da nanj ni bilo pripomb. Tudi v javni razgrnitvi, ki je bila konec maja, začetek junija, na dokument sam ni bilo sprememb. Tako, da v fazi od osnutka, do predloga, se sploh ni spremenil.

No, obravnavano območje se nahaja za Bežigradom in sicer vzhodno od – od - vzhodno/zahodno od Dunajske ceste. Pod kompleksom Mladinska knjiga in obsega površine, ki so nekako označene s tem predlogom. V dolgoročnem planu, so te površine del stanovanjskih površin. Prostorski ureditveni pogoji pa jih namenjajo nadaljnjemu razvoju elektroservisov, ki so se pač v tistem času izdelave dokumenta tu nahajali. S spremembami dokumenta pa danes, glede na to, da ni interesov več, za nadaljevanje proizvodnje na tem območju, to območje spreminjamo za več stanovanjsko gradnjo.

Tukaj, na regulaciji, regulacijski karti, pa so označeni regulacijski elementi za izgradnjo tega območja. Kot so regulacijske linije. To je razmejitev med javnim in zasebnim. Gradbene meje. Potem so podane višine objektov. Varijirajo glede na okoliške objekte. In sicer so na severnem delu od P+6, oziroma na vzhodu P+7. Potem pa se nižajo proti jugu. Parkirna mesta so predvidena v garaži. Vhod, vstop v garažo je iz Pegamove ceste. Predvideno je pa tudi okoli 10% zunanjih parkirnih mest, ki so ravno tako koncentrirana ob Pegamovi ulici. To so določila iz te grafične priloge. V tekstualnem delu pa je obrazloženo, oziroma predvidena najvišja možna izraba, ki je dva. Potem je predvideno število parkirnih mest na stanovanje. In

sicer je določeno 1,5 parkirnih mest na stanovanje. Potem 15m² zunanjih površin igrišč na stanovanje in podobno.

To je pa v bistvu eno-variantna rešitev, ki je bila izdelana v skladu s temi določili. Ki kaže osrednjo zeleno površino. Okoli katere so potem nizani ti objekti. In pa uvoz v garažno hišo. Ocenjeno je tudi približno število stanovanj, ki jih je možno zgraditi. To je okoli 150 stanovanj. Če se upošteva povprečna velikost stanovanja 70m².

Na Odboru za urbanizem je bil ta dokument obravnavan in je bil dan tudi amandma, da se število predvidenih parkirnih mest poveša. In sicer, iz 1,5 na stanovanje, na 2 parkirni mesti. S čimer se strinjamo.

Predlagamo, da mestni svet sprejme ta dokument. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Zdaj pa prosim še predsednika Odbora za urejanje prostora in urbanizem, dr. Zagožna, da poda poročilo.

G. DR. JOŽE ZAGOŽEN

Hvala lepa. Gospa županja. Odbor je podprl predlog odloka. In podal tudi amandma, kjer predlaga, da bi zaradi zelo močnega mirujočega prometa, na tem področju dvignili standard glede parkirnih mest tako, da bi namesto 1,5 parkirnega mesta na stanovanjsko enoto, bilo 2 parkirna mesta. In od tega 8% parkirnih mest bi bilo na nivoju terena. To je bistvo tega amandmaja.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Želi besedo predsednik Statutarno pravne komisije, gospod Pavlica? Ne želi. Odpiram razpravo, najprej o aktu v celoti, potem pa še o amandmaju. Želi kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne. Razpravo zaključujem.

In prehajamo na odločanje o

AMANDMAJU, ki se glasi:

V 2. členu, v poglavju Prometno urejanje, se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi: Na stanovanjsko enoto je treba zagotoviti minimalno dve parkirni mesti. Od teh mora biti približno 8% parkirnih mest urejenih na nivoju terena.

Ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

33.

Glasujemo. Kdo je za in kdo je proti amandmaju?

Glasovanje zaključujem.

ZA 29 svetnic in svetnikov.

PROTI 1.

Ugotavljam, da JE AMANDMA SPREJET.

In tako smo pri

PREDLOGU SKLEPA:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana sprejme Predlog Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za plansko celoto B 1 Bežigrad zahod. Za del območja urejanja BS 1/5 – 1, skupaj s sprejetim amandmajem.

Glasujemo.

Kdo je za tak predlog sklepa in kdo mu nasprotuje?

Glasovanje zaključujem.

ZA 33 svetnic in svetnikov.

PROTI NIHČE.

Ugotavljam, da je SKLEP SPREJET.

S tem je zaključena tudi 6. točka današnjega dnevnega reda. In prehajam na 7., to je

AD 7.

OSNUTEK ODLOKA O LOKACIJSKEM NAČRTU ZA OBMOČJE NJEGOŠEVE CESTE V LJUBLJANI

Gradivo za to točko ste prejeli s sklicem seje. Po sklicu seje pa ste prejeli Poročilo pristojnega Odbora za urejanje prostora in urbanizem.

In ponovno prosim gospo Alenko Pavlin, vodjo Oddelka za lokacijske načrte, pri Oddelku za urbanizem, da poda uvodno obrazložitev. Izvolite prosim.

GA. ALENKA PAVLIN

Hvala za besedo. Njogoševa cesta je del mestnega sistema. Mestnih cest. In sicer na vzhodnem delu Ljubljane. Z njeno preureditvijo, predvsem pa dograditvijo, bo sklenjen mestni – notranji mestni ring, ki ga se – ki je bil opredeljen že v vseh, bi rekla – dosedanjih dolgoročnih planih. In jo sestavljajo na Masarykova cesta, Tivolska cesta, Aškerčeva, Karlovska, Roška in pa Njogoševa, kot sem jo že omenila.

Podlaga za dokument je lokacijski na... je idejni projekt, ki ga je izdelal Citty Studio. Predhodno pa je bilo izdelano kar precej strokovnih preveritev. Kot so – prometne študije. Potem je bila – izveden in izdelan natečaj za pridobitev najboljše rešitve mostu čez Ljubljanico. Potem so bile presoje podvozov in podobne naloge. Tako, da je dokument vsebinsko kar obsežen in pa zahteven. In poleg preureditve same ceste vsebuje...to se... a, ha... vsebuje tudi ureditve štirinajstih križišč. Njihovo semaforizacijo. Potem uvaja nove uvoze, ukinja določene obstoječe. Predlaga ozelenitve. Določene nove parkovne ureditve. Potem podaja usmeritve, oziroma zahteva rušitve objektov. In pa njihove nadomestitve. Oziroma določa pogoje za njihove – nadomeščanje. Potem etapnost. Komunalno opremljanje in podobno.

Glede na to, da Njogoševa cesta poteka predvsem skozi grajeno območje, je bil pa predlagan enosmerni sistem. In sicer, Njogoševa sama – bi potekala od juga proti severu. Po Masarykovi in delu Šmartinske bi potekal obojestranski promet. Rozmanova in Maistrova, pa bi bila od severa proti jugu in Poljanska od zahoda proti vzhodu. To pa ne velja za javni transport, ki bi po teh cestah lahko potekal v obeh smereh.

Glede na to, je tudi sam obseg območja lokacijskega načrta kar obsežen. In vsebuje, kot vidite tukaj, na aero-foto posnetku samo traso obstoječe Šmartinske, od križišča z Vilharjevo. Potem pod podvozi. Potem Masarykovo, do križišča z Metelkovo. Celo potezo Njogoševe, s posameznimi prečnimi priključitvami. In pa del Poljanske, od Rozmanove, do križišča z Roško.

Vključitev Rozmanove in pa Maistrove v samo območje ni bilo potrebno. Ker profil obstoječe ceste omogoča izvedbo tega sistema.

Še prikaz območja urejanja na dolgoročnem planu. Zdaj bi pa, glede na to, da je območje samo precej obsežno, prešla na razlago o posameznih segmentih.

Na levo je prikazan celoten potek. Na de..., z rdečo črto pa je prikazan segment, ki je na karti mejhn bolj podrobno obravnavan.

Za lažje razumevanje, tale rdeča črta prikazuje območje lokacijskega načrta. Potem, jasno, zelena barva so zelene ureditve – parki, ozelenitve, drevoredi.

Šrafure objektov kaže objekte, ki so predvideni za rušenje. Potem so pa še jasno vozni pasovi, z označenimi smermi gibanja. In obojestranske kolesarske.

No, na tem delu, na tem prikazanem odseku, je predviden potek Šmartinske in sicer – po tri pasovi na vsako stran. Potem pa kolesarska in pa peš hodnik. Ki je v tem delu širok 1 meter šestdeset. Kolesarska pa meter petinsedemdeset.

Na tem delu je predvidena tudi ureditev nove parkovne površine. In seveda prečne peš povezave skozi ta park.

Predvidena pod železniškimi, pod tiri sta predvidena – dve cevi. In sicer zahodna cev, ki je široka 14 m in pa vzhodna, ki je okoli 16 m. Vsaka ima po tri vozne pasove. In pa kolesarsko in pa peš hodnik. Seveda samo v eno smer. Glede na to, da sta dve cevi.

Na potezi od podvoza in pa do Njogoševe, pa je predvidenih sedem pasov, ki se seveda vključujejo tudi v razvrstilne pasove. Poleg kolesarskih in pa peš hodnikov, obojestranskih.

Kolesarski in pa peš hodnik, na delu, kjer je predviden park – na tem delu je predvidena nova parkovna ureditev. In na tem delu potekata hodnik in pa kolesarska skozi to območje.

Potek od Njogoševe pa do – na Masarykovi, pa do križišča z Metelkovo pa je – pa sta dva pasova – dva in dva pasova. Vključno, potem pa še seveda dodatni razvrstilni pasovi. In pa, tako, kot sem že omenila – obojestranske kolesarske – in pa peš hodniki, ki so v dimenzijah, kot sem jih omenila.

Vsi vozni pasovi so dimenzije 3,25 m. Na – na, pravzaprav na območju celotnega lokacijskega. Z izjemo nekaterih razvrstilnih, ki so – torej široki 3 m.

No, na tem odseku je potrebno rušiti vse tele objekte, ki so označeni s šrafuro. In pa del objektov na – na južnem delu.

Če preidem na naslednji odsek. Je pa že ureditev Njogoševe. Na celotnem delu Njogoševe je – so predvideni štirje vozni pasovi, širine 3,25. In sicer za motorni promet sta predvidena ta – osrednja dva. Medtem, ko sta vzhodno in pa zahodno - predvidena pasova za javni transport. In sicer eden v smeri sever – jug. Drug pa v smeri jug – sever. V obratni smeri.

Na tem delu bi omenila ureditev stare Šmartinke. Ki poteka lahko v obeh smereh. V tem krožišču pa se priključuje desno-desno – na Njogoševo cesto.

Na Njogoševi cesti bi morala omeniti, oziroma moram omeniti, da širina peš in kolesarske steze variira. Gre skozi grajeno tkivo. In jo je pač na nekaterih odsekih bilo potrebno zožiti. To se pravi, je manjši profil od metra šestdeset. Pa bom v nadaljevanju še posebej omenila kje je pač ta zožitev.

V tem delu je ta zožitev na območju Prisojne. In sicer ob tem objektu, ki je sicer predviden za rušenje. Vendar za samo izvedbo ceste, ga v prvi fazi ni potrebno rušiti. V tem delu bi bilo možno izvesti kolesarski, kolesarsko stezo normalno. Medtem, ko bi se zožil peš hodnik na 0,85.

V tem delu je predvideno križišče za – semaforizirano križišče. Za uvoz v predvideno garažno hišo na Bohoričevi cesti. In pa v Klinični center. Pred objektom te predvidene garažne hiše je predvidena razširitev z zeleno ureditvijo. V nadaljevanju pred Mexikom je peš hodnik zožan na 1,1 m. Je pa skupna širina kolesarske in pa peš hodnika 2,8 m. Tako, da bi bilo, če bi potekala na isti ravnini, pa bi bila ločena samo s črto – ta profil seveda možen.

V tem delu je predviden uvoz v Polikliniko. Na Urgenco. Potem je pa ena zelena ureditev predvidena v Polikliniko. Obenem na tem mestu ohranjamo postajališče za – za avtobusni promet. In na nasprotni strani za postajališče za drugo smer.

Potem je predvideno križišče za uvoz garaža Šarabon. Uredi pa se v tem odseku tudi ta del Hrvatskega – Hrvatskega trga.

V nadaljevanju je – naslednja zožitev je – so profili enaki, kot sem jih že omenila. Zožitev peš hodnika pa je mimo cerkve, v najožjem delu na 1 m, potem pa poteka ponovno v normalnem profilu. Predvidena je odstranitev dela objekta, ki meji na – na cesto – Šempetrške kasarne. In pred njo je pa načrtovana zelena ureditev. Ta je pa povzeta že po obstoječem PUP-u. To se pravi PUP, ki ureja območje Šempetrške kasarne. Ma že to zeleno ureditev.

V nadaljevanju – v nadaljevanju pa poteka cesta čez most. Most, kot sem že omenila je bil pridobljen – rešitev za most – z natečajno rešitvijo, inženir Kobeta. Glede na to, daje pa zožitev v objektu Cukrarne. Namreč, ohranjamo palačo Cukrarne in pa proizvodni del. Ruši se le vmesni – vmesni skladiščni del. Zato je širina mostu maksimalno možna tukaj 15 m. In okoli 15 m, zato je most dvoetažen. In sicer na vrhnjem nivoju potekajo – so trije vozni pasovi za promet. To se pravi dva motorna in pa avtobusni promet. Javni promet. Na spodnjem nivoju pa poteka, potekajo peš in pa kolesarji.

V samo območje vključujemo tudi ta del odseka Poljanske ceste. In sicer so trije pasovi, dva pasova za – en pas za motorni promet, ki poteka iz smeri zahod – vzhod. Dva pa sta predvidena javnemu transportu, ki potekata, kot sem že omenila v obe smeri.

To bi bila na kratko ta obrazložitev. Za izvedbo te, tega dela Poljanske, je pa seveda potrebno rušiti te objekte ob Ambroževem trgu. V tem delu ohranjamo to palačo in pred njo urejemo ta trg.

To je nekaj prerezov čez samo območje. Morda je najbolj zanimiv ta, ki kaže ta dvoetažni most. Sicer na zgornjem nivoju so motorni promet in na spodnjem so pešci.

Zaradi rušitev, ki so potrebne v tem kompleksu, ki je – bivšega VO-KA-ja, pa dajemo tudi določila za nadomestno gradnjo, ki so opredeljena z gradbenimi mejami. Uvozi z garažo, višinami objektov in pa z namembnostmi, ki jo v tem delu predvidevamo – poslovno-stanovanjsko. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Zdaj pa ponovno prosim predsednika Odbora z urbanizem in urejanje prostora, gospoda dr. Zagožna, da poda stališče pristojnega delovnega telesa. Prosim.

G. DR. JOŽE ZAGOŽEN

Odbor je osnutek akta obravnaval in ga podprl, s pripombo, da naj do naslednje obravnave, do predloga – se naj izdela natančna proučitev prometa in prometnih tokov. Glede na to, da gre za pomembno žilo, ki bo povezovala od Tomačevega – bo v bistvu prerezala mesto – do Dolenjske ceste. In bo omogočala tudi hitrejšo intervencijo do Kliničnega centra. Tako, da bi se pripravila simulacija, kje bi lahko prihajalo do zastojev in podobno. Da se skratka ta del da zraven pri obravnavi predloga. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Želi besedo predsednik Statutarno pravne komisije, gospod Miloš Pavlica? Ne želi. Opiram razpravo. Kdo želi besedo? Gospod Möderndorfer, potem gospod Kuščer.

G. JANKO MÖDERNDORFER

Predvsem bi razpravljaj, oziroma najprej bi pozdravil današnjo razpravo ob tem predlaganem projektu Njogoševe, ki pravzaprav na nek način dejansko, v bistvu tudi nakazuje možno rešitev, ki jo pravzaprav že vsi govorimo. In jo pričakujemo. To je, da se končno sklene ta notranji ring. Seveda, z enim pomembnim pogojem, to je, da se najprej reši problem Cukrarne.

Ker vemo, da skupaj s to Cukrarno, dokler to ne bo rešeno – pravzaprav ta rekonstrukcija Njogoševe ceste pravzaprav sploh ne bo mogoča. Pa vendar. Na Svetniškem klubu LDS, ko smo pravzaprav pregledovali te, same materiale, moram reči, da pravzaprav nakazujejo zanimive rešitve. Istočasno pa pravzaprav postavlja kar nekaj dilem, glede na to, da ta Njogoševa cesta poteka ob enem osrednjih karejev, kjer pravzaprav se odvija zdravstvena dejavnost. In so v bistvu zraven tudi vsi najbolj pomembni centri bolnišnične dejavnosti. Pa vendar.

Ob tem se v bistvu, ob samem materialu sprašujemo, koliko je bil zraven vključen tudi sam Klinični center, glede na to, da pravzaprav ima v bistvu tudi najboljše izkušnje. In pa glede na projekte, ki se tam še izvajajo in se bojo izvajali. Kako se bo lahko določen promet odvijal. Tako urgentni, kot pa sam redni promet. Ki je v povezavi z obiskom teh centrov. Se pravi tako dohodni, kot odhodni.

Istočasno se sprašujemo pravzaprav koliko je bilo zraven tudi, kot ne nazadnje – ustanovitelja teh centrov – vključeno tudi samo ministrstvo, ki bi pravzaprav lahko ob sami, ob samem dogovarjanju take rekonstrukcije – lahko na, bom rekel – dosti strokoven način zraven sodelovala.

Zraven se postavlja tudi vprašanje, glede na to, da je to v bistvu zdaj predvidena enosmerna – enosmerni promet. Za javne prevoze pa seveda dvosmerni, kot je bilo lepo rečeno - na levi in desni strani. Se seveda postavlja vprašanje – za kateri javni prevoz? Gre to samo za javni potniški promet, ali gre tukaj za ves ostali javni prevoz? Namreč, ni jasno definirano.

Poleg tega tudi sami smatramo, glede na to, da je tam kar nekaj objektov za predvideno rušenje, se mi zdi smotrno vprašanje postaviti, kaj potem počne javni zavod Lekarne, če pravzaprav pred kratkim je tam obnovil – zgradil novo lekarno. Mi smo pa tisti konec predvideli za rušenje, oziroma – saj v prvi fazi ne. V neki bodočnosti pa tudi gre to v rušitev.

Moram reči, da sicer podpiram, da se pri sami rekonstrukciji ceste ohranja - bom rekel – tako pešpot, kot – se pravi hodnik in pa sama kolesarska steza. Vendar jaz upam, da ne bomo dobili kakšnega takšnega spačka, kot smo ga dobili pred leti. Petnajstimi leti na Zaloški cesti, ko pravzaprav vsak, ki se pelje po tej cesti, vidi, da pravzaprav ima občutek, da je malce pijan in se mora malo voziti levo – desno. In so nekje hodniki zoženi, nekje razširjeni. In je že prav na koncu pa že vse skupaj hecno. Saj tako sem danes razumel, ko se predlaga, da bo nekje, na enem delu hodnik zožan na 0,85 m. 0,85 m.

Istočasno bi seveda bilo zelo pomembno, da se povprašamo, glede na to, ali ni bolj smotrno narediti – in tukaj seveda tudi podpiramo predlog odbora, da se naredi določena študija. Če ne drugače, vsaj tako, da bi se lahko poskusno že sprobalo, kaj to dejansko pomeni enosmerni promet na tej novi rekonstruirani Njogoševi cesti. Še predno pride do nje. Z vsemi temi strokovnimi analizami, ki zraven pašejo.

In pa seveda v razmislek, glede na to, da vsi vemo, da ta enosmerna cesta bo izključno v tem predelu potekala samo zato, ker pravzaprav večjega dela Cukrarne – pravzaprav ta trenutek ni možno razširiti. Ali je res samo zaradi tega smiselno vpeljati enosmerni promet na tej cesti?

Tako, da svetniški klub v fazi osnutka podpira takšen projekt. Vendar pričakujemo vse te odgovore in rešitve – do faze predloga. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Naslednji je prijavljen gospod Kuščer, za njim bo razpravljajal gospod Bručan. Gospod Kuščer izvolite.

G. SAMO KUŠČER

Hvala lepa. Ja, tudi mene so zmotila ta poudarjena zožanja na nekaterih mestih. Pa v bistvu ne zato, ker bi imel kakšen slab občutek pri zožanjih. Ampak bi rad mogoče podal eno informacijo Oddelku za urbanizem, ki je verjetno še nima. Ki do njega še ni prišla. Namreč, obstajajo pogledi na ureditev prometa - tudi drugačni. Kot to, da se zoža kolesarske poti in peš hodniki. Obstaja tudi pogled, da se zoži pas za motorni promet. To je, po nekih zahodnoevropskih merilih priporočljiv način urejanja prostora v mestih. Namreč, s tem dosežejo dvoje. Prvič – prihranek na prostoru. To namreč ni priporočilo samo tam, kjer zmanjka prostora, ampak na splošno. Prihranek prostora. Kajti vemo, da največ prostora zasedejo ravno osebni avtomobili danes v mestih. Nekoristnega prostora. Oziroma nekoristno zasedanje prostora.

Drugo je pa, da s tem nekako prisili – sam prostor prisili voznike, da vozijo počasneje in previdneje. Namreč, pri nas se bojim, da na splošno v mestu še vedno prevladuje prepričanje, da je treba omogočiti čim hitrejši tranzit. Čim hitrejši prevoz z enega konca na drugega. Zato se tudi nekako skuša ustreči motornemu prometu tudi s širino voznih pasov. Namreč, te skice so skoraj videti kot kakšne - ne vem – stalinistične iz Moskve, ali pa pekinške aleje – izpred časov, ko tam niti avtomobilov še ni bilo tam. Mislim, da je treba vendarle počasi slediti miselnosti, da se prostor avtomobilom jemlje. In, da se ne gre za vsako ceno za pretočnost osebnega motornega prometa. Kajti prostor v mestu ni namenjen pretoku osebnega motornega prometa. Ne more biti. Ne more biti. To je fizično nemogoče. In je treba počasi opuščati tako miselnost.

S tem v povezavi je moje naslednje, v bistvu – vprašanje. Nisem namreč, mogoče sem slabo poslušal, ampak, če sem prav poslušal – na Šmartinski ni predviden rezerviran pas za javni prevoz. Ampak samo na ožji Njogoševi in spodaj. Kar pomeni, da se bodo javni, da se bo javni potniški promet spet moral boriti za prostor in pravico do obstoja z osebnim motornim prometom. Kar dobro vemo, da ne deluje. To v konicah ne deluje. In deluje negativno v tem smislu, da pač ljudje ne želijo uporabljati jav...

.....konec 2. strani I. kasete.....

....mestu hitrejši od osebnega motornega prometa. In to moramo doseči in to dosežemo pretežno lahko s tem, da mu na – na cestah, na ulicah, kjer je gost promet – rezerviramo pasove. Štiriindvajset ur na dan. Ne da so to souporabljeni pasovi. Ali pa celo samo en pas. Ampak, tukaj, kakor sem videl, tu bi prosim rad odgovor potem – ali sem prav videl, da niso povsod rezervirani pasovi za javni potniški promet.

Še eno vprašanje imam v zvezi s temi dokumenti, na osnovi katerega je bilo – je bila tale študija narejena. Gospa Pavlinova je ni omenila – te študije. Je pa tukaj navedena v 2. členu,

Študija Laške mestne železnice. Seveda – izjemna priložnost, da spet enkrat slišimo to – ta izraz, ki smo ga že skoraj pozabili. In bi prosim, od nekoga rad odgovor, kaj je zdaj s tem. Tukaj je pač omenjena študija, na osnovi česar se je tudi tale lokacijski načrt naredil. Kakšno zvezo ima to in ali je to nekaj, kar se še vodi naprej. Se še razmišlja o tem, ali ne.

Sicer v celoti podpiram to, da se končno zgradi, oziroma zaključi ožji obroč v mestu. Čeprav sem mnenja, da je to kakšnih deset let prepozno. In, da ne bo bistveno prispeval k ureditvi prometa v Ljubljani. Vsekakor pa ne v tej meri, kot je včasih slišat iz mestne uprave. Mislim, da so to bolj pobožne želje. To je sicer en korak. Mogoče v smeri k rešitvi. Ampak, ni tako odločilen, kot si nekateri predstavljajo. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo ima gospod Bručan. Za njim bo razpravljal gospod Jazbinšek. Izvolite gospod Bručan.

G. ANDREJ BRUČAN

Hvala lepa za besedo. Jaz bi bil čisto kratek. Namreč, glede Kliničnega centra, ki je bilo – o tem je bilo precej govora v poskusih, še pred mano. Bi rad povedal to, da so vsi načrti, ki so trenutno v Kliničnem centru – v izdelavi. Tudi načrt glede nove urgence – upoštevajo že to spremembo. Tako, da jaz jo osebno seveda podpiram – spremembo. In želim, da bi ta sprememba šla čim hitreje v realizacijo. Oziroma ta izgradnja tega načrta. Bojim se namreč, da se bo ta stvar zelo zavlekla, če bomo zdaj preveč dlakocepili za nekatere stvari, v katerem – čeprav se pa z razpravo pred mano pravzaprav kar v celoti strinjam, ne? Ker je le nekaj stvari, ki jih je treba še dodelati. Ampak te stvari naj ne bi zavlekle izgradnje – izgradnje tega obroča v končni fazi. Kar je za Klinični center – jaz bi rekel lahko celo življenjskega pomena. Tu je treba govoriti še mogoče o izgradnji, ali pa o rekonstrukciji Zaloške ceste in popolnoma njeni novi funkciji. Kot se je tudi že kar pred nekaj leti govorilo. Kjer naj bi ta promet po Zaloški cesti bil praktično ukinjen. Saj na tem nivoju ne, kjer je zdaj. Ampak, to so seveda dalekosežni načrti, ki mogoče trenutno niso zmožni – niso sposobni za realizacijo. Ampak ta, ki je tu predstavljen, pa mislim da je. In bi seveda tudi bila želja, da se to čim prej realizira.

Tu notri je tudi vpeta garažna hiša. Ali pa kar obe garažni hiši. Ki sta trenutno v diskusiji za klinični center. In, ki sta seveda nujni. Jaz mislim, da in absolutno se strinjam z gospodom Kuščerjem, da je tam stvar deset let zamujena. Da tukaj je – ampak, ne glede na to, da je deset let zamujena – boljše je, da se začne zdaj delati čim hitreje, kot pa da se seveda zdaj zavlačuje z nekaterimi dodatnimi, mogoče potrebnimi spremembami, ki pa niso toliko pomembne, kot je sama – kot je sama izgradnja. To je treba upoštevati. Vse spremembe, ki so danes tukaj bile predlagane. Skoraj praktično vse. Se z njimi strinjam, vendar ne zaradi tega, da bi na kakršen koli način zavreti realizacijo tega projekta, ki mislim, da ga je potrebno v celoti sprejeti. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa gospod Bručan. Besedo ima gospod Jazbinšek. Za njim bo razpravljal gospod Železnik. Izvolite gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Lepo pozdravljeni. Jaz bom diskutiral v teh smereh. Smereh – nekaj o metafiziki. O odnosu do fizike. Nekaj o konceptu, ki je podlaga tej cesti. Nekaj o službah. In nekaj o tem, da je

gospod Bručan imenoval gospoda Möderndorferja za dlakocepca. Če sem prav razumel. Ha, ha.

Prvič, se je zgodilo, da gospod Möderndorfer ni dlakocepil. Oziroma je dlakocepil premalo. Dlakocepil premalo. In to bom jaz zdaj iz razmerja metafizika in fizika – probal ugotoviti in vas štejem za pripadnika metafizike. In sicer bom to razložil takole. Poglejte.

Prvo, kar je treba vedeti je, da gre za projekt – ne vem, ali gre za projekt četrletja, ali gre za stoletja – v mestnem centru za projekt stoletja. To se pravi projekt stoletja mora imeti neko ambicijo, ne? Ambicijo mora imeti tako, da če gre skozi prostor cesta, ne? Oziroma, naj bo vsaj tehnično tako, kot je treba narejena. In seveda, ker gre za Klinični center, naj bo tudi ekološko sprejemljiva.

Seveda, povedal bom, kje je bila tukaj metafizična predstavitev. Rekli so nam, da imamo avtobus na vzhodu in zapadu. In, da je s tem avtobusom vse v redu. Gospa županja, vi ste danes odprli nekaj, čemur se reče nadstrešnica na počivališču – na postajališču javnega prometa. Poglejte, sami ste videli, da je itak fouš postavljeno. Ampak, to je druga tema, ne? Ampak, zato, ker je fouš postavljeno, je zadnji konec tega, dva metra in pol stran od – od roba pločnika. In, ker je treba od zadaj hoditi, ker se od spredaj ne da na avtobus hoditi. Kadar sem pa ke hodiš – je to recimo tri in pol metra. Da funkcionira, ne?

Recimo, izvedeno postajališče je štiri in pol metre pri domu pred Kinom Šiška. Saj ne vem, ali se reče še danes kino – mogoče komunalni center, ne vem. Široko. In je tudi – moram reči – nadstrešnica – štiri metre velika, ne? No, zdaj vas moram opozoriti seveda, da, če bi še druge lokacije pogledali, ne? To bo moj kolega Kuščer zelo vesel, da ga opozorim, ne? Da se delajo seveda kar v sredo kolesarske steze, ne? Te - te reči po Ljubljani. Menda koncesionar sme postavljati to tako, da gre fizično do srede. Recimo, nasproti Leva, pa tudi drugače smo tudi po televiziji to gledali, ne? Lepo gre notri, na pol kolesarske steze.

Bom povedal kaj koncesionar, ali ne vem, kaj so oni zdaj – k majo te, kaj že? Te panoje čez. In s tega ven v private public partner skip-u tudi postajališča mestnega prometa. Kaj so rekli? Ja, veste, tam, kjer bo placa zmanjkalo – bomo pa še enkrat si investicijo zadal, da bomo kolesarsko stezo okrog zapeljal. To se pravi, ko bo to enkrat tam postavljeno, bo eden to investicijo imel. Oprostite, ne vem, če je ta investicija – oprostite – že zajeta v tej milijardi investicij, kot se zdaj dogaja?

Ampak hotel sem zdaj samo povedati dimenzijo problema. In zdaj vam predočil pa še postajališča pred Polikliniko, ne? Bodoči minister bo to moral razumeti, ne? Postajališče pred Polikliniko, na zapadu – ga ni. Iz avtobusa, iz rumenega pasu, se stopi na kolesarsko stezo. Od zadaj je pa samo še za en služnostni pločnik prostora. Tistih 15 – ne vem, če se spomnite, kako smo 150 cm lovil pri Eurocitty-ju, ko so šli s svojimi stebri – seveda v cestno telo, ne? Gospod Oven, oziroma ne vem – tisti lokal, kaj je že? Eduardo, ali nekaj tazga. Ne? Kako se mora celo cestno telo odmikati na Bavarcu, ne? Da je tistih 150 cm služnostnega pločnika – ker, veste – 150 ni dostojno za metropolo. In drugič 150 cm ni dostojno, ali pa če jih je več. 170, saj je vseeno. Ni dostojno na osi, ki se ji reče – edini preboj, ki ima – rekel bi, povezovalno in peš funkcijo, med gradom in mimo Kliničnega centra in edini peš preboj tudi pod, pod temle – recimo, pod Zmajevim prehodom. To je nova aksa, paralela Titovi, v nekem smislu.

In zdaj, na tej aksi imamo mi – prej je bilo že govora o zožitvah, ne? Zožitev je bila ta, na 80 cm, pravijo, mimo Mexike. Na oni strani ni počivališča. Ne? Oziroma, kaj je že? Postajališča in počivališča, ob postajališču. Ali pa čakališča. Ne? Na oni strani ni čakališča. Na tej strani pa ni pločnika. Pa še na oni strani je služen pločnik. Mimo Mexike. Zdaj, Mexika pa, seveda ima nekaj karakteristik. Ena od teh je, da je glih na poti med Urgenco na severu, ne? Pa med avtobusom na, ne? Med postajališčem, ne? Na Polikliniko. Tako, da tam, kjer je bilo prej govora, da se da kombinirati s kolesarjem in tako naprej, si kar predstavljam, kako vsi, ki od Urgence hodijo dol, to počnejo. Skratka, nam so predstavili nek metafizični projekt, kjer so

menda nekaj izide. V resnici se pa ne izide. Vendar se to ne izide – imam jaz tukaj dokaz, ne? Veste, mi smo v Karelsruheu poskušali dobiti, ne? Rekel bi – ene velike materiale. Prej smo dobili pa še ene velike materiale iz 91., oziroma 89. – Urbanistični inštitut. Isti te, ki so managerirali Karelsruhe – so tudi že prej naredili vse te preizkuse. Gospod De Lavale – perfektno. Perfektno. In tam, tisti iz Karelsruhe-a so bili pošteni. Kadar so zožili pločnik mimo - mimo Mexike, so odbili – so odbili tiste arkade – veste, na vogalu. Pa na drugem. Ampak, te arkade, ki so jih oni odbili, naši urbanisti pa ne – so jih – oprostite, tukaj izven območja obravnave. Tako, da če bi hoteli fizično jih odbit, nimamo – rekel bi urbanistične osnove, da Mexiko masakriramo.

Stvar je zelo enostavna. Poglejte. Seveda, jaz o metafiziki ne bom več govoril. Ampak, zmanjka. Zmanjka, ne? Ne samo za en pas. Zmanjka več, ne? Če vi seštejete enega služnostnega pešca, ki ima tistih ubogih 160. To se pravi, da nam manjka na tej strani recimo skoraj en meter. Na drugi strani nam manjka recimo 2 m. Ampak, veste, kje je postaja 2 m – počakališče – kje je 2m? Tam, pri Hali Tivoli. In tam se ne da, oprostite, postaviti tistega panoja, ki je zdaj začetek in konec vseh naših nadstrešnic, ne? Ne vem, kaj bojo. Šli v hišo not? Ne vem kaj bojo naredili. Ampak, tam ne bo panoja, ker ga ne morejo postaviti.

To se pravi, če nam na eni strani zmanjka meter, na drugi strani zmanjka 2 m. Pomeni, da nam je zmanjkalo točno za en pas. Ne? Pri čemer nimamo praktično, ne? Za en pas, če smo sploh en minimalen, minimalen – dostojen v tretjem tisočletju – dostojen, rekel bi – organizem spraviti skozi ta prostor.

Istočasno pa, ker govorimo, da smo tu – rekel bi – na nek način kulturni. Seveda nismo nič kulturni. Kulturni smo v toliko, da lažemo, da ne bomo ograj podirali. Mi lažemo, da od prof. Marinkota hiše ne bomo podirali. Ne? In tako naprej. Tako, da tukaj mi nekaj šparamo – očitno. Masakriramo pa Masarykovo, ki sploh ni predpogoj za to, da se ta usposobi. In masakriramo od spodaj Poljansko, ki sploh tudi ni ob - predpogoj, da se usposobi Njogoševa. Takšna, kot je.

To se pravi, v nekem lokacijskem načrtu, smo si dali nekaj notri, kar ne rabimo v tem trenutku. Ne? Ker rabimo samo preboj. In, znotraj tega preboja določeno ureditev.

Zdaj pa tako. Glede koncepta. Jaz seveda mislim, da bi tista pripomba, ki jo je dal odbor – morala biti sklep, ne? Sklep, da naprej ne sme iti zadeva, razen, če ni koncept domišljen. Že gospa Pavlinova je gor kazala osnovni koncept – je, kdor je tisto sliko lahko pogledal, ugotovil, da na Njogoševi ni obroč, ne? Obroč je na Masarykovi. Na Tivolski. Na Aškerčevi. Na Njogoševi, oprostite, se pa – od Poljanske naprej – ta obroč razdeli v dve ožji reči, ki je počasi spoznana – počasi spoznana, ne še v obstoječih planih, ampak v bodoči zasnovi, ki ni inštitucionalno še sprejeta – kot dva paralelna – dva paralelna sistema, ne? To se pravi Njogoševa in pa to, kar se konča na Ambroževem trgu.

To pomeni, seveda, že beseda obroč – je napačna, kadar govorimo o Njogoševi. Njogoševa je polovica obroča. Zdaj, če bom o konceptu še kaj govoril, bom govoril recimo o konceptu, za katerega me mestne službe prepričujejo, da smo ga mi sprejeli, ne? Mene prepričujejo, da imamo mi sprejet koncept enosmernega prometa. Po varianti IV. . To reče Klavs v časopis in ostane živ, ne? Ostane živ. Ko to izreče. Ampak, zdaj se bom pa skliceval na to. Da Klavs pravi, da smo mi to sprejeli. In tam tudi kaže – oprostite – gor po Njogoševi, dol po Maistrovi. Ampak, tle je še nekaj drugega. Na Njogoševi ni na kontra avtobusa. Kakor je na primer na Poljanski. Torej, je ta drugi avtobus na Maistrovi. To smo menda mi sprejeli. Veste, zato smo dali velik denar. Inštituciji, ki sicer pravi, da se ne spozna na javni mestni promet. To je PTI. To pove ob tem konceptu, da ni javni mestni promet narejen. In pove tudi v Študiji za zaprtje centra – da se ne spozna. To napiše notri. Da to ni opravljeno, je treba nove študije. Ampak, drznili so si pa vseeno narisati. To se pravi – do tod so že vedeli, kako se obstoječe proge razrešujejo v tem prostoru. Obstoječe proge, na obstoječem cestnem sistemu.

Seveda, problem tega koncepta je v tem – problem itak – enosmernega prometa v Ljubljani – boste enkrat spoznali – je problem avtobusa in je problem seveda tramvaja.

Da se pošalim glede tramvaja. Velike denarje smo plačali, z datumom 91. – imamo tukajle not, za nalašč sem samo pokazal – tako, da mal vidite buklo, ne? Pol mi boste na besedo verjel – mam tudi skopiran, če hočete. Poglejte, koliko sodelavcev, ne? Toliko, da boste vedeli. Evo, toliko sodelavcev, ne? Perfektno. Gospod Gunde je to sintetiziral. Verjetno, ali pa Jenko tukaj, ne? V redu. Ampak, rezultat te študije je kaj? Da je na Njogoševi tramvaj od zgoraj – vse, kar je cestnega, gre pa od spodaj. Tako je tle notri narisano. Ker ni prostora. Oprostite. Med ograjami teh vil in med Mexikom, ni prostora. Tisto, za kar je tle risano. Ni prostora.

Druga študija Karelsruhe - smo jo plačali še in še, ne? Moram povedat, ne? Moram povedat, ne? Da tudi ne najde prostora. Pa ima samo dva prostora – una. Pa tramvaj in tako dalje – drugače, kakor da gre na fasade teh vil na zapadu. Ne na ograjo. Na fasade teh vil na zapadu.

Zdaj, seveda tukaj se mi hecamo – s tem vprašanjem, ali tramvaj je, ali ni. Na začetku rečemo, koncept izvira tudi iz tramvaja. Rečemo. Ajde – de. S katerega tramvaja? Aha, na rumenih pasovih bo. Če bi prišli do tega, ljubljanski urbanisti, bi bil jaz najbolj vesel človek na svetu, ne? Ker, če je sploh kje možno v Ljubljani tramvaj, tudi na vpadnicah. Je možen na rumenih pasovih. In, znotraj mesta, seveda – je tudi možen na rumenih pasovih. Ampak, v tem primeru moraš povedat, kako boš šel iz Zaloške. Pa tudi v kakšnem drugem primeru – tramvaj, na tole cesto. Veste, odbil bo Šarabona, ne? Radius, ne? To pomeni, da je treba seveda neke mikro – mikro preureditve tukaj narediti. Ne pa golfat, da je tramvaj tukaj not varovan, kakor bi se reklo – koridor. V resnici pa ni koridor varovan.

Koncept, seveda, moram povedat, da ne izhaja iz ničesar. Ta koncept, ki je tu osnova. Županja, vi morate, preden date v javno razgrnitev tako reč – ugotovitveni sklep sprejet. Vsaj včasih je bilo tako. Zdaj nočem teh novih zakonov čitati, ker so čisto zanič. Včasih je bilo to tako, da je bilo rečeno, ne? Ja, seveda, ker jih nisem jaz delal. Zdaj, po ta novem. Ja, ja... No, ampak, včasih je bilo rečeno – preden gre v javno razgrnitev – mora biti ugotovitveni sklep, da zazidalni načrt, ali pa kakor se temu že reče tlele. Ali pa lokacijski načrt je skladen planom. Veste, po planu, našem, ne? Če ni spremenjen, se izide zadeva po Šmartinski, ne? Tamle not, direktno na tja. Po planu, veste – pride semle – sicer masakr, ne? Ampak, pride tramvaj tam nekje od spodaj. Ne? Ob Komenskega in podere levo, desno vse. Na koncu Trubarja, da se izide pol na Zaloško in tako naprej.

To se pravi po planu ni delan. Jaz mislim, da je De Lavaletova študija delala po planu. Ne? Ker bog ne daj, da bi toliko plačali leta 91., ali pa 89. Pol pa ne bi bilo skladno planu. Plana pa nismo spreminjali, ne?

Zdaj bi bilo fino, ne? Če bi vedeli, ali je to delano v skladu z – rekel bi tole koncepcijo, ne? Ki jo – ki jo prodaja gospod, ne? Klavs, kot da je sprejeta, ne? Ne? Ni, ne? Skladno. Ker tam gre avtobus drugač dol, ne? To je tista špura, veste,... Saj jaz sem napeljujem, ne? Tista špura, ki tukaj not v ta prostor ne gre, ne? Tista je na Maistrovi. Ampak, to pomeni, da je treba malo domisliti. Koncept avtobusa. Ne? Domisliti. Za enkrat na Maistrovi. V bodoče pa kako drugače, če bo koncept avtobusa in tramvaja drugačen. Mogoče bo več pentelj tukaj. Ne vem. Mogoče ste pogledali moj predlog – nečesa, kar bo predlog tudi ob Odloku o gospodarski javni službi mestnega prometa. Ne? Kajti, te studiozosi, ne? Ki nam pravijo, da je center neprevozen tudi za avtobuse, ne? Za avtobuse tudi, te studiozosi ravno ta trenutek delajo pentlje okrog Zvezde. Tačas smo pa mi sprejeli na Kongresnem trgu natečaj. Jaz sem bil slučajno sopotnik prvonagrajenca. Neki Consulting, ali nekaj takega. Kjer, seveda na Kongresnem trgu ni vozil. In istočasno, seveda imamo v igri kar koli hočemo. Vzemimo programsko zasnovo. Ne? Pogledam in vidim, da je tam problem kako se Grablovičeva priključi. Tukaj je bila Grablovičeva kot križišče, ki se interportira. Zakaj pa je bila? Zakaj je

bilo to križišče tukaj znegirano? V tem lokacijskem načrtu? Zato, ker so eni problemi stvarni puščeni v nemar.

In zato, ker je seveda stvar izhajala iz nečesa, skratka, kar tako. Skratka, mi imamo tukaj zdaj en metafizičen – metafizično trditev, da, ne? Da gre v liter, liter pa pol, ne? Oziroma, da gre v 20 m, da jih gre 23, ali pa 25. To, seveda se ne izide. In to ni nobeno dlakocepljenje in mislim, da je seveda gospod Möderndorfer že nekako bi rekel to fazo metafizike prešel in začel misliti. Začel razmišljati fizično. Kar bi seveda morala tudi slovenska dohtarija. Zato, ker je to – oprostite – vendarle naravoslovna veda. Za enkrat, ne? Ker unih, kaj je že? Pregarjate one – katere že? He, he... No, v redu. Malo se šalim. Malo ne. Zakaj? Zato, ker se začenja voluntarizem, ne? Zato, ker iz teh razprav začenja biti voluntarizem. V imenu volonteja, ne? Dajmo skozi spraviti nekaj, kar skozi ne gre. In imamo rušitve spodaj, mammo rušitve gor. Brez vsakega smisla.

Zdaj, jaz moram povedati tole. Kar se tiče ekologije ob bolnici. Ob bolnici. Popolnoma jasno je, da je enosmerni promet boljši. In sicer predvsem iz naslova tega, da ni križišč. Kakor vi avtobus nasproti spustite, ste ohranili – in prej je bila tle številke – ne vem – sedemnajst križišč, ali nekaj tazga. Klasičnih. Križišč ste ohranili. V klasičnem križišču imate 16 konfliktnih točk, pri čemer – desno ven, desno not – ne upoštevam. Pri križišču enosmerne cest –imate eno konfliktno točko. Če bi samo štiri križišča v Ljubljani - zares uvedli enosmerni promet – to je Ajdovščina, Ajdovščina, Krekov trg, oziroma vmes Ledina in – in pa Kongresen trg. Bi problem križišč spravili na 30%. Če bi znali v neki drugi fazi, enkrat tudi še ta obroč spremeniti v enosmerne – zares. Bi spravili problem križišč na 20%. Kar pomeni – 20%, od 100% konfliktnih točk, pomeni nekaj zelo enostavnega. Pomeni, da ni izpuhov. Ker izpuhi, oprostite, so v križiščih. Izpuhi so v križiščih. In zato, seveda rešitev, ki – ki ne reducira križišč, to je – oprostite – iz ekološkega naslova seveda en ogromen škandal, ne? Ob Lekarni vidim, ne? So tudi rušenja. Šarabon in tako dalje in tako naprej. Drugih radijusov sploh ne analiziram.

Tudi zožitve nekih prometnih pasov ne pomagajo, ne? Lahko se pride na 2,75 iz tistih 25. Ampak, to je en pas pol metra, to ni nič. To nam nič ne pomaga.

Zdaj, jaz sem razmišljal kako povedat, da je to projekt, ki je nedostojen obravnave, ne? To, ne? Ampak, kuga – saj človek ne ve kako bi. Zdaj ne vem... Nedostojen obravnave zato, ker se potem ukvarjamo z napačnimi temami, ne? Ukvarjamo se s tem, kako je to dobro skoz speljano. Ampak, ali se sploh lahko spelje? Ali se ne more speljati? Seveda, odgovor bo takšen, ne? To je stvar pripomb, pa bomo po pripombah to popravili, ne?

Jaz mislim, da moramo sprejeti sklep, ne? Da je... Da prej mora biti resna obravnava, sama po sebi – enega koncepta – enosmerne prometa, ki ga naše službe ne realizirajo. V javnosti lažejo, da je sprejet, ne? V javnosti lažejo, da je sprejet. Ker je sprejeto neko gradivo. In, ker so tudi študije, ki so temu sledile – študije zapore mestnega - Prešerca, ali pa Tromostovja, iz naslova obstoječega dvosmerne prometa. Ne pa iz naslova študije po varianti IV., ki je enosmerne. Ampak, kaj se človek tukaj hoče kregat, ne? Zdaj, če mi rabimo samo neko manifestacijo, da smo začeli z Njogoševo, pol začnimo s to manifestavijo. Vendar, vendar predlagam, da se ta pripomba odbora, ne? Sprejme, kot poseben sklep, ne? In, da se seveda ta sklep jemlje – jemlje resno. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa.

G. MIHA JAZBINŠEK

Še nekaj sem rekel, da bom o službah še tudi nekaj povedal. Jaz mislim, da smo v eni brezsramni situaciji. In ta brezsramna situacija je to, da menda službe mestnega sveta nekako nimajo – rekel bi funkcije – mogoče imajo. Sistemizacija kaže, da imajo – saj so vrhunski strokovnjaki, svetovalci odborov. Vendar, da nimajo funkcije, ki se ji reče, da recenzijo gradiv naredijo, preden grejo gradivo na mestni svet. V tem smislu, da povejo – ali je skladno predpisom, ali ni skladno predpisom. In tako naprej. Jaz mislim, da je razmerje sil, tukaj med posameznimi oddelki – ne? Nedostojno, celo arogantno.

Poglejte, mi skozi mestni svet nismo obveščeni. Jaz lahko iz časopisa to preberem – kdaj so prostorske konference. Mi nismo obveščeni, kdaj bojo javne razgrnitve, ne? Gradiva se institucionalno v mestni svet ne pošiljajo v njihovih, rekel bi – v njihovem kompletu, ne? Jaz sem moral za ta svoja izvajanja prositi originalne projekte, ne? Zato, ker iz – iz svoje zgodovinske izkušnje vem, ne? Koliko je široka Njogoševa. Jaz, to oprostite vem. In sem vedel, če eden reče, da so tam štirje pasovi, da je to seveda izum. Ne? Ne? Da je to izum. Tle, ne? Saj pravim. In – če bojo te službe, ne? Dobile tudi konec koncev – menda vrhunski strokovnjaki in tako dalje in tako dalje. V opisu del in mest bojo imeli celo – celo višjo – višjo težo v točkovanju, kakor službe, ki zagovarjajo te projekte. Mislim, da bi morali dobiti večja pooblastila, preden pride na sejo mestnega sveta – ta gradiva.

Če bi pa vi, gospa županja, ne? Seveda, preden daste na sejo – na koordinaciji o gradivih – ne? Diskutirali. Potem bi seveda bila ta diskusija tukaj kulturna. Ne? Zato, ker bi seveda v naprej spoznali, ali so to gradiva zrela, ali niso. Ali bi se pa za način – ne vem diskusije – tle zmenili. Vendar, seveda, ker koordinacija pride formalno takrat, ko so gradiva že od zuni, ne? Se mi zdi, da – da – da potem moram povedat, da se oprostite metafizično cest ne da graditi. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo ima ... replika gospod Bručan. Ja, replika, izvolite... Sej ste se že med razpravo prijavil. Ja, izvolite.

G. ANDREJ BRUČAN

Ja hvala...

GA. DANICA SIMŠIČ

Tri minute...

G. ANDREJ BRUČAN

Ja, hvala. Saj bom krajši. Namreč, jaz mislim, da me gospod Jazbinšek ni dobro razumel. Čim bolj je govoril, bolj je šel proti koncu, bolj sem se z njim strinjal, ne? Tako, da v bistvu tukaj ni velikih razhajanj. In, kar se metafizike tiče in tudi fizike, tudi nisem bil na področju metafizike v svoji diskusiji. Predvsem pa sem hotel reči to, da – tu sem se pa ves čas strinjal z obema predgovornikoma. Da je treba stvar dopolniti. Najbolj se pa strinjam z Jazbinškom v tisti točki, ko je rekel, da je ta osnutek pač osnutek. In, da ga je treba – na njega dati vse pripombe, ki so možne in potem sprejeti en resen, ne? En končen predlog, ki bo pač resno reševal probleme. Ampak, vsaj nekje je treba začeti.

Ker se pa stvar dela že toliko časa, pa mi te težave, ki nastajajo s prometom okoli Kliničnega centra – čutimo vsak dan, ker se nič ni naredilo v tem času. In, če se arhitekti ne morete

zmeniti. Ali pa, če se tisti, ki so za to odgovorni – ne morejo zmeniti, kako bi ta stvar stekla. Da je zato milijon, ali pa zdaj sto različnih razlogov. Potem je pač stvar, da se na tem nivoju strokovno stvar uredi. Jaz pa, kot delavec v Kliničnem centru, kot zdravnik tam in predvsem na urgenci vem, da ta problem obstaja in da ga je treba rešiti. Jaz pa do tega trenutka, ko sem mogoče malo natančen načrt pregledal, niti nisem vedel, da je avtobusni promet zdaj mišljen tam v obe smeri. Na Njogoševi. Ne? To pa ni mogoče, verjetno. To pa ni mogoče. To pa je res problematično. Skratka, meni je bilo ves čas predstavljeno, do zdaj, nazaj, kakor sem pač v situaciji sodeloval, da naj bi bil avtobusni promet, ravno tako, kot ves drugi promet – samo enosmeren. Kar pa čisto drugače zgleda situacija, ker so že od ene same točke, o kateri smo diskutirali...

Ampak, če bi diskutirali na ta način, bi lahko diskutirali zdaj strokovne stvari, ki – kaj jaz vem – bi se predavanje o arhitekturi – ali pa o prostorskem planiranju – tukaj privoščili. Je treba pripraviti program, je treba pripraviti osnutek. Pregledati. Pogledati, kaj je narobe. In potem ga pripraviti za eno naslednjo obravnavo, ko bomo tukaj – obravnavan predlog, ne? Mislim, da je to najboljša varianta.

Zdaj, če bomo pa čakali na te predloge še naslednjih deset let, pa res ne bo nikoli nič. Ne? Tako, kot do zdaj ni bilo. Ne? Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala. Replika na repliko. Gospod Jazbinšek. Minuta.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, dobro, da ste mi dali iztočnico. Naj se arhitekti zmenijo. Arhitekti se ne morejo zmeniti. Ker so inštitucionalne barijere. To je tisto, kar sem prej povedal. Jaz sem rekel, da morajo strokovne službe mestnega sveta, met določena pooblastila. Recenzirati gradivo, preden gre na dnevni red. Zato, da se seveda nesmiselnim razpravam tukaj – tukaj – ne? In, da smo mi obveščeni in tako dalje. Ne?

Bom samo nekaj okrog – okrog tega postajališča. Veste, postajališče brez nadstrešnic je za 100% obiskovalcev. Brez nadstrešnic. Ne? Na zapadni strani. Tisti, ki pridejo iz seveda, pri izstopu, ne? In tiste, ki grejo na jug pri vstopu. No in takšno postajališče in mislim – to ni dostojno tretjega tisočletja. To je tisto, kar pač hočem povedat.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo ima gospod Železnik. Izvolite gospod Železnik.

G. JANEZ ŽELEZNIK

Hvala lepa. Moram pa reči, da ne bom tako dolg, tudi tako metafizičen ne bom. Čeprav cenim strokovno razpravo, vendar mislim, da je zdajle, ob osnutku, ali po osnutku, čas, da se tudi strokovne ekipe usedejo in razčiščujejo tale vprašanja – ki jih, po mojem prepričanju, zanesljivo mestni svet ne bo mogel obvladati, ker so preveč strokovna v tem pogledu.

Sem pa zadovoljen, da smo prišli vendarle do tega osnutka odloka o lokacijskem načrtu s tega območja, preprosto zato, da se vendarle prebijemo enkrat in vzpostavimo neko vzporedno, močnejšo povezavo z Dunajsko. In tam gori. Preprosto zato, da se rešimo teh zagat, ki – ki se nam dogajajo z dneva v dan, tu v središču.

Sem pa mislil na tole, ko sem gledal. Neko drobno zadevo. Ki morda niti ni tako pomembna. Tule gledam, v 12. členu, v enajsti točki, kjer govorimo o tem, da bo na Ambroževem trgu

ploščad pred objektom. In, ko gledam opis te ploščadi nimam, nisem nikjer zasledil, da bi – kaj jaz vem – bi ohranjali tu park, ki je še, ki je tudi zdaj. Mislim, da – kajti ploščad ne razumem jaz kot park, ampak je to vendarle nek – zabetonirana, ali položena kakšna podlaga, ki ni podobna parku. Pa me zanima, ali bo vendarle tu razvit in utrjen obstoječi park tako, kot se to za ta kraj tudi zasluži.

In končno še ena zadeva. Upam in sem kar morda prepričan, želel bi pa slišati, da se ob tem osnutku odloka, do predloga odloka, vendarle zajame cela širša javnost, ki ni samo tukaj v okviru četrtne skupnosti Center, ki jo ta lokacija neposredno prizadeva. Verjetno tudi širši del. Zlasti pa tudi strokovni del, urbanistov in arhitektov, ki bi prispevali najboljše ideje in rešitve k tem – k tem projektu tako, da pridemo čimpreje tudi do predloga odloka lokacijskega načrta. In na ta način omogočimo formalno pravno podlago za spreminjanje tega dela našega mesta, ki je še kako potreben.

Pa me zato zanima, ali so v tem pogledu tudi zagotovljena te, ta prisotnost in odprtost javnosti okrog tega dela osnutka. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa gospod Železnik. Ura je 18.30. Prijavljenih je še pet razpravljavcev. Tako, da predlagam, da si vzamemo tisti redni, pol urni odmor in sejo nadaljujemo ob 19. uri. Hvala lepa.

.....o d m o r

Nadaljujemo.Besedo ima gospod Vrbošek. Izvolite.

G. JANEZ VRBOŠEK

Hvala lepa. Dovolite, da se vključim v to razpravo v zvezi s temle notranjim ringom. Rad bi vprašal in želel pojasnilo. Kajti pred nekaj leti smo obravnavali gradivo Kliničnega centra in sicer ureditev Zaloške ceste. In pa, takrat smo govorili o notranjem ringu, ki je vseboval, če pogledamo - Grablovičevo ulico, Njogoševo, s predorom proti, skozi Cukrarno – na Roško. In ta ring je bil takrat imenovan notranji krog.

Zdaj bi pa jaz vseglah rad eno določeno pojasnilo, kajti iz tega – te, s teh podatkov, mi ni bila jasna ureditev. To se pravi, če gremo po Zaloški, iz Most proti mestu, pridemo do železnice, do železniškega mosta in potem levo in desno. Takrat je bilo rečeno, da se bo Zaloška cesta kompletno zaprla in se bo notranja ureditev urejevala v okviru Kliničnega centra. In se bo pot nadaljevala desno na Grablovičevo, levo na Roško.

In zdaj me zanima rešitev Grablovičeve, ki prihaja potem na križišče, ob tovarni Zmaj, kako se vključuje potem v ta sistem? Mislim, da tukaj – enkrat smo sicer obravnavali eno lokacijsko situacijo, v zvezi z ureditvijo tam. Ampak, tukaj pa nekako ni bilo jasno opredeljeno. Kakšno je križišče? Potem, kakšen namen bo potem druga, ta Zaloška, na Njogoševo? Kaj se bo tam dogajalo? Glede na to novo ureditev. In pa jasno Roška, ki pa vemo, kakšne probleme ime. Posebno s to novo naselitvijo novih teh blokov, ki so nastali proti – notri no. In bi prosil za pojasnilo predlagatelja v tej zvezi. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Zdaj ima besedo dr. Čepar. Za njim bo razpravljajal gospod Žagar, če bo v dvorani. Izvolite dr. Čepar.

G. DR. DRAGO ČEPAR

Hvala lepa. Gospa županja. Torej, ambiciozen projekt, ki skuša reševati pomembno problematiko. Zdaj, da ne ponavljam povedanega, smo dve – v bistvu dve vprašanji.

To je tukaj pravi tudi – za dosledno izpeljavo kolesarske steze in hodnika za pešce, pa je potrebno odstraniti še trakt Šempetrske kasarne, ki je predvidena za rušenje tudi z veljavnimi prostorsko ureditvenimi pogoji. In potem pravi naprej tudi – nekje, rušitev trakta Šempetrske kasarne je možna v kasnejših fazah, v vmesnem obdobju pa je treba kolesarje in pešce speljati po sosednjih cestah.

Zdaj, torej mene zanima ta Šempetrska kasarna. To je pač najstarejša ljubljanska vojašnica. Zdaj, kateri – rad bi vedel kateri akt, saj to najbrž ne bo težko pridobiti. Kateri akt je to in kdaj je bil sprejet? Da je to predvideno za rušenje? In kdaj je pravzaprav predvideno to rušenje? Torej, vprašal bi pa to, ne? Kaj je narejeno za ohranitev te Šempetrske kasarne? Kot najstarejše ljubljanske vojašnice? Ali za zaščito, ki bi morebiti bila možna – Mestna občina Ljubljana res ni zainteresirana? In, ali je bil preverjen interes države, za ohranitev tega spomenika? Ter, ali je možna rešitev, ki bi to ohranila? Se pravi, tudi ob izvedbi tega, ne? Podhod, predor? Torej, ali je to tehnično možno?

Druga, drugo vprašanje, ki pa je, je – mi smo zdaj govorili o hodnikih, o kolesarskih stezah in tako naprej. O zoženjih. Že od leta 1994, je na mednarodni ravni, torej, na ravni organizacije Združenih narodov, v zraku in na papirju misel o družini prijaznem mestu. In tudi mednarodne pobude in projekti. Zdaj, slišali smo o zožitvah kolesarskih stez, teh hodnikov. Nismo pa nič slišali o tem, kako bodo hodili starši z otroškimi vozički. Tam so tudi v bližini bolnice, smo rekli. Gremo na obisk. Gremo sem, gremo tja. Kako starši z majhnimi otroki, ki hodijo peš? Torej, sprašujem po za to predvidenem prostoru in za to ocenjeni varnosti. Prosim tudi za oceno s tega stališča, preden sprejemamo ta akt. Hvala.

GA. DANICA SIMIŠIČ

Hvala lepa. Gospod Žagar, beseda je vaša. Za vami bo razpravljala dr. Beović. Izvolite.

G. JANEZ ŽAGAR

Hvala lepa. Mene pa pri zadevi zanima, čisto iz zadnjega konca bom začel razpravljati. Namreč, pri obrazložitvi – Ocena finančnih in drugih posledic, ki jih bo imel sprejem akta. Piše tukaj – sprejem akta ne bo imel finančnih posledic za Mestno občino Ljubljana. Če izhajam iz te zadnje, iz tega zadnjega stavka v tem aktu – pri obrazložitvi, to pomeni, da tega Mestnega občina – k tem delom nikoli ne bo pristopila. Kolikor je pa meni znano, je pa to cesta lokalnega pomena. Se pravi mestna cesta. Most čez Ljubljaničo bo Mestna občina gradila. Se mi zdi taka ocena na koncu nekoliko neumestna. Če ne je brez veze, da ta akt sploh sprejemamo.

Drugo je pa to. Nekoliko bolj enostavna varianta je to. Jaz se spomnim kar nekaj let nazaj. Pa nisem bil popolnoma siguren, ali je to res, ali ne. Si nisem prej upal oglasiti na to temo – potem je pa gospod Jazbinšek potegnil to debelo knjigo ven in je rekel, da je bila ta poglobitev predvidena. Mi smo tukaj že enkrat obravnavali nek akt, ki je predvideval poglobitev. Ampak tega je že verjetno šest do osem let. Poglobitev Njegoševe. In takrat sva, še z bivšim svetnikom, gospodom Celestinom, kot prebivalca vzhodnega dela občine, nekako postavljala zahtevo, da se ta vzhodni del mesta bolj prometno lahko vključi proti centru.

Namreč, več ali manj so bolj želje, da bi se Zaloška celo prometno zaprla. Iz tega dela mesta, v bistvu iz Most, iz Polja, ni dobrega dovoza v Center. Ker je promet zelo, zelo oviran. Mogoče še ta najhitrejša Litijska, ki pa je – tudi se ne priključuje nekam, z eno dobro cesto na ta bodoči ring.

Moja ideja, taka, mogoče nekoliko – bi rekli – mogoče celo preveč futuristična je, da bi morali Njogošovo res poglobiti. Vsaj za ta osebni promet. In tudi Zaloško poglobiti, da bi nekak višino podvoza Šmartinke lovili s spodnjo etažo mostu na Roški. Dobro bi pa bilo, če bi Ljubljana imela toliko hrabrosti, da bi lahko tudi Zaloško bolj direktno priključila na Celovško vpadnico.

Mislím, da druga mesta imajo veliko teh cestnih poglobitev. Ljubljana je pa ena takih, nekak glavno mesto Republike Slovenije, pa mislim, da nima niti ene take ceste v mestu, ki bi šla pod zemljo. Še Maribor to premore. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Gospod Jazbinšek. Izvolite.

G. MIHA JAZBINŠEK

Na koncu sem malo manj poslušal, pa bom samo na ta prvi del. Zato, ker o teh poglobitvah raj ne bi poslušal. Jaz sem samo prej – kako bi rekel – hotel dokazat, da tam ni prostora. Da tistih – ki so to ta prvič risali, so morali iti v poglobitev, če so hoteli cesto in tramvaj skoz spraviti. In so morali enega gor, enega pa od spod. Ne? Jaz mislim, da bo mesto, tako, kot je gospod Čepar diskutiral. Družini prijazno, ne? Ne? Da se bo prijazno nekak po tem mestu sprehajal. Tudi iz Zaloške, rekel bi – ke na Celovško.

No, ampak, če je glih Zaloška pa Celovška problem, ne? Zato tudi opozarjam spet na to, da zdaj ne vidimo družga stika. Kakor preko Grablovičeve, po – po – mimo železniške postaje in potem naprej, na Celovško. Zato je seveda vprašanje, ali je dobro rešen priključek Grablovičeve, ali ne. In tudi ta bo imela problem, ki se ji reče – enosmernosti, ali ne. Ali pa na eni strani proge, ali pa na drugi strani proge. Pol tukaj, pol tam. In tako naprej. Ne? Tako, da tudi gostota križišč, ki bi bila, če bi se naknadno interpoliral, je pravzaprav ena zelo delikatna reč. Toliko glede tega, kar sem na koncu ujel – Zaloška, Celovška.

Hotel sem pa seveda povedat, da v naših mlajših letih, so imeli zazidalne načrte, pa lokacijski načrti tudi – tudi izračun stroškov, ne? Ne? Izračun stroškov. In seveda stroški niso hec. V zazidalnih načrtih, včasih so bili stroški tako dobro zračunani, da so bili kar osnova za komunalni prispevek. Včasih, ko smo to še inženirsko delali, ne pa v sistemu družbenega planiranja, pa teh podobnih metafizičnih trenutkov. Ne?

Tako, da seveda, ena rušitev več, ena rušitev manj – ma finančne posledice za investitorja. Si predstavljamo, da smo investitor Mesto Ljubljana. In, da seveda Mesto Ljubljana – v urbanističnih aktih ne moremo tretirati enkrat, kot mesto. Drugič pa kot ne-Mesto, kot investitor ad abstraktum. Kot homo-dupleks, ne? Enkrat homo-dupleks ve, da rabi denar, drugič...

.....konec 1. strani II. kasete.....

...ne? Študentskih, rekel, da je zelo važno vedeti, koliko to stane, ne? Če mi napišemo, da bojo od spodaj... ne, ne – garaž tam ne. Ob teh študentskih domovih. Ja, ja... študentskih

domovih. Da je zelo važno, koliko to stane, ne? In si predstavljam, seveda – celo malo nasprotoval temu amandmaju iz naslova stroškov, ne? Tako, da se mi zdi, da bila ena ocena stroškov – aproksimativna tukaj en, rekel bi – urbanistični dosežek. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo ima dr. Beović. Izvolite.

GA. DOC. DR. BOJANA BEOVIĆ

Ja, hvala za besedo in lepo pozdravljeni. Jaz se na vsak način zelo strinjam z dr. Bručanom o tem, da je potrebno prometne razmere okrog Kliničnega centra končno, seveda čim prej uredit. Mislim, da je rekel že gospod Kuščer, da se s tem celo zamuja.

Gre pa za eno posebno področje Ljubljane, na to bi rada posebej opozorila. In, ker je postopek šele v fazi osnutka, bi se lahko nad nekaterimi problemi tega področja vendarle zamislili in skušali najti ene pametnejše rešitve. Namreč, po eni strani se dela tukaj en tako imenovani notranji ring. Ena enosmerna cesta bo skušala sprostiti ostale prometne zamaške. Se pravi bo, kot si jaz predstavljam – tako laično – po njej potekal promet sorazmerno hitro. Po drugi strani pa se to področje prekriva s področjem bližnje soseščine velikih zdravstvenih ustanov. To področje ima že zdaj, sorazmerno veliko pešcev. Jaz ne vem, če bo teh pešcev manj, ko bodo nastale velike garažne hiše. Okrog bodo ljudje iz ene stavbe v drugo verjetno še na nek način hodili. Ne vem, če je bila narejena študija o tem, kako bo peš promet se tukaj odvijal? Namreč, če si predstavljate, namreč, to je kar malo črnega humorja – če nekdo stopi iz avtobusne postaje z berglo, ali pa mavcem na zahodni strani Njogoševe ceste in želi priti čez to hitro cesto na drugo stran, lahko pride verjetno samo v nivoju. Če lahko pride v nivoju, je tukaj semafor, ki vse to zavira. Tu so spet izpušni plini. Skratka prometno se križata dve popolnoma različni mestni dogajanji.

Seveda, en bolj junaški projekt, ki bi poglobil cesto, ali pa naredil nekaj v nivojih, bi morda rešitev problema odložil. Bi bilo pa najbrž pametno, vsaj v kakšni drugi, jaz ne vem kakšne bi bile te arhitekturne rešitve – možnosti – razmisliti. Tudi sobivanje kolesa, kolesarja in enega bolnika, ki se težje premika na kakšnem ozkem pločniku, je zelo težavna stvar. To se že zdaj dogaja. Če se vozite s kolesom po desni, to se pravi po vzhodni strani Njogoševe ceste danes, ste v smrtni nevarnosti. Če se pa vozite po pločniku, se zaletavate v ljudi na vozičkih. Jaz imam dnevne izkušnje s tem. Toliko, hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

K besedi je prijavljen še dr. Gomišček. Izvolite.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Lepo pozdravljeni. Jaz bi zelo na kratko še poudaril še ta pomen cestne železnice. Jaz mislim, da dolgoročno, bo nujno, da bo okoli osrednjega univerzitetnega centra postajališče postaje mestne železnice. In, jaz res ne vem, ali je to nekako upoštevano, ali ne, v tej rešitvi Njogoševe ceste. To bi bila ena – ne samo zaradi prometa in dostopnosti do Kliničnega centra. Ampak tudi, se mi zdi, da bi bilo to pravilno s stališča izpušnih plinov. Mi si enostavno pri taki bolnici ne moremo privoščiti, da bomo štiri, pet, šest pasovne ceste okol speljali. Da se bo to vse dušilo v izpušnih plinih naših avtomobilov.

Zdaj, druga stvar je pa bolj osebne narave. In sicer, sam delam v Konjušnici na Lipičevi 2. Tam je Inštitut za biologijo celice, Inštitut za biokemijo, Inštitut za biofiziko. Pa tudi

onkološki inštitut je tam. In me zanima, kdaj je predvideno rušenje teh inštitutov. Saj stolpnica, ki naj bi nadomestila te inštitute, še ni zgrajena. Je pa predvidena kot sosednja stolpnica, poleg Medicinske fakultete – nove. To bi bilo vprašanje, ali je to tako, kakor ta knjiga, ki jo kolega Jazbinšek kaže – o mestni železnici? Ali je ta plan tak, ali je ta plan tak, da se bo dejansko začel v naslednjih petih, desetih letih izvrševati. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. K besedi se je pravkar prijavil še gospod Jarc. Izvolite.

G. MIHAEL JARC

Dober večer. Drage svetnice, spoštovani svetniki. Nič vizijonarskega ne obravnavamo danes s tem osnutkom lokacijskega načrta. Človek bi pričakoval, da je to že vse sprejeto. Ker pri sklenitvi notranjega obroča, če me spomin ne vara, se skozi sedem, osem let – že v proračunu vleče ta postavka. Edina ovira pa je denacionalizacija Cukrarne. Torej, človek bi pričakoval, da so vsi spremljajoči dokumenti sprejeti. Da se samo še čaka končno odločbo o denacionalizaciji Cukrarne in bojo stroji zaropotali. Vendar pa nič takega ni na vidiku. Smo šele pri osnutku lokacijskega načrta. Tako, da ti vizijonarski načrti o notranjem ringu, ki so seveda dobrodošli, se pač vlečejo in nas dogodki prehitujejo.

Tudi, ko bo denacionalizacija končana in ko bo sprejet predlog tega odloka, bo verjetno že začelo zmanjkovati fosilnih goriv. In bo uprava rekla, mogoče bo nafte zmanjkalo, pa sploh tega notranjega obroča ne bomo rabili. Ker zadeve se vlečejo ad calendras grekas. Tako, da te zadeve, ne vem, gledam z eno skepso – in ne vem, kdaj se bo to začelo delati, glede na to, da toliko mrtvega kapitala leži zaradi nespametnih odločitev. Kar se bo verjetno pokazalo v razpravi tudi pri obravnavi naslednje točke dnevnega reda – o izvrševanju proračuna, ki seveda je nekaka sinteza napačnih, zgrešenih odločitev. V tem mandatu, prejšnjem mandatu. In pa seveda pridobivanja napak iz prejšnjega mandata, pod tem mandatom dveh županj. Tako, da, ne vem – ne bom dal nobene konkretne - konkretnega predloga, ki naj bi ga uprava predlagala. Vendar, vse skupaj se vleče že predolgo. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Želi še kdo razpravljati? Ugotavljam, da nihče. Razpravo zaključujem in prosim gospo Pavlinovo, če lahko odgovori na zastavljena vprašanja? Izvolite prosim.

GA. ALENKA PAVLIN

Hvala za besedo. Blo je postavljenih kar cela paleta enih dosti obsežnih in zahtevnih vprašanj. Na katere bomo bolj podrobno odgovorili v fazi predloga. Bi pa na nekaj osnovnih stvari vendarle morala odgovoriti zdajle, v tem skupu.

Njogoševa cesta, kot del mestnega obroča, se izdeluje že kar nekaj let. Lahko rečem kar, kar jaz vem – pet let, ali še več. Za potrebe Njogoševe so bile že izdelane različne rešitve. Zdaj, od tistih, ki so rigorozno rušile kvalitetno grajeno obrobje, do teh, bolj subtilnih, ki jih prikazujemo danes. Sočasno so potekale tudi študije, ali pa izdelave, ali pa dodelave na ostalem cestnem omrežju. Omenjena je bila večkrat Grablovičeva. Tudi za Grablovičevo so bile že izdelane, ali v končni izdelavi neke rešitve, za katere ugotavljamo, da s spremenjenimi razmerami v prostor, z novimi potrebami, porastom avtomobilov, prometa in tako naprej – niso prave. Tako, da lahko rečem, da na vsa tista vprašanja, ki so bila v zvezi z Grablovičevo postavljena. Grablovičeva se preverja. Predvsem pa se preverja priključek Grablovičeve. To

se pravi mesto, križišče Grablovičeve. Zdaj, ali bo to s Šmartinsko, na severni strani tirov, ali pa na Šmartinko na južni strani.

Zato, ta lokacijski načrt tega priključka nima definirane. In bo v naslednjih fazah – lokacijska, lokacijski načrt za Grablovičovo cesto, ko bojo pač zaključene te študije.

Zdaj, lahko bi rekli, zakaj pa potem hitimo z Njogošovo? Z Njogošovo hitimo pač zato, ker bo rešila nekatere probleme v tem prostoru. In za katere vemo, da kasnejše ureditve ne bojo v takšni meri vplivale na današnji predlog, da bi ga bilo treba spreminjati.

Kar se pa mestne železnice tiče. To je – ta lokacijski načrt mestne železnice ne vključuje. To je pač prva faza. V kateri je tudi predviden javni avtobus. V – je pa sočasno, z izdelavo tega lokacijskega načrta, pa preverjena možnost izpeljave mestne železnice, to se pravi – ugotovljeno je, ali je v koridorju Njogošove možno speljati, če je prostor razpoložljiv. In pa radii so preverjeni. In med drugim tudi, gospod Jazbinšek, radij z garažo Šarabona – ki ustreza, no. Ni potrebna rušitev te garaže Šarabona.

Jaz sem mogoče, ko sem razlagala ta lokacijski načrt preveč poudarila, da gre za nekatere zožitve hodnikov. Hotela sem samo poudariti, da gre na treh mestih ta peš hodnik, da se zoža. V poprečju, je pa štandard kolesarskega in pa peš prometa - na celotni potezi zelo visok. Tako, da je v poprečju peš promet, peš hodnik – en meter šestdeset. V nekaterih delih se pa razširi celo čez dva metra. In kolesarska gre na 1 meter 75 na celotnem odseku. Tako, da so v bistvu tri zožitve. To je na Prisojni 7, kjer predvidevamo dolgoročno objekt odstraniti. Hotela sem pa poudariti, brez odstranitve objekta, jo je pa ravno tako možno speljati. Na račun standarda pešcev.

Kar se tiče pripomb v zvezi s sodelovanjem z Ministrstvom za zdravstvo. V tem, ta lokacijski načrt na ta območja Kliničnega centra ne posega. Omogoča pa priključevanje. In ta križišče Bohoričeve je dimenzionirano tako, da je pač možno priključevanje v garažno hišo urgenc in pa prometa, ki so potrebne.

Medtem, na teh zadnjih sestankih, ko je bilo gradivo že oddano, smo imeli podobne sestanke z Ministrstvom za zdravstvo, kjer so pač spremenili neke programe uvozne. In to bomo, gre za minimalne spremembe. In to bomo do faze predloga uskladili. Dogovarjamo se celo tako, da bi del območja Kliničnega centra vključili v območje lokacijskega načrta. Do faze predloga bomo pač ugotovili, ali so te stvari potrebne, ali ne.

Toliko bi na kratko, pa bi, kot sem rekla v fazi predloga, izčrpno odgovorili na ta vprašanja. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Ker je razprava končana, prehajamo k odločanju o predlogu sklepa.

PREDLOG SKLEPA pa se glasi:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana sprejme Osnutek Odloka o lokacijskem načrtu za območje Njogošove ceste v Ljubljani. Skupaj seveda s pripombami iz razprave.

Obrazložitev glasu. Gospod Jazbinšek. Minuta.

G. MIHA JAZBINŠEK

Jaz bom glasoval proti. Iz enega razloga, ki je bilo zdajle na koncu povedano. Za mini korekcije bodo Kliničen center vključili v območje obravnave. Tam, kjer so pa najšibkejši. To se pravi pri masakru Masarykove in od spodaj Poljanske, majo pa vključene te sisteme notri. Pa Grablovičeve nimajo priključka. Pa tako naprej. Imajo po nepotrebnem. Pri predlogu bom

glasoval samo, če bo šlo za zadevo od – od Roške, ki je tudi danes tri-pasovna. Pa gor do Masarykove. Ne pa da se seveda tukaj obdeluje notri tudi Masarykova. Tudi Poljanska, ter v funkcionalni povezavi tako, kot se danes Njogoševa projektira – ni potrebno.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa.

Ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

27 navzočih svetnic in svetnikov.

Glasujemo, kdo je za predlog sklepa in kdo mu nasprotuje.

Glasovanje zaključujem.

ZA 27 svetnic in svetnikov.

PROTI 3.

Ugotavljam, da JE SKLEP SPREJET.

S tem zaključujem 7. točko dnevnega reda in prehajam k 8. točki, to je

AD 8.

POROČILO O IZVRŠEVANJU PRORAČUNA MESTNE OBČINE LJUBLJANA ZA LETO 2004, ZA OBDOBJE OD 1. JANUARJA DO 30. JUNIJA 2004

Gradivo za to točko ste prejeli pred sklicem seje.

Po sklicu pa ste prejeli Poročilo pristojnega Odbora za finance.

Prosim gospoda Steva Lekiča, načelnika Oddelka za finance, da poda uvodno obrazložitev. Izvolite prosim.

G. STEVO LEKIČ

Spoštovane svetnice in svetniki. Svetnice in svetniki. Pred vami je informacija, oziroma polletno poročilo o izvrševanju proračuna za leto 2004. To informacijo mora župan, skladno z Zakonom o javnih financah in sicer s 63. členom – predložiti mestnemu svetu v juliju. Zato mislim, da ste dobili to informacijo v juliju, še pred sklicem te seje.

Zdaj kaj je značilno za to realizacijo v prvem polletju. Bi razvrstil v tri točke. In sicer najpomembnejša stvar, ki je – kar se odraža tudi na višini realizacije je – pozno sprejetje proračuna. Vemo, da je bil proračun sprejet konec marca. Oziroma točneje 29. marca. In, da se je do 30. junija, za katero je to poročilo – do takrat, ko je bilo to poročilo, katero obdobje zajema - se je praktično proračun izvrševal samo tri mesece. Tako, da je realizacija nekje razumljivo nizka. In, če primerjamo to realizacijo z realizacijami v preteklih letih, v polletju, je nekje podobna v odstotku. Je nekoliko nižja samo v tistem delu, kjer je struktura proračuna tudi različna. In to je druga pomembna stvar, zaradi katere je proračun v tej fazi realiziran toliko nižje – in to je prodaja stvarnega premoženja.

Vemo, da je bil dobršen del proračuna prihodkovno pokrit, oziroma tudi na izdatkovni strani – s prodajo tega stvarnega premoženja. In sicer je šlo za 6,6 milijard tolarjev. Te postopki, pri

prodaji stvarnega premoženja so dolgi in praktično, če ste pozorno prebrali v tem delu – praktično realizacije ni. Razen pri prodaji zemlje, je bilo realizirano za 84 milijonov tolarjev. Glede na zapletene postopke pri prodaji stvarnega premoženja. In glede na zneske, ki so se pojavili pri sprejemu proračuna in so pokrili tako prihodkovno, kot odhodkovno stran – je ta zamik razumljiv in bi poudaril to, da v prihodnjih dneh pričakujemo tudi vmesno poročilo komisije, ki se – ki pripravlja prodajo – in zemljišč in prodajo objektov. In na podlagi teh ugotovitev, oziroma ocene, koliko stvarnega premoženja je realno pričakovati v letošnjem letu, da se odproda - bo ustrezno temu verjetno, kot naslednji ukrep, ki bo sledil – bo predložen rebalans.

Zdaj, o konkretnih številkah, bomo mogli počakati na vmesno poročilo te komisije, ker vemo, da je le dober del investicij in sicer v višini 6,6 milijard – bil vezan na odprodajo stvarnega premoženja.

Naslednji razlog zaradi katerega je realizacija tudi nižja, je taksa za obremenjevanje vode in taksa za obremenjevanje okolja, ki se praktično v proračunu izkaže v – proti koncu leta. Gre za neke vrste – vsaj pri taksi – za obremenjevanje vode – za neke vrste pobot. In ta pobot bo težek nekje 2 milijardi 600, oziroma tudi več. In v tem delu se to v realizaciji še ne odraža. In bo ta – bo razvidno šele v – potem v koncu leta.

Zdaj, zakaj so bili prihodki ocenjeni tudi v tem dokumentu taki, kot so bili pri sprejemu proračuna. Takrat, ko je ta dokument nastajal – za polletno poročilo, je tako, kot sem uvodoma povedal, minilo tri mesece od sprejema proračuna. In v tistem trenutku nismo delali novih ocen na prihodkovni strani. Jih bomo pa sigurno, poleg tega poročila, kot sem že omenil – obeh komisij, za prodajo stvarnega premoženja in za prodajo zemljišč posebej. Bomo tudi nekje na novo ocenili prihodkovno stran in bojo ti podatki predloženi v obliki rebalansa. V kolikor bo ocena, da bo realizacija prodaje stvarnega premoženja bistveno odstopala od tega, kar smo si pri dokumentu in tistemu, kar je bilo sprejeto na mestnem svetu tudi zastavili v mesecu marcu. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Zdaj pa prosim predsednico Odbora za finance, gospo prof. dr. Metko Tekavčič, da poda stališče pristojnega odbora. Prosim.

GA. PROF. DR. METKA TEKAVČIČ

Ja. Spoštovana županja, spoštovane kolegice in kolegi. Odbor je obravnaval Poročilo o izvrševanju Proračuna Mestne občine Ljubljana za leto 2000, v obdobju prvih šestih...

GA. DANICA SIMŠIČ

Nekateri kolegi svetniki kažejo, da ne slišijo, pa če morda lahko malo bližje daste mikrofona. Hvala lepa.

GA. PROF. DR. METKA TEKAVČIČ

Ja. Odbor za finance je obravnaval Poročilo o izvrševanju Proračuna Mestne občine Ljubljana za prvih šest mesecev leta 2004 – na svoji seji pred dvema tednoma. In ni sprejel sklepa, da predlaga Mestnemu svetu, da poročilo sprejme.

Prav tako odbor ni sprejel nobenega drugega sklepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Želi besedo predsednik Statutarno pravne komisije, gospod Miloš Pavlica? Ne želi. Opiram razpravo. K besedi se je prvi prijavil gospod Sušnik, za njim bo razpravljajl dr. Gomišček. Izvolite gospod Sušnik.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa za besedo. Nekoliko zanimivo je poslušati mestnega finančnega ministra, kako popolnoma neprizadeto pripoveduje številke o ključnem dokumentu. In seveda, ki so ključne za življenje Mestne občine Ljubljana.

Zakaj? Prvič, Oddelek za finance bi moral biti aktivni usklajevalec proračuna, tako na strani prihodka, kot na strani odhodka. Mi smo že, kot svetniški klub – nekajkrat predlagali in dali pobudo vladajoči koaliciji, da gospoda Lekiča zamenja. Kot načelnika Oddelka za finance. Danes to pobudo ponavljamo.

Jaz sem prepričan, da za neuspešno poročilo, ki je pred nami – in bom utemeljil, zakaj je neuspešno, odgovarja predvsem načelnik Oddelka za finance - gospod Lekič. Mislim, da je njegova pasivna vloga, kot usklajevalca mestnih finance, v višini skoraj 60 milijard tolarjev. Da je njegova vloga, odigrana v tem letu – dokazala, da smo v resni krizi vladanja. Kajti vlada se primarno z denarjem. In, če denarja ni, potem se tudi vladati ne more. In denarja ni. Kako se vlada, seveda dokazuje ta proračunski dokument, oziroma poročilo, ki ga zahteva zakon. In, ki ga je Oddelek za finance napisal samo zaradi tega, ker to zahteva zakon. To je bilo tudi v uvodnem poročilu neposredno in jasno povedano. To je dokument, ki vam ga dajemo zaradi tega, ker to zahteva zakon. Ne zaradi tega, ker bi mi želeli povedati, da imamo nek problem v financah. Vendar se vsi zavedamo, da problem imamo. Ne zaradi tega, ker bi mi želeli povedati, da imamo ne samo problem, ampak smo prišli že tudi do rešitev. Ne. Tudi to ne. Ampak, zaradi tega, ker pač to zahteva zakon, sem vam jaz napisal ta dokument. In prosim, če ga sprejmete, ne sprejmete – naredite z njim kar koli želite. Lahko si ga vtaknete za klobuk. Lahko ga nesete domov in date pod poušter in greste na njem spat. Ker je to popolnoma vseeno in nas nič ne briga.

Zdaj, seveda s takim odnosom načelnika Oddelka za finance, pred tem telesom – bo težko vladati še dve leti. In še dve proračunski leti povrhu vsega. Zelo težko. Ker – posledično, zaradi pomanjkanja kredibilnosti načelnika Oddelka za finance, manjka veliko kredibilnosti tudi županji. Še bolj pa manjka kredibilnosti vsem, ki smo pač tukaj zato, da obravnavamo finančne dokumente občine in pa razvojne dokumente občine. Zakaj?

Osnovna teza v Poročilu o izvrševanju proračuna je, da je tako, kot je. Pika. Seveda je tako, kot je. Ampak, zakaj pa? Poglejte – ta cenjeni mestni svet je 29. marca sprejel Odlok o Proračunu Mestne občine Ljubljana za leto 2004. V njegovem 3. členu je napisal zelo jasno dikcijo, na katero sem se jaz osredotočil že pri razpravi o proračunskih dokumentih: Občina se zadolži v višini dve milijardi tolarjev, za financiranje naložb v stanovanjsko gradnjo in oskrbo z vodo, ter za odvajanje in čiščenje odplak.

Dragi in spoštovani, prosim vas, da odprete današnje poročilo, ki je pred vami napisano tako, kot je. In ugotovite, za koliko se je občina zadolževala. Za 2 milijardi in 168 milijonov tolarjev. Ne za 2 milijardi. Toliko piše v dokumentu, ki nam ga je dal gospod Lekič. Podpisala županja.

In veste, potem človek seveda gre pogledat – pa kako vendar, če imamo toliko problemov s prihodki in z vsem drugim, kar nas tukaj tepe. Zdaj smo pa zapravili za stanovanjsko gradnjo in oskrbo z vodo – ter za odvajanje in čiščenje odplak – 2.168.223.372 tolarjev. V prvih šestih mesecih.

In potem nam gospod Lekič da na strani 36 – Proračunski izdatki, razvrščeni po funkcionalnih namenih porabe. Po funkcionalnih namenih porabe. Za decidirano in izrecno napisano je, v 3.

členu sprejetega odloka – za stanovanjsko gradnjo, oskrbo z vodo in za odvajanje in čiščenje odplak – je bilo realiziranih 1.781.283.512 tolarjev. Torej, koga imamo zdaj za norca, gospod Lekič? Ali smo se zadolžili za stanovanjsko gradnjo, oskrbo z vodo, ter za odvajanje in čiščenje odplak? In ta denar napačno prikazujete na odhodkovni strani. Ker je seveda odhodkov bistveno manj s tega naslova? Ali nas zavajate s tem, da pravite, da smo se zadolžili za 2 milijardi 168 milijonov tolarjev? Ena številka ne gre skupaj. Je pa kar precej razlike. Če gre v vaš žep, ali pa v moj žep. Je precej razlike. Da pa gre v žep, ali pa iz žepa davkoplačevalcev – toliko slabše.

In prosim za odgovor, kam je šla razlika? Po vaših dokumentih, na straneh istega dokumenta, dve različni številki. In precej lufta vmes.

Že, ko smo sprejemali proračun, sem jaz trdil, da ta proračun ni možno nadzirat, ker ni sestavljen tako, da bi bilo jasno, kakšna je vrednost posameznih projektov, ki se financirajo iz mestnega proračuna. Predvsem na področju komunale in urejanja stavbnih zemljišč. Poglavje 12, poglavje 19, poglavje cest – številka 10, poglavje 11 – prometa, poglavje 9 – komunala. Če pogledamo mi poročilo o realizaciji. Za prvo šest mesečno obdobje, za proračunskega uporabnika številka 19, to je – Urejanje zemljišč. Je popolnoma neskladen s tistim, kar smo sprejeli v proračunskih dokumentih. Oziroma v samem odloku v proračunu. Nemogoče je potegniti korelacijo med enim in drugim in ugotoviti za katere projekte - če sploh za iste projekte je bil denar porabljen.

Se vam zahvaljujem – Oddelek za stavbna zemljišča, oziroma za urejanje zemljišč, ker nam dajete zelo natančne podatke. Ampak iz teh podatkov se ne da ugotoviti. Smo presegli, ali nismo presegli predvidene porabe? A smo nekje v tistih limitih, da bomo projekte še izpeljali uspešno? Ali bo projekt, ala tisti, zaradi katerega smo imeli prejšnji teden izredno sejo – Mestni muzej, ko smo kar naenkrat 43% čez osnovni budžet? In teh projektov se tukaj skriva vsak posebej – ko ga odpremo, je ponovno en tak projekt, za katerega jaz trdim, da se vi, kot uprava ne upate napisati številko – koliko nas bo projekt stal. Ker vas potem lahko kontroliramo, če je dejansko toliko stal, ali pa kaj več. Si ne upate. In zato ga niste uvrstili v proračun. In zaradi tega nam danes dajete bedaste podatke, ki so sicer skladni verjetno s stanjem. Ker seveda nimamo vpogleda. Verjetno, domnevam, da so skladno z realnim stanjem na dan 30.6., letošnjega leta. Po količini denarja, ki je porabljen. Verjetno.

Ampak, koliko denarja bo pa še porabljenega za ta efekt? Je pa seveda popolnoma drugo vprašanje. In dokler ne boste naredili neke spremembe v prikazovanju, v metodologiji prikazovanja prihodkov in odhodkov za posamezne projekte, toliko časa je seveda nemogoče, da bi mi opravljali kakršno koli kvalitetno razpravo o vaših poročilih. Ker so poročila brezpredmetna in pač zadostijo zakonu.

In pač, če je tako, potem je bolje, da sprejmemo dodatek k poslovniku in rečemo – za poročila, ki jih zahteva zakon, ne bomo imeli razprave, ker jih ta tako in tako zahteva. In bomo pač to sprejeli z ugotovitvenim sklepom. Pika. Pa nima smisla, da se matramo ne ob osmih, ne ob pol štirih. Pa ne še kdaj drugič. Pa ne kdaj prej.

Zanimiva aroganca gospoda Lekiča je, ko nam pravzaprav danes, oktobra meseca. In to že zelo pozno oktobra meseca – razlaga, da oni po treh mesecih proračunske veljave. Od 29.3. do 30.6. – niso šli niti preverjati kakšno je realno stanje.

Ampak, spoštovani gospod Lekič, dajte no vi meni razložiti – ali je prihodkovna stran ravno tako odvisna od sprejetja dokumentov, ali prihodkovna stran poteka bolj ali manj neodvisno? Razen 6 milijard prodaje stvarnega premoženja? Koliko ostalih 50 milijard je pa odvisnih od tega, da smo mi proračun sprejeli 29.3.. Ali pa bi bilo čisto vseeno, če bi ga mi sprejeli 29.12. – lansko leto – za letošnje leto? Prihodki prihajajo. Dohodnina, odločbe prihajajo. Akontacije se plačujejo. Davki in druge dajatve, ki jih moramo plačevati – plačujemo. Ne glede na to, ali

ima Mesto proračun ali ne. Torej kako? Vi preverjate samo odhodkovno stran? Ali tudi prihodkovno stran?

Pri čemer vi danes, z nonšalantnostjo pridete pred zbor in poveste, da seveda – vi ste zdaj naročili komisijam in nekim odborom v mestni upravi, da vam poročajo kako bo pravzaprav s tem izvrševanjem šlo. Meseca novembra, oprostite. Prvega novembra boste vi dobili poročilo, da ugotovimo, kako bo pa zdaj s tistimi šestimi milijardami? Nakar se boste vi odločili, ali bi mi šli v rebalans, ali pa ne bi šli v rebalans. Če bo pač potrebno.

Ja pa, to se pravi – analogijo vlečem. Čez štirinajst dni bo nova izredna seja, ker takrat bo treba sprejeti rebalans. Ker zdaj bo pa spet nekdo na mrazu stal, tako, kot v Mestnem muzeju. Ker ne bo denarja za radiatorje, če mi ne bomo na postavkah hitro zvišali.

Vi danes veste, da imate problem na predšolski vzgoji. Tipičen problem v tem proračunu, ki se pojavlja. Zakaj? Ker ste na dan 1. julij – v pol leta pokurili 62% celotne mase za plače. Kje boste vzeli maso za izplačila v mesecu novembru in decembru? Ali vam bo že v novembru zmanjkalo, pa bomo imeli tukaj vrtce, ki bojo stali pred vrati, pa štrajkali – po možnosti. Ko pač ne bo denarja za plače. Ker se seveda ne da izplačati, če ni. Ali boste šli v nek prekršek? Ali kaj boste naredili? Saj vi veste vendar, problem poznate. Od tistega dne, ko ste to poročilo naredili, da na predšolski vzgoji bo potreben rebalans najmanj v segmentu plač. Najmanj tam.

Vi veste, da imate probleme s prihodki tudi na drugih postavkah, ne samo na realizaciji prodaje stvarnega premoženja. Ampak, na te probleme ne opozarjate. Jaz vem, da je od junija, ko ste vi ta dokument sestavili, pa do danes preteklo precej ene vode pod Savskim mostom, pa tudi pod Tromostovjem. Ampak, pričakovali smo in to smo vam povedali že na Odboru za finance, ki pač k sreči, hvala bogu, ali pa na žalost – ni sprejel nobenega sklepa. Da pričakujemo, da pridete na mestni svet pripravljeni. Z nekim resnim poročilom, ki bo povzel dejansko stanje na dan, na katerega bomo obravnavali to poročilo. Ne na dan 30.6.

Vendar, ugotovimo tri točke. Prvič – prepozno ste sprejeli proračun. Ja, mi smo ga sprejeli takoj, ko smo ga pripravili. Da smo na jasnem. In spoštovana koalicija – ta mestni svet – imate večino, imate upravo – prosim zagotovite, da bodo proračunski dokumenti vsaj letos pripravljene. Mi smo ga sprejeli takoj, ko je bil pripravljen.

Torej, lepo prosim – ne nam razlagati problemov, ki jih imate. Ki sledijo iz tega, kar ste vi naredili v vaših rokih. Mi za to ne bomo odgovarjali.

Potem pravite – prodaja stvarnega premoženja. Opozicija v tem mestnem svetu ne prodaja stvarnega premoženja. Prodaja stvarnega premoženja je sposobnost mestne uprave, ki jo vodita LDS in Združena lista. In vodite jo, kakor jo vodite. Očitno jo pa vodite tako, da nič ne delate. Če potegnem logičen zaključek, če je seveda problem prodaje stvarnega premoženja.

Torej, spoštovana mestna uprava. Veseli nas, da ste imeli dopust v letošnjem letu. Zanimivo, da ste šli lahko na dopust. Če ugotavljate – na eni strani, tik pred politjem, da imate veliko proračunsko luknjo. Ampak, kljub temu smo šli na dopust. In smo se dobro imeli. Ampak, kljub temu oktobra ne vem, ali smo kaj prodali, ali ne. Kako prihodki odhajajo, pa kako prihajajo.

In potem imamo tukaj še problem – slavni problem takse za vodo in okolje. Ki pa sploh ni problem. Ker taksa za obremenjevanje okolja in voda je določena. Se da natančno in kalkulatивно izračunati kakšen je bil prihodek. Nasprotno, celo zelo presenetljivo je 15.4. – je Javno podjetje Vo-Ka – oddalo vam poročilo, kaj se je zgodilo 30.6. tega leta. Tako neumnost ste napisali v to poročilo o izvrševanju proračuna. Tako neumnost. Da ste dobili 15.4.2004 poročilo, kaj se je zgodilo 30.6. 2004. In to napišete. In to celo podpišete. Pa dajte no mal resnosti prosim. Mejčkn. Sam mejčkn. Pa vsaj te stvari ven pobrišite. Če jih že ne morete spremeniti, pa po resnici govoriti.

Ker eno je očitna laž. Tam se da jasno zračunati, koliko natančno takse je bilo zbrane. Koliko natančno takse je bilo porabljene. Mislim, da bi celo najdlji koga v tem mestnem svetu, ki sedi v nadzornem svetu, ali pa v mestni upravi, da ne bomo po mestnih svetnikih – smatramo, da

mestni svetniki so vsi enako obveščeni. In vsi vejo enako, kot jaz. Iz istih dokumentov. Verjetno ima mestna uprava kakšnega predstavnika v Nadzornem svetu Vo-Ka. Verjetno. Če me spomin ne vara, mislim, da je to – gospod podžupan tam notri sedi. Če me spomin ne vara. Lahko pa, da me vara. Pa verjetno tudi, da sedi tam notri, v tistem nadzornem svetu – načelnik Oddelka za gospodarske javne službe pa promet. Ampak, spet moj spomin je silno slab zadnje čase – pa se raje ne spomnim takih stvari. Ker to bi me pol pripeljalo še do tiste točke, da nadzornih svetov nismo menjali. Za kar je dala županja besedo. Pa je svojo besedo požrla. Ampak, to je seveda drugoten problem, ne? Ki nima nobene zveze s proračunom.

In preko nadzornih svetov, bi vi verjetno dobili neka poročila. Ker podjetja so pa dolžna pripravljati. Tro-mesečna poročila o svojih prihodkih. O svojih odhodkih. In zdaj smo imeli pa že kar nekaj tromesečij mimo. Mislim, da že celo tri v letošnjem letu, ne? In verjetno, da je na dan 30.9. – nadzorni sveti v javnih podjetjih natančno vedo, koliko takse so zbrali, pa koliko so jo odvedli, pa koliko še imajo spravljenih na rezervacijah, ki jih še morajo odvesti. Pa koliko so imeli stroškov s tega naslova.

Tako, da ne nam predstavljat problem takse, kot nek problem, ki bo zdaj pa – neko poročilo iz Javnega podjetja Vo-Ka – na konec leta. Pa rešil celoten proračun, ker se ne bo nič zgodilo.

Jaz vam še enkrat povem. Ste popolnoma nesposobni. In gospod Lekič, prej, ko boste odstopili, prej – ko boste odstopljeni – več bo koristi za Ljubljano. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa gospod Sušnik. Jaz bi prosila samo toliko, da prosim, da se v nadaljnjih razpravah vzdržite podtikanj o namernih lažeh, ali čem podobnem. Kar je bilo iz vaše razprave kar nekajkrat zelo jasno namignjeno. Sicer pa imate seveda lahko popolnoma suvereno mnenje o tem, kako in na kakšen način dela mestna uprava.

Proceduralno gospod Kovačič.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Hvala za besedo. Imam proceduralni predlog. Namreč, v gradivu smo dobili zapisano, da bo dvajset poročevalcev. Glede na področja, ki jih posamezni poročevalci pokrivajo. In mislim, da bi bilo korektno, da bi pred razpravo – oziroma, razprava se je sicer že začela. Z enim razpravljavcem. Ampak, da bi vendarle vsak za svoje področje – v nekem kratkem, največ tri-minutnem poročilu – predstavil izvrševanje proračuna, za polletno obdobje. Za svoje področje, ki ga pokriva. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Meni, moram reči, da prav čisto nič ne pomaga, kaj vi mislite. To ni bil proceduralni predlog. In vi nimate replike na proceduralni predlog, gospod Sušnik.

... iz dvorane - nerazumljivo...

Potem se vsaj vključite prosim. Če lahko mikrofona vključite...

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Jaz sem povedal, da imam proceduralni predlog, da poročevalci, ki so tukaj navedeni podajo kratko predstavitev izvrševanja proračuna za področje, ki ga pokrivajo.

GA. DANICA SIMŠIČ

O proceduralnem predlogu ni razprave.

Proceduralni predlog, kot ga je oblikoval gospod Kovačič in kot ste ga slišali, dajem na glasovanje.

Da... Lahko povem do konca? Jaz sem vas poslušala brez komentarjev.

Proceduralni predlog dajem na glasovanje.

Ugotavljam navzočnost.

Ugotavljam navzočnost. Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

24 navzočih svetnic in svetnikov.

Prehajamo na glasovanje.

Kdo je za in kdo je proti.

Glasovanje zaključujem.

ZA je glasovalo 14 svetnic in svetnikov.

PROTI 13.

Ugotavljam, da je...

Prosim gospod Omerzu?

Gospod Omerzu prosi za ponovitev glasovanja... Ponovno.. bomo...

... iz dvorane – nerazumljivo...

Glasovanje bomo ponovili tako, kot smo ga še vselej doslej, kadar je kdo prosil za ponovitev glasovanja.

Ponovno glasujemo, kajti navzočnost se ni spremenila.

Glasujemo. Kdo je za in kdo je proti?

Glasovanje zaključujem.

ZA 14, PROTI 16.

Ugotavljam, da PROCEDURALNI PREDLOG NI BIL SPREJET.

Naslednji je... Gospod Sušnik, izvolite – repliko...

G. PETER SUŠNIK

Gospa županja, v zvezi z lažjo. Na strani 151. sem jaz prebral sledeče. V drugi vrstici zgoraj navzdol – 052001 – Taksa za obremenjevanje vode, opomba številka 2. Zadnja vrstica na tej strani, opomba številka 2.: Poročilo je dostavilo JP Vo-Ka, dne 15.4.2004.

Tretji odstavek, da rečem – ena, dva, tri, štiri, pet – šesta vrstica na tej strani: Do vključno meseca junija 2004 so bila izvedena sledeča dela – 15.4.2004 poročate, kaj je bilo izvedenega do meseca junija 2004.

Ugotavljam, da eden izmed teh podatkov je laž. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Ne glede na to, kaj vi mislite, jaz vendarle mislim, da se lahko kdaj kdo tudi zmoti. In verjamem, da bomo dobili poročilo, kakšni so pravi datumi. In verjamem, da si boste ustrezne dokumente, če boste želeli lahko tudi mirno pogledali.

K besedi je naslednji prijavljen dr. Gomišček. Za njim pa gospod Franc Slak.

Izvolite dr. Gomišček.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Hvala. Moram reči, da po svoje dejstvo, da je bil proračun sprejet šele konec marca zastopim. In, da se zaradi tega do konca junija ni dalo ne vem kaj realizirati. Samo, če človek pogleda, trije meseci so, v primerjavi z dvanajstimi meseci – 25%. To se pravi, človek bi pričakoval, z ozirom na to, da so samo trije meseci, bi pričakoval petindvajset procentno realizacijo.

In, če gledamo to prvo, grobo stran, vidimo, da je prihodkov za 30%. Odhodkov za 30%. To se pravi – prihodki in odhodki ustrezajo temu, kar je nekako slišati iz vaših vrst, da je bil proračun sprejet pozno. In zaradi tega je tudi realizacija majhna. Ustrezajo malo več, kot trem mesecem. Dobro.

Zdaj pa pogledajmo primanjkljaj. Primanjkljaj je, po tem, kar vidim 120%. 120 %. Planiran je milijardo pa pol. Realizacija od 1.1. do 30.6. – je milijarda 870 milijonov.

To se pravi, ne vem katera številka vam bolj ustreza? Da smo v šestih mesecih imeli prihodke in odhodke 30%? In da smo imeli v šestih mesecih 120%. primanjkljaj? Ali vam bolj ustreza ta, da smo imeli v 3 mesecih 30% prihodke in odhodke. In v 3 mesecih 120%. primanjkljaj.

To se pravi, izgovarjati se na to, da je bil proračun pozno sprejet, je dvorezen meč.

To se pravi, opraviči vam, da niste mogli prihodkov in odhodkov realizirati. Ampak vas pa postavi, kar se primanjkljaja tiče zelo na trhle noge. Ker v treh mesecih 120%. primanjkljaj dobiti – to moram reči, da to je pa že kar, to je pa že kar umetnost. To je kar se prve strani, te generalne strani tiče – naše realizacije proračuna. In vašega izgovora, da smo pozno sprejeli proračun.

Ne glede na to, kar je kolega Sušnik rekel, da to mi v opoziciji nismo nič krivi. Ko smo ga dobili, smo ga dobili. In smo ga – brez kakršnega koli, brez kakršne koli možnosti spremembe, ste ga sprejeli. Kot valar. Niti enega amandmaja. Nič niste upoštevali.

Zdaj, če grem na naslednjo stran, piše – z ozirom na to, na to stran se obračam zaradi tega, ker je pač ista politična konstalacija nekako bila zdaj na državni ravni. Piše, da je prejeta sredstva iz državnega proračuna – realizacija 12%. To se pravi vaši politični somišljeniki, soborci, nadrejeni – so vam dali v tem času samo 12% denarja.

Z ozirom na to, da ste pri S.I.B. banki vi njim dali kar precej denarja, bi mogoče človek pričakoval za blažitev tega proračunskega primanjkljaja, da bi – da bi vi mogoče lahko malo več dobili od njih zdele, ko potrebujete. Oziroma...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Gomišček, jaz vas...

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

... potrebujemo vsi...

GA. DANICA SIMŠIČ

Jaz vas vljudno prosim, da takih stvari ne podtikate in da...

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Ne, glejte, sej...

GA. DANICA SIMŠIČ

...da ne...

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

... to so številke.

GA. DANICA SIMŠIČ

... izrabljate številke v namene, ki nikoli niso bili uresničeni. Izvolite.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

V redu...

GA. DANICA SIMŠIČ

Ki jih nikoli sploh...

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

V redu...

GA. DANICA SIMŠIČ

... so neke stvari, ki jih nikoli sploh ni bilo.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

No, vam pa lahko...

GA. DANICA SIMŠIČ

Lepo prosim..

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

No, vam pa namigujem, da mogoče bi bilo pa dobro, ne? Ja. No, vidite, zdaj gremo pa naprej. Pod - Tekočimi transferi so subvencije. In subvencije pravnim, privatnim podjetjem in zasebnikom. Realizacija – nič. Nič, vejica, nič, nič.
Gremo naprej – Investicijski transferji. Investicijski transferji privatnim podjetjem. Realizacija v prvem polletju – Nič, nič, nič.
Ne vem kako si predstavljate, da lahko privatniki ugodno delujejo v takih pogojih?
Gremo par strani naprej in pogledamo – Dnevnice za službena potovanja v tujini. Realizacija v prvih šestih mesecih – 105%. Stroški prevozov v tujini – 126% - realizacija.
Malo nižje, na isti strani – Izdatki za reprezentanco – 103%.
To se pravi na eni strani privatna podjetja niso dobila nobenega transferja. Na drugi strani, v šestih mesecih – so ti stroški od – za celo leto izkoriščeni. Ampak, ne samo izkoriščeni, celo preseženi. Se...

.....konec 2. strani II. kasete.....

...kaže, se mi zdi. Tako, da to so številke. Ker, če si jih človek – malo te stvari skupaj potegne, se – se zgrozi.
No in zdaj še tretja točka. Saj bom zelo hiter. Tretja točka, ki jo hočem povedat in vam jo nakazat. Proračunski izdatki, razvrščeni po uporabnikih.
Pogledal sem samo tiste proračunske izdatke, ki so v tem času. Zdaj pa meni je vseeno, ali rečete šest mesecev, ali tri mesece. Kar vam bolj pač prija. Videli smo, da je to en bumerang. Tako, ali pa drugače – interpretirat. Je postavka 6 – Raziskovalna dejavnost. Kjer imate 2%. V raziskovalni dejavnosti - 2% realizacije. Mate Kmetijstvo – 0,21%. realizacijo. In imate – Podjetništvo – 9,75%. realizacijo.
Zdaj, jaz mislim, da je vsaj raziskovalna dejavnost, pa podjetništvo – da sta dve veji, s katerimi se stalno trkamo po prsih. In govorimo - glejte, mi smo na ne vem čemu vse temelječa družba. In mi to razvijamo.
Zdaj pa za zadnje – bi samo še podjetništvo. Nekako seciral. In bi pogledal denar, ki ga je dobil recimo Center za razvoj malega gospodarstva. Realizacija – nič.
Naslednja točka. Podpora razvoju Tehnološkemu podjetništvu – realizacija – nič.
Podpora razvoju človeških virov – sklad dela – realizacija – nič.
Programi povečanja konkurenčnosti – realizacija – 11%.
Potem je, na isti strani - Razvojni projekti – realizacija 15%.
Od tega je plačila avtorskih honorarjev 20%. Pa stroški prevozov v tujini 93%.
Kaj hočem reči? Ko to gledam, ne vem, kje je tista stvar, kjer mislimo, da bomo zvozili. V treh mesecih 120% - primanjkljaj. Prihodki – 30%. Podjetništvo, razvoj, transferji privatnim podjetjem, malim podjetjem – nič. Iz tega nekako veje, že spet interpretiram, gospa županja – veje nekako, saj imamo vse zabetonirano. Saj itak ne moremo nobenih poudarkov dati. Vsaj jaz mislim. Ker drugač bi tukaj notri, najmanj, kar je – ne bi na nič realizaciji pristali. Ali pa smo nesposobni to realizirati?
Samo, na drugi strani, če smo pa sposobni 110, 120 procentov realizirati za stroške dnevnic in potovanj v tujini, potem pa nismo toliko slabi. Smo sposobni nekaj realizirati. Samo vprašati se moramo, ali je to za naše mesto, pa naše občane res ta prava stvar. Jaz mislim, da dejmo poskusiti nekaj v razvoj dajati. In dajmo se malo krotiti pri lastni, lastnih stroških.
Ker drugače, če tam ne začnemo, kako bomo milijardo osemnajst – milijardo osemsto milijonov, ki smo jih v treh mesecih – po vaših besedah pridelali ... Kako bomo to brzdale? Dobro vemo, kako proračun vsa ta leta –kako je rasel. Pristali smo zdaj na teh 56 milijardah,

devetinpetdesetih. In imamo v tro-mesečju milijardo osemsto primanjkljaja. Pa moramo dajati poročstva po hitrem postopku muzeju – za 300 milijonov. In tako naprej. Jaz sem se vedno spraševal zakaj je tak – zakaj je tak – nekako razrez. Po prvih šestih mesecih potreben. Vendar, zdaj resnično mislim, da to je stvar, ki mora nas strezniti. Ker, če nas tole ne bo streznilo, potem pa res ne vem kaj nas bo streznilo. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospod Franci Slak. Za njim bo razpravljal gospod Černjak. Izvolite.

G. FRANCI SLAK

Hvala lepa. Govoril bom v svojem imenu in za svoj račun. Tako, da me ne bi spet kdo zamenjal za Slavka Slaka.

Gospod Lekič pravi, da ni zaskrbljen. Jaz sem zaskrbljen. In sem prepričan, da je zaskrbljen tudi on. Ne samo on. Tudi celotna mestna uprava. Zakaj ne bi danes priznali in bi potem veliko lažje diskutirali?

Poglejte, tri značilnosti, ki jih je on navedel, kot optimistične, da bo do konca leta boljše, se mi zdijo, da ne pijejo vode. Pozno sprejetje proračuna je kot eden glavni vzrok. Mi vemo, da smo sprejeli odlok, da lahko koristimo dvanajstine. Mislim, da je bila napaka narejena, da smo sploh proračun sprejeli. Če bi koristili dvanajstine, potem bi bila streznitev v mestni upravi že prej. Ne bi bilo treba čakati do danes, oziroma do realizacije proračuna pol leta. Ker bi te dvanajstine pokazale, kje smo.

Prodaja stvarnega premoženja, kot naslednjo – naslednji argument. Da bo na koncu leta vse v redu. Poglejte, 6,6 milijard, kot je bilo navedeno. Prodati tako hitro, bi bilo sigurno neracionalno in škodljivo. Zato danes upati, da bo do konca leta vse prodano. Če bo po ceni, ki bodo vplivale na to prisilo, da je treba prodati, potem vemo, kaj bo lahko mestna občina iztržila iz tega. Lahko bi govoril tudi o taksi za obremenjevanje vode in tako naprej.

Na konec koncev lahko izjavim, daje ta proračun, za leto – oziroma proračun za prvo polletje – za leto 2004, najslabši, kar smo jih obravnavali v zadnjem, v zadnjih letih.

Za mene to ni presenečenje. Že pri sprejemanju proračuna za leto 2004, smo bili svetniki Nove Slovenije zelo kritični in opozarjali, da je ta proračun nerealen. Tako na prihodkovni, kot tudi na odhodkovni strani.

Predlagali smo zmanjševanje planiranih prihodkov in razumljivo tudi odhodkov. To se ni zgodilo. Zakaj lahko danes tudi ugotovimo, oziroma potrdimo. Če bi pripravili realen proračun, potem bi imeli že takrat sliko, da bi bila tekoča poraba za petnajst indeksnih točk večja, kot pa je investicijsko vzdrževanje, investicija in tako naprej. Tisto, kar dajo, da slika – pravilnega gospodarjenja. Se pravi, slika bi bila že jasna pri proračunu.

Že večkrat smo svetniki Nove Slovenije predlagali reorganizacijo mestne uprave. Situacija v mestni upravi je taka, da se odgovornost prenaša iz enega na drugega. In, da noben te odgovornosti ne prevzema. To organizacijo čutimo vsi. Četrtni skupnosti, ki dobivamo odgovore od posameznih načelnikov. Ki se izgovarjajo, da to ni njihova stvar, ampak – da naj pišemo drugemu načelniku, da bo tisti načelnik odgovoril. In tako naprej. Gremo se ping-pong žogice.

Mislim, da je organizacija mestne uprave res idealna za take skrivalnice. In za neprevzemanje odgovornosti. Reorganizacija sigurno terja veliko energije in tudi časa. Pa to ne sme biti izgovor. Mi smo si lahko vzeli veliko časa za diskusijo o džamiji. O prenosu občinskega premoženja na državo. Na kapital nekaterih organizacij, ki so bile donosne, smo jih prenesli,

oziroma predlagali, da se prenese na nedonosne organizacije. In danes imamo rezultate in sliko teh odločitev. Oziroma našega dela.

Prihodki, kot vidimo, so realizirani v višini 14 – 19,4 milijarde. Ali 34%. In kje je največji izpad? Največji izpad je pri davkih in nepremičninah. Kjer ni bilo pravočasno realizirano. Oziroma fakturirano. Po drugi strani pa najdemo notri postavko, kjer pravi, da smo DURS-u plačali 39 milijard za njihove storitve. A je to – 39 milijonov, pardon. Se opravičujem. Ali je to plačilo za prejšnje obdobje? Ali gre to za neko pavšalno plačilo? Čeprav svojega dela niso opravili.

Kapitalski prihodki. To so ti prihodki od prodaje zgradb. Kjer je bilo že večkrat rečeno danes, da so bili realizirani 84 milijonov, od planiranih 6,6 milijard. Mislim, da tle ni potrebno, da ponavljam, da so to le nekatere nepremičnine, ki jih ne bo lahko prodat. In, ki jih je tudi – če je gospodarno. Kot so recimo – prodaja zemljišča v Stožicah. Potem zemljišča za izgradnjo islamskega centra. Neprodanega Roga, stavbe viških vrtcev. In tudi stavbe, ki jo zaseda Ministrstvo za pravosodje na Resljevi in Trgu prekomorskih brigad.

Še enkrat poudarjam, da ne bi bilo pametno, da se s tem hiti. Da bi bilo treba najti drugačno rešitev, da bi te stvari nekako prebrodili v letošnjem letu.

Zanimivo je pa, da so odhodki realizirani v višini 21,2 milijarde. Ali 36%. To se pravi – 2% več, kot pa so bili prihodki. In kje je večja poraba od prihodkov? To vemo, da je na tekoči, oziroma tekoča poraba. In, da ravno ta tekoča poraba je tista, ki potem tudi zaustavlja porast investicij, oziroma razvoj.

Mi, svetniki Nove Slovenije zahtevamo, da se naredi rebalans. Zakaj rebalans? Zaradi tega, da bomo lahko delali tudi proračun za leto 2005. In, če bomo čakali zaključni račun – jaz sem podatke ven potegnil. Zaključni račun smo potrevali za leto 2001 – skoraj dve leti pozneje. Potrevali smo ga 16.9.2002. Proračun za leto 2002, smo potrdili dobri dve leti pozneje. Se pravi 12.1.2004.

In iz teh podatkov, ki jih dobivamo na zaključnem računu, lahko res ugotavljamo samo zakonitost porabe in nič drugega. Pa gospodarjenje s sredstvi. Zato smatramo, da bi bilo nujno, da se naredi rebalans. Kjer se bo jasno povedalo, kateri projekti so tisti, ki ne morejo biti realizirani v letošnjem letu. In, ki jih bo treba prenesti v naslednje leto. In da o tem mora odločati mestni svet. Da ne sme biti to podrejeno, oziroma ne sme biti to dano v razne prerazporeditve. Ker, če se je občanom za posamezne projekte – ugodilo njihovim željam. In tudi obljubilo, da se bodo realizirale. Potem je potrebno, da se na isti način, kot je bilo to sprejeto, tudi negira.

Zanimive so nekatere postavke tu, na katere sem bil pozoren. Da je – in sem prišel do tega, da so ti podatki lahko nepopolni, ali pa nejasni. Poglejte, na kakšen način mi opredeljujemo velike postavke? Kot so 88 milijonov za plačilo obveznosti po pogodbi. Katero pogodbo? Kaj naj bi to navedli? Gre za 88 milijonov. Potem – postavka, ki se mi zdi, da ne more biti resnična. 159 milijonov za izdelavo tehnične dokumentacije za izdelavo za tirno vzpenjačo. Za izdelavo tehnične dokumentacije.

Veste, vse te postavke, oziroma take postavke lahko ustvarjajo nek dvom in nezaupanje do mestnega sveta. Ali pa mogoče tudi do načelnika tega oddelka, ki je odgovoren za to, da tega gradiva sploh ni prebral. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo ima gospod Černjak. Za njim bo razpravljal gospod Jazbinšek. Izvolite gospod Černjak.

G. DOMINIK SAVA ČERNJAK

Hvala lepa gospa županja. V uvodnem nastopu gospoda Lekiča je bilo slišati, da je eden izmed glavnih razlogov za številke, ki so pred nami, pač pozno sprejetje proračuna. Ne bom šel mimo tega, da že pri obeh proračunih, sem jasno zagovarjal, da bi morali imeti dvoletni proračun. S tem bi lahko načrtovali. S porabo sredstev bistveno za daljše obdobje. Ampak, razlogi za to, da gre za bistveno uporabnejše, ali večjo uporabnost, če gre za enoletni proračun – so pač vedno pretehtali.

No, ampak tudi ne bom izpostavljajal, da se je že pri sprejemanju tega proračuna opozarjalo na prenapihnenost številke. Tudi to so bili argumenti, drugačni in težji od mojih. No, ampak, četudi smo krivi svetniki za to, da se je pozno sprejel proračun, verjamem, da v vmesnem času, ko so mi brali pozno predloženi proračun – ustrezne strokovne službe niso dopustovale. Ali pa morda so. Glede na to, da so postavke pri dnevnicah 105% - indeks. In pa, da so stroški prevozov v tujino kar 126,3. Verjamem, da so vmes uporabili dva instrumenta, ki obstajata v Sloveniji. In pri financiranju. To je začasno financiranje – dvanajstine. In pa, da so vmes temeljito plansko načrtovali, kako bodo lahko takoj, ko bodo sredstva sprejeta, izvajali določene programe.

No, jaz mislim, da ves čas, na številnih točkah tega mestnega sveta ugotavljamo, da so programi slabo pripravljani. Zato mi je mogoče žal, da ni malce večje realizacije – pri točki – Študije izvedljivosti projektov, projektne dokumentacije, nadzor in pa investicijski inženiring. Če bi mogoče tukaj več sredstev porabili, kot je 0,00, bi mogoče naše točke bile kvalitetnejše. Ampak, ker so že kolegi pred mano našteali nekaj področij, bi se sam – glede na to, da so danes tukaj vsi predstavniki naših strokovnih služb – dotaknil predvsem izobraževanja, predšolske vzgoje. In pa zdravstva.

Pri predšolski vzgoji me zanima nekaj indeksov, ki mi bodejo v oči. Oprema za devetletko. Investicijski transferi javnim zavodom. Ima le 24 – indeks 24. Ampak, vemo, da se je prvi september – že zdavnaj mimo.

Če pogledamo pri – obnovo šol. Rekonstrukcije in adaptacije. Je indeks zgolj 20. In vprašam se. Zakaj?

Če gremo lahko še naprej. Na zavod, ki se dotika preprečevanja drog in zasvojenosti. Pogledamo programe izobraževanja. Ker vemo, da izobraževanje neprofitnih organizacije in pa ustanov, je eden izmed temeljnih razlogov, da lahko projekti in vsebine tečejo – je enormnih 6,6.

No, pogledajmo naprej še – na predšolsko vzgojo. Pravimo, da so nekako otroci naša prihodnost. In, da je treba tukaj največ investirati. Potem si pa pogledamo številke pod – Investicijsko vzdrževanje za javne vrtce. Kjer ugotovim pri skorajda vseh vrtcih, razen pri določenih – nič, nič, nič, nič. In vse skupaj pridemo do borih 21%.

In, če pogledam še naprej – na obnovo igrišč tretje kategorije. Za katere skoz opozarjam. Predlagal sem celo amandma, da bi povečali sredstva, pa očitno ne bi koristilo. Smo celo nosilci številnih nagrad za otrokom prijazno mesto. A indeks obnove igrišč tretje kategorije – je sramotnih 13%. Pardon – 13,13.

Če gremo še malce naprej –na zdravstvo, lahko ugotovimo, samo pri eni majhni postavki – nakup in gradnja osnovnih sredstev. Investicijski transferji javnim zavodom. Zagotovljenih je res da 80 milijonov. Ampak, trenutna realizacija, po teh podatkih je – nič.

In, če pogledamo še naprej - ambulanta za osebe brez zdravstvenega zavarovanja. Vemo, to so pač tisti ljudje, ki so na robu naše družbe. Vendar, tudi za njih moramo poskrbeti. 4,9.. Splošna, nujna medicinska pomoč – 7,51. Zavetišče, oboleni brezdomci – nič. Obnova zdravstvenih domov, obnove – nič.

No in če se mogoče dotaknem, ko govorimo o mladih – tam sem prebral – nekje v javnih, v nekem časopisju, da še vedno ugotavljamo, da mladim moramo dati več možnosti. In, da se Ljubljana lahko pohvali z dobro informacijsko mrežo za mlade. Z urejenimi razpisi na področju mladinskih dejavnosti. Da dajemo podporo predvsem nekonvencionalnim

dejavnostim in prostovoljcem v mladinskih nevladnih organizacijah. Da za to dajemo malo več, kot 60 milijonov tolarjev. Da smo edini, ki zagotavljamo redno denar za mladinske projekte. In, da predvsem vztrajamo pri podpori projektov, ki omogočajo brezplačne delavnice, oziroma udeležbe z nizkim finančnim prispevkom. In, da smo ne nazadnje lahko vzor in vzgled drugim občinam. Potem se pa vprašam, za katere projekte pravzaprav dajemo. Ali pa mogoče niso dobri tisti, ki naj bi zagotavljali, da naj bi se ta denar naprej razdelil.

Če pogledam pod Urad za mladino, lahko ugotovim – mladinski projekti imajo realizacijo 5,9 še neizplačanih obveznosti do danes. Pa je sicer res za 38%. Mreža informacijski točk – manj, kot tretjina. Mednarodno sodelovanje mladih – nič. Promocija. Piše, da bomo ta sredstva porabili v jeseni – nič. Podpora mladinskim organizacijam – 3,79. In, da bomo v jeseni začeli izvajati podporo aktivnostim iz mladinske organizacije.

Zdaj, vprašam se, ali imamo v Ljubljani mladinske organizacije, ki najbrž delajo samo jeseni? Ali pa mogoče imamo mi nepravde ljudi, ki se pač ukvarjajo z mladinskimi organizacijami in jim skušajo pomagat. Se mogoče na njih spomnijo samo jeseni? Ali pa je za to kaj drugega krivo?

Dejstvo je, da se moramo pri tem pogledu vprašat, ali so projekti, vsebine in pa ideje, ki jih podpiramo v proračunu napačne. Ali pa so napačni tisti, ki smo jim zaupali izvajanje in predvsem nadzor nad izvajanjem projektov in porabo proračunskih sredstev.

In bi zaključil z besedami, da – naravne katastrofe so po svetu številne. Tajfuni, orkani, kobilice. No, ampak mi v Ljubljani ne potrebujemo nobene naravne katastrofe. V Ljubljani je dovolj, da imamo pred sabo polletno poročilo o izvrševanju proračuna MOL. In mislim, da je prav, da tisti, ki so te številke prikazali in za katere odgovarjajo, da bi to svojo odgovornost tudi prevzeli. In tudi odstopili. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Besedo ima gospod Jazbinšek. Za njim bo razpravljala gospa Meta Vesel Valentinčič. Izvolite, gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Diskutiral bom seveda o tej naravni katastrofi. Ki se ji reče proračun. In o naravni katastrofi skrbnikov nad proračunom. Pri čemer bom za začetek seveda navedel to, da med neverodostojne štejem tudi komisijo za finance. Ne? Ki z ne-sklepi prihaja na tale mestni svet. Spomnim se komisije za finance ob S.I.B. banki. Ko je imela – peta - ... a, odbor je to. A odbor je to. Ko je imela pet sej. Eno tajno. Od teh petih, o tem pišem tudi v spremni besedi, v knjigi o S.I.B. banki – prosim, da si jo greste mal kupiti. Not je tudi seveda gospa Metka Tekavčič. Gospod Kovačič. In tudi bivša županja Vika Potočnik.

No, jaz mislim, da bi ista usoda, kot gospoda Lekiča, tudi to komisijo doletet, ne? Komisija ma za delat. Mora opraviti svoj posel. Ne pa nas mučiti z razpravo. Ali pa celo to, kar je Kovačič hotel. Nas mučiti z utemeljitvami tukaj. Na koncu bi nas ti resorski šefi še kaj prepričali, da je dobro. Ali razumete? Ustno. Čemu, če imamo tukaj podatke?

Torej, gre za vprašanje smisla. Jaz vidim, da polletno poročilo ima nek smisel. Ki ga ta komisija seveda – pardon – odbor, ni odčital. Polletno poročilo ma smisel, a se ugotovi, ali je potreben rebalans, ali ni potreben rebalans, ne? In tega predloga nam ni dala. Ne? Komisija.

...

... iz dvorane – nerazumljivo...

Prosim? Odbor. Nam tega predloga ni dal. Pač pa beremo v časopisih, kako se dva podžupana, oprostite – po tem, ko bi morali že imeti tričetrletno poročilo na mizi. Ne polletno – prepirata – po časopisih. Podžupan Slak pravi, da rebalans bo. Podžupan Pavlica pravi, da ne – mogoče bi bil rebalans, mogoče, da se mu zdi - mogoče ja, mogoče pa ne. To pa to... Razumete? In, ha, ha... Zdaj, ali rebalans bo, ali rebalans ne bo. Ker, jaz govorim o smislu stvari.

GA. DANICA SIMŠIČ

Lahko samo kratko pojasnilo...

G. MIHA JAZBINŠEK

Prosim lepo.

GA. DANICA SIMŠIČ

Očitno nekdo laže, ne? Bi rekel gospod Sušnik. Ampak, ne gre za to...

G. MIHA JAZBINŠEK

Ne, nisem tega rekel – dajte no mir...

GA. DANICA SIMŠIČ

Ne, ne... ne vi, gospod Jazbinšek. V časopisu Delo se jim je napačno zapisalo, da je to izjavo dal gospod podžupan Slak. To izjavo je dal gospod opozicijski svetnik Franci Slak.

G. MIHA JAZBINŠEK

A da... rebalans bo?

GA. DANICA SIMŠIČ

Da.

G. MIHA JAZBINŠEK

No, zdaj bom pa diskutiral seveda o nesmislu. O nesmislu letošnjega rebalansa. Oziroma o smislu, čemu rebalans sploh bi bil? Ne? Oktober je končan. Ne? Mogoče tale seja ne bo končana v oktobru, ne? Recimo. Ne? Čisto možno. Pol desetih bo kmalu. Jaz dolgo govorim, drugi za mano tudi. Predpostavljam, da je to čisto možno. To se pravi, da bo ta seja končana v novembru. Upam, da ne četrtega, jaz imam takrat rojstni dan, oprostite... Tole bi bilo mal nerodno. Ne? Ker pred rojstnim dnevom in pa po rojstnem dnevu, jaz veseljačim. Do zdaj šestdeset let nisem imel tega časa.

No, rebalansa namreč ni možno realizirati, tudi če bi ga sprejeli v novembru, ne? V novembru ga namreč lahko sprejmemo samo na izredni seji, ne? Ker redna ni razpisana še, a razumete? Spet nova izredna. 31. izredna seja. V novembru. In to pomeni, da bi nam bil vodilo za delo v decembru. Ampak, v decembru ne smemo črpat, ne? Mnogih postavk. Tu imamo Mramorja,

ki na republiki je to še malo prej ustavil. Kar pomeni, da vsak rebalans, seveda – brez vsakega smisla. Napovedal so nam seveda, da so rebalans – bo delal na osnovi komisije za prodajo, ki bo do konca leta nekaj naredila. In zdaj spet perpetuum mobile. Spet metafizika, ne? Čas je fizična kategorija, ljudje božji. Kdaj bote pa prodal in po kateri ceni boste prodali do konca leta, da bi šlo v proračunski žakel. Fizično. Šlo v proračunski žakel – oprostite. Ne? Fizično šlo v proračunski žakel. Torej, rebalans je seveda nesmisel.

Vidim samo dva smisla rebalansa. Če bi se zavestno, ker seveda proračuna spet ni, ne? In bog ve kdaj bo. Ker se – da se zavestno odločimo, da so dvanajstine manjše, ne? V letu 2005. Potem – v tem – edini smisel ima ta, da se sprejme nek rebalans, ne? Ki nam potem dvanajstine za naslednje leto določa. Drugače pa vidim en pravzaprav, rekel bi – žleht smisel rebalansa. Žleht. In sicer, da bi se z rebalansom seveda stvari nekako zbalansirale. In – ergo – konec leta, zaključni račun, ne? Uresničili smo proračun na prilivu in odlivu – sto procentov. Kje je tle kakšna odgovornost? Za vsebine ni odgovornosti. Z rebalansom smo stvar porihitali, da je odgovornost postala – ne vem – 50%, od 100%. Ne? In vsi happy in gremo naprej.

To se pravi, zaradi zmanjšanih dvanajstin nekako ne vem, nisem še čisto siguren glede projektov, če bi jih podprl rebalans v tem smislu. Raje delajte nov proračun. Raje delajte nov proračun. Če bo odstopila ko..., odbor za finance, bomo imeli pol tudi boljši odbor, ki bo pri tem proračunu vsaj kakšen sklep sprejel. Pa pol tudi nadziral ta proračun in tako naprej. Raje, raje v delo na proračunu, ne? Kakor, da se mučimo spet na eni seji z nekimi rebalansi, kjer bomo probali vsebinsko, oprostite... Saj to je noro. Premetavat ene kategorije, zato, da bo potem – v decembru – ne bi imeli, ne bi imeli nekih, rekel bi – nekih možnosti sploh realizacije.

Zakaj? Kaj pomenijo te izredne seje, na katero bo rebalans prišel? Poglejte, jaz mislim, da se na področju – recimo prometa v centru dogaja zloraba javnih sredstev – proračunskih, ne? Bom zelo enostavno povedal. Gospod Klavs eksplicitno trdi, da smo sprejeli enosmerni prometni sistem v Ljubljani. Njegove ureditve, od vsakega križišča, do vsake kolesarske steze, do vsakega postajališča, karkoli – je pa na dvosmernem sistemu. To pomeni, da seveda on uporablja sredstva tako, da utrjuje vsak dan bolj en sistem, ki ga mi menda nočemo več videti. Ker smo sprejeli enosmerni sistem. Vsako postajališče, vsaka – vsako križišče, vsak rumeni pas, vse izhaja seveda iz – v nasprotju s tem, kar smo mi menda sprejeli 2001. Vi veste, da smo sprejeli priporočila, ki naj bi se pol naprej dodelala, ne? V nekih variantah. Ampak, gospod Klavs pravi, da ima to pravno osnovo. In na tej pravni osnovi dela. To je zloraba javnih sredstev.

Poglejte. Mestni muzej, ne? Izredna seja. Moram reči, s tako blazno naglico je šla, da nisem mogel dobiti recimo podatka – podatka, pri teh 43%, ne? Povečanja investicije, ali so notri tudi obresti za izvajalce, ki so od leta 2001 zalagali denar? A more kdo verjeti, da je na investiciji tega muzeja prišlo do finančnih škripcev zdele in da so bili tisti, zaradi katerih dvigamo 43%, od leta 2001, sproti plačani? Oprostite, izvajalci so zalagali. To se pravi, ne samo tisto, kar sem razlagal takrat na tej seji, ne? Da je tukaj notri, v tem denarju – daje v tem denarju notri – še o brestih, ne? Za eno celo hišo – obresti. Za celo hišo, ne? Ne. Po moje je za eno celo hišo obresti tudi v tej številki 43%. Drugače pa, oprostite, je pa to nameštaljka. Če je nekdo zdržal od leta 2001, do zdele – ne da bi dobil plačano, pomeni, da je teh 43%, - da je teh 43% seveda švindl in upam, da to ni v povezavi s svetovalci, ki jih je županja imela. Bivšim direktorjem GPG-ja. Upam, da ne. Na področju, ne? Na področju investicij Mestni muzej, GPG in tako dalje.

Naj mi pove, ali so v tej številki notri obresti? In na izredni seji mi seveda ne bojo. In tudi sicer mi ne bojo znali tega povedat. Če pa ni obresti notri, oprostite. Pa pomeni to, da smo od 2001 do danes, ne? Ker gre za štartne investicije, ki so bile tiste, ki jih je bilo treba odpraviti – počeli ene finančne čudeže. Ki pa očitno se v proračunu samem ne izidejo tako, kot sicer.

Tako, da bi jaz zdele malce še moral gospodu Sušniku nekaj povedat. Da, gospod Sušnik, ne? Da jaz ne mislim, da če bi bili v nadzornih svetnih javnih podjetjih prišla še opozicija, ne? Da bi to blo kaj boljšega, ne? Ker pol bi morali iz teh nadzornih svetov še opozicijski ljudje izstopiti. Sploh mislim, da morajo odstopiti člani nadzornih svetov. Ki so člani uprave. Kajti, nadzornih svetov ni določil mestni svet. Kot sem v spremni besedi napisal, ne? K tej aferi S.I.B. banka, jaz mislim, da jih je določil nekdo na pikniku LDS – ZLSD. Drugače si tega ne znam razlagati, ne? Kako drugače... Ne jaz tako mislim gospa županja. Popolnoma resno. Ne? Čudim se sicer kako je gospod Cerar, ki je menda z eno razpredelnico okrog hodil – kje drugje, kot na pikniku, ne? Ne? Okrog. Kjer je dobil te kadre. Kjer je gospod Cerar končal – sem se skoz čudil. Zdaj pa vem kje je končal. Končal je kot generalni sekretar v podjetju v naši lasti. To je Casino Ljubljana. Povezan seveda mogoče tudi on. Ali pa zato, da prikrije to afero s predrago kupljenimi, iz našega denarja, ne? Bi se reklo, ne? Casino-ja Ljubljana. Mogoče tudi iz našega denarja uredil. Čeprav to spada v debato toliko tudi, ne? V kolikor seveda bi bilo fino, če bi mi ta Casino Ljubljana že enkrat prodal. Ne? Zato, da ne bi skoz Casino Ljubljana prali denar. Prali arhitekturo in podobne reči.

Da se malo pošalim, mogoče pa zelo zares, ne? Bi pa tožba glede – odškodninska tožba glede zemljišč v Stožicah, ne? To bodo finančni strokovnjaki, pa tudi gospa Tekavčič, znala zelo dobro razložiti. Ne? Poznam primere, ko tako tožbo, ne? Dajo nekateri med terjatve. S tem bi se nam vsaj prilivi za v bodoče, ne? Nekako, kako bi rekel – malo kazalo v boljši luči. Moram pa opozoriti to, da je država, ki je pomagala SCT-ju, da je prišlo do tega olastninjenja in pa škodne pogodbe v odnosu do Mesta Ljubljane. Da je država zelo lahko iztožljivi, zelo lahko iztožljivi subjekt. Tako, da bi bil ta moj, kako bi rekel – predlog, pri bodočem proračunu. Ker mi nismo sposobni odškodninske tožbe v letošnjem letu vložiti, ne? Ker smo že konec oktobra. Ampak, v drugem letu bi pa lahko vkalkulirali tudi neke prihodke, ali pa vsaj terjatve.

Torej, moja glavna smer diskusije je bila ta, seveda, da rebalans ni smiseln. In pa da naj odbor za finance seveda odstopi. Čeprav ima pridnega člana gospoda Sušnika. Vendar, odbor, kot celota, seveda – ni opravil svoje naloge. In si pridružujem njegovemu, ne? Njegovemu – se pridružujem njegovi razglasitvi gospoda Lekiča za neverodostojnega. In isti terminus tehnikus – v slovenščini sicer – uporabim, ne? Tudi za odbor v celoti. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Replika Franci Slak.

G. FRANCI SLAK

Repliciral bi na rebalans, ki je Miha proti. Moram reči, da ga spoštujem, ko govori o svoji stroki. Kar se pa tiče financ, mu pa preveč ne zaupam.

Poglejte, rebalans. Oziroma, zakaj rebalans. Proračun sprejme mestni svet. S proračunom določi tako prihodke, odhodke. Porabo, s posameznimi projekti, ki pač so sprejeti iz proračuna. In kdo lahko spremeni to, da se ti projekti ne uresničijo? Tisti, ki jih je potrdil, ki jih je sprejel. Se pravi mestni svet. Saj ne more županja glede pomanjkanja sredstev odločat katerim projektom bo dala prednost. In čeprav recimo je zdajle že oktober – mislim, da je vseeno treba, da se rebalans čim prej pripravi. Ker prepričan sem, da brez rebalansa mi ne moremo sprejeti dobrega proračuna za leto 2005.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Replika na repliko. Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Jaz cenim seveda gospoda Slaka. Ampak smisel moje diskusije ni čisto dojel, čeprav ga je malo potrdil, ne? On je rekel – čeprav je oktober in tako naprej in tako naprej, ne? Jaz sem pa prej povedal, da ima rebalans samo dva smisla. Ali zaradi tega, da določimo, kakšne bojo dvanajstine pri naslednjem proračunu. Ker fizično se ne da z njim nič početi do konca, do sredine decembra, ali pa do začetka decembra. Do koder se fizično sploh nekatere stvari lahko počnejo. Sem pa iz njegove diskusije videl, da se ne zaveda teže tega, kar sem prej povedal. Proračun naj se realizira. Saj se lahko realizira v manjšem. Ampak, če bomo rebalans sprejeli, bomo v naprej dali zaupnico izvajalcem proračuna v tem smislu, da bomo pokrili vse njihove grehe.

G. MILOŠ PAVLICA

Poceni pokrivamo grehe. Hvala lepa. Replika na repliko. Kolega Žagar.

G. JANEZ ŽAGAR

... k me je kolega nekaj vprašal. Hotel sem replicirati v podporo stališču gospoda Slaka. Jaz mislim, da je rebalans nujno potreben. Mislim, če ne lahko mestna uprava neke projekte sfinancira sto procentno, nekaterih pa nič. Brez, da bi mestni svet o tem kaj vedel. Ker ... ne smem več razpravljati, ne? Imam samo eno minuto. Se bom potem raje pri razpravi prijavil.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Razprava. Kolegica Meta Vesel Valentinčič.

GA. META VESEL VALENTINČIČ

Hvala lepa. Kolegice in kolegi, meni je žal, da nismo sprejeli proceduralnega predloga, da bi poročevalci na kratko predstavili dogajanja, vsak na svojem področju. Zakaj? Prvič zato, ker je edini poročevalec, ki naj bi – tako razumem, ker je bil naveden eden med mnogimi – pokrtil vsa področja, pravzaprav povedal zelo malo. Suhoparno. Zgolj računovodsko in nič drugega. Zato, seveda – sem pričakovala, da bi nam vsem zelo koristilo, da bi vsak načelnik povedal za svoje področje. Ne samo tisto, kar lahko preberemo v poročilu. Ampak tudi, kaj se je dogajalo, kako gre trend porabe do sedaj. In bi imeli mejčkn bolj realno sliko, kako je do zdaj je – v tem proračunu tega mesta.

Žal tega ni. Žal, poleg tega, da nismo hoteli poslušati načelnikov. Da smo slišali zelo kratko razlago gospoda Lekiča, opažam tudi, da podžupana, ki je odgovoren za proračun praktično v dvorani ni. In me res skrbi, da smo pravzaprav neresni. Pri teh vprašanjih smo neresni. Pol prazna, če ne rečem – tri četrt prazna dvorana. Saj lahko rečemo – naj govori vsak, kar hoče. Ampak – to so dosti resni problemi pred nami. S temi financami.

Naj nadaljujem. Mislim, da bi bila ta razprava lahko bistveno krajša, če bi načelniki predhodno, poznavajoč problematiko – kakšno stvar že razjasnili v tisti svoji kratki predstavitvi. Mogoče bi nam nekdo iz šolstva povedal, zakaj se računi ne plačujejo. Tako za

osnovne šole, kot za vrtce. Zamujajo plačila. Morda bi to zvedeli. Ne pa da sprašujemo. In vprašanj, kot vidite v razpravi je ogromno. Konkretnih vprašanj, na katere verjamem, da so konkretni odgovori. Ampak, verjamem, da bi tudi načelniki nam to lahko pojasnili prej. Mogoče bi si prihranili čas.

Zdaj se bom pa pravzaprav mogoče dotaknila funkcioniranja uprave. Vedno pridemo do neke točke, ko ugotavljamo, da z gradivi - da z delom uprave nekaj ni v redu. To stalno ugotavljamo, nič se pa ne naredi, da bi bilo drugače. Jaz verjamem, resno verjamem, da s prihodom direktorice, v katero imam kar zaupanje – da se bo kaj spremenilo. Ampak, verjetno rabi impulz. Impulz, s katerim se bo v delo te uprave vnesla kakovost. Tudi kakovost v javnem sektorju. Je veda, ki se lahko vpeljuje in ki ima rezultate. Kakovost, ki je vezana na neke odgovornosti, ki je vezana na neke pristojnosti. Mislim, da bo drugače iz leta v leto slabše. In takole –jaz sem zdaj drugi mandat v tem mestnem svetu. In me je groza tega, da je vsako leto slabše. Vsako leto je slabše. Vsako leto je več problemov.

In spomnim se enega napredka. Če veste, ko smo začeli prejšnji mandat, smo imeli takole obešene plakate, kjer so nam kazali – tile razni urbanisti, kaj bo in kako. In potem so se stvari spreminjale. Vsaj na tehnologiji so se spreminjale. Zdaj že dolgo časa ne vidim nobene spremembe. Ne na kvaliteti dela te uprave. In seveda ne more se potem pričakovati, da bo svet lahko delal kaj kvalitetneje.

Na podlagi takih razprav. Na podlagi takega odnosa do teh problemov, seveda ne bomo naredili nič dobrega več. In tega me je po svoje strah. In resno – resno pozivam županjo, da seveda – vse, kar je v njeni moči – naredi za to, da uprava spremeni način svojega dela. Da bo načelnik, ki bo zastopal očitno vse poročevalce, to tudi naredil. Da se bo dotaknil vseh problemov, vseh področij. Zato, ker to rabimo. To so relevantne informacije. Eno je 30.6., drugi je pa dan današnji. Od takrat, do danes se je marsikaj spremenilo. In meni je žal, da nismo hoteli slišati te informacije. Ker je nismo dobili. In, ker bomo zaradi tega še verjetno kakšno uro dalj tukaj. Ker bomo spraševali in spraševali in spraševali. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Bojim se, da s tem ne bi skrajšali razprave. Ampak, ne glede na to imamo eno repliko. Kolega Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Poglejte, mi tukaj permanentno krademo čas en drugemu, ne? Tako. Zdaj, članice koalicije, oprostite – kritizirala tukaj županjo, ne? Oprostite, ta posel se naredi na koalicijskih sestankih. Se dogovori – se dogovori o enotnosti mnenj in se potem dviguje roko levo in desno. Bilo to dobro, ali slabo.

Da pa vi tukaj kritizirate, ne? In si delate en image, ne? Jaz moram začeti s političnim jezikom govoriti, ne? Ker, očitno sem bil podučen, da mi nismo – rekel bi - svetniki, ne? Ampak, da smo neki politiki, ne? In seveda, jaz bi rad svetoval županji, pa ji nikoli ne morem. Razumete? Ampak, podučila pa me je, da smo politiki, ne? No, tako, da... je to, da si vi nabirate image kritične mestne svetnice, jaz visoko cenim. Ne? Ampak, seveda rezultat te vaše kritičnosti bo piškav. Nikakršen.

Za začetek že z vašo pohvalo – oprostite,ne? Današnje, ne? Kako bi rekel – šefice uprave, ki do zdaj, oprostite – tudi v tej debati o proračunu, ali kakor koli – tega vnaprejšnjega bianco zaupanja še ni, ne? Opravičila. Da ne rečem, seveda, da ni to perfekten kader. Bog ne daj. Ampak, težko jo je spoznat, veste. Ker je težko priti pravzaprav do podatkov kaj dela, kaj deluje in tako naprej. Bojim se pa, da zato, ker je v rokah koalicije. Zgublja čas pri opravičevanju napak koalicije in županje. Namesto, da bi seveda več časa porabila za to, da bi

napake v upravi, ne? Odpravljala. To se seveda nanaša na to, da uprava funkcionira tako, kakor komandant določa.

Tako, da jaz nisem navdušen, če koalicija kritizira županjo. Bog ne daj, mislim, da je celo nedostojno. In to naj se zgodi v zaprtih krogih. Ne? Ker drugače bomo mi mislil, da vi v bistvu kritizirate drug drugega. Pol ste pa zmenjenci. V nečem ste pa zmenjeni. Ne? Na nekih, rekel bi – na neki platformi, ki ni vredna, da ste zmenjeni. Zato, prosim lepo, da se tukaj ohrani higiena mestnega sveta in da s strani koalicije, da se ne kritizira županje. Hvala lepa.

.....konec 1. strani III. kasete.....

GA. DANICA SIMŠIČ

... ja, boste imeli. Gospa Valentinčič ima tudi na gospoda Jazbinška repliko.

GA. META VESEL VALENTINČIČ

Najprej bom povedala, kaj je moja higiena. Ko je bilo – ta beseda je bila uporabljena. Da povem tisto, kar mislim. Saj ni nujno, če si v politiki, če sediš v mestnem svetu, da vedno misliš tako, kot misli nekdo drug. Saj vendar moramo delati v dobro tega mesta. Napake delamo vsi. Vi tam in mi tu. In nič slabega – je pač moj način tak, da vedno povem tisto, kar mislim. Zaradi tega nikoli ne bom in nisem bila visoko v politiki. Pa nič hudega. Imam dosti čisto vest. In mislim, da to, kar sem rekla, kar vsaj po mojem drži.

Seveda, da se vrnem k tistemu - kdo komu krade čas? Poslušajte, prejle sem pol ure poslušala razpravo, ki ni imela veze. Ali pa zelo tanko vezo s tole točko dnevnega reda. Pa sem jo poslušala in nisem bila nesramna. Pa vendar – moja razprava je bila vezana na to točko. Za vsem, kar sem rekla stojim. Ne nabiram nobenih političnih točk. Ker s takimi razpravami si jih nobeden ne nabira. Jaz se dobro zavedam.

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim zaključite misel.

GA. META VESEL VALENTINČIČ

... Ampak to je pač moj način. Da mislim s svojo glavo in tudi povem tisto, kar mislim. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Še ena replika na repliko. Gospod Kuščer.

G. SAMO KUŠČER

Hvala lepa. No, jaz sem v nasprotju s kolegom Jazbinškom navdušen nad takim izražanjem osebnega mnenja, proti neki strankarski disciplini. Posebej okoli takih delikatnih točk. Mislim, da je to nujno. In vsekakor je dobrodošlo, da ne gre vedno samo za neke številke. Oziroma število ljudi, ki v en rog glasujejo. Ker potem, v bistvu ne bi rabili teh ljudi tukaj, da

sedijo. Ljudi, ki so tiho. In samo glasujejo tako, kot je zapovedano – v bistvu ne rabimo tukaj. Pa če predstavljajo seveda večino. In je to demokratično pošteno. So pa na nek način tukaj fizično odveč. Tako ljudje pa, ki pa svoje mnenje izrazijo tudi, če je proti koalicijskemu – mislim, da je zelo dobrodošlo. Se pa kaže dejansko, da prihajamo do nekega zelo kritičnega trenutka. Ker, če pač ljudje izražajo svoja mnenja, ki jih prej niso mogoče. Vsaj ne tako glasno – je res skrajni čas, da se nekaj naredi...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite...

G. SAMO KUŠČER

... se uprava pošlje domov in še enkrat proučit svoje naloge. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospod Vrbošek. Za njim bo razpravljala gospa Viktorija Potočnik.

G. JANEZ VRBOŠEK

Hvala lepa. Najprej bi v imenu Svetniške skupine Nove Slovenije ponovno poudaril, da nam je žal, da se stvar ni preložila iz dnevnega reda. In, da bi se ta material obravnaval skupno z rebalansom. Kajti rebalans nekako razumemo tako, da se te spremembe, ki so – morajo – vsak načelnik opravičiti zakaj jih predlaga in kako so bila sredstva porabljena. In kako naj bi se to plansko delalo do konca leta.

No in mi je žal in če je pač tako, kot je, potem se bomo - se bom vključil s svojo oceno v to razpravo. Namreč, menimo v Novi Sloveniji, da ocenjujemo delo županje in pa mestne uprave – lahko samo iz teh podatkov, ki nam jih je – ki jih imamo v tem polletnem poročilu. In ti podatki kažejo, če jih natančno preberemo na mnoge nejasnosti in pa na nerazumljive postavke. In pa tudi obrazložitve, ki so dane.

Kot prva taka je, kot smo že danes slišali, silno veliko zadolževanje. Dve milijardi 168 milijonov in tako naprej. Oziroma, odplačilo dolga je samo 308 milijonov. Ne? Velik razkorak, ki... In ob tem pa še popolna ničla pri povečanju kapitalskih deležev in danih posojilih. Pač pa je povečanje v prodaji kapitalskih deležev, kjer je sprejeti, oziroma veljavni proračun prekoračen za več, kot 25%.

Skratka, zadolževanje je večje, kot – od planiranega - za več kot 300 milijonov.

Drugi, druga taka ugotovitev je, ki jo je že dr. Gomišček ugotovil – gre za servilni odnos županje, oziroma uprave do državnega proračuna. In sicer prejeta sredstva iz državnega proračuna so samo 12,9% v tem polletju. Oziroma 98 milijonov. In v celoti, če ocenjujemo, kot iz podatkov vidimo, da so prihodki manjši za 16,08%.

No in, kot pikica na i, je pa nadomestilo za uporabo stavbnih zemljišč. Za fizične osebe sploh ni bilo izvršeno. Za pravne osebe pa le delno. No in tukaj bi se navezal na eno razpravo, ko smo ga imeli v zvezi s tremi akademijami. Mi smo kar oddali zemljišče za izgradnjo teh akademij. Vemo pa in s te razprave, ki je bila tukaj, da je ministrstvo imelo na razpolago 500 milijonov. Oziroma mi smo sprejeli sklep, da bomo do polne cene, poplačali tisto razliko, ki je. To se pravi, mislim, da smo enostavno 500 milijonov spustili, ki bi jih lahko mirno dobili za to zemljišče, če ne še več.

No, iz poročila posameznih oddelkov, pa mi dovolite, da samo nekatere. Ker sem sam – delujem v zdravstvu, bi se v rubriko 8 spustil. Bilo je že danes omenjeno to. Ampak, gre predvsem za nerealizacijo postavke – obnove zdravstvenih domov. Kjer so investicije obnove zdravstvenih domov, oziroma tudi Zdravstvenega doma Bežigrad – enostavno ni prišla med prioritete na področju investicij v MOL za leto 2004. Nekaj bi rad vprašal – katere so tiste prioritete, ki so bile. Kdo jih je določil? In pa zakaj takšna odločitev?

Sredstva v višini 17 milijonov, ki so bila porabljena, pa so šla samo za pokritje lanskih stroškov, ki so nastali.

No, potem ena rubrika, ki me moti. Kljub temu, da v celi Sloveniji sistem silno napreduje. Tudi v podpori Ministrstva za socialo in delo. Gre za skrajno negativen odnos do starejših. In sicer, ki ga ima mestna uprava na postavki 1090100. Gre za Dnevni center za starejše, kjer je bilo planirano 500 tisoč SIT. Kot sem rekel, da se po celi Sloveniji vršijo ustrezne adaptacije. In se to dnevno varstvo realizira. Samo v Ljubljani, kljub možnim prostorskim rešitvam, do tega problema Oddelek za zdravstvo zastopa negativno stališče. In celo poraba teh 500 tisočih je vprašljiva. Oziroma ne bo realizirana, kot je bilo v podatkih dano.

Še hujše pa je z Dnevnim mladinskim centrom. Ko vsa planirana sredstva odteko samo za plače strokovnih delavcev in delavcev – delavk. Program pa MOL financira že četrto leto.

Svetniška skupina bi – Nove Slovenije bi tudi zelo rada prejela spisek vseh društev, ki so prejela 175 milijonov na osnovi razpisa. Gre za te nevladne organizacije, ki na osnovi razpisa kandidirajo za sredstva. Kdo jih dobi? Kakšni so kriteriji izbire? So za svetnike, vsaj naše svetniške skupine neznan material.

In še zadnja stvar. Tudi na Odboru za varstvo okolja sem izpostavil ta problem. Kajti, tam je postavka - Druge dejavnosti s področja varstva okolja. Gre za pripravo programa varstva okolja v Mestni občini Ljubljana. In, če ste prebrali, vidite, da je realizacija samo 0,84 procenta. To se pravi 0,8%. Jaz sem razpravljajal na odboru. In, če bi jaz tako realizacijo v službi imel, jaz bi že čez en mesec bil na cesti. Mirno bi me postavili pred vrata.

No, v pojasnilih za takšno realizacijo, pa so sama opravičevanja. Dejansko pa ni bilo narejenega nič. Oziroma zelo malo. Kajti, preveč je raznih monitoringov, priprav, strokovnih izhodišč in tako naprej. Efektivne realizacije pa enostavno ni.

In na koncu bi se še rad obrnil na postavko – Porabo – Splošna proračunska rezervacija. Šifra – 409000. Na strani 57 do 60 – so naštetih vse te proračunske rezervacije. Oziroma, kaj je kdo dobil še dodatno. Ne bom našteval notri. Vzemite si tole, pa pogledajte, kakšna so sredstva. Vendar se moram tukaj nekako – bi rad podatke, pod kakšnimi kriteriji županja, oziroma njen kabinet odobrava te – ta sredstva proračunske rezervacije?

Naj navedem samo primer, na katerega mi gospa sploh ni odgovorila. Gre za zelo lepo preventivno akcijo. To se pravi, ki jo vodi Stomatološka sekcija slovenskega zdravniškega društva. Gre za akcijo, ki je zdaj že enaindvajseto leto – Tekmovanje za čiste in zdrave zobe. Ob zdravi prehrani. Mi smo dobili največje priznanje na svetu, kot najboljši preventivni program. Vsako leto je zaključna prireditev. In moram dati priznanje prejšnji županji, ki se je te prireditve redno udeležila. Lansko leto se je tudi sedanja županja. Vendar, mi smo zmeraj zaprosili za eno majhno dotacijo. To se pravi za okrog 100.000 tolarjev je bilo. Da smo pokrili tiste operativne stroške, ki jih imamo. Kajti, čez 4000 letos, je bilo otrok. Pa nič. Samo gospod podžupan je prišel. Je pozdravil. Vse ostalo je bilo...

Tukaj pa berem notri, da se za neke dokumentarne filme, za pomoč za delovanje kluba – nek ŠRD Maks Klub Brdo – je kar milijon dobil. In tradicionalna proslava na Jančah – E šport – 500.000 in podobne stvari. Res bi določene kriterije. Bi, kako se to dodeljuje in pa kaj so vsebine tega – bi rad zvedel.

No in na koncu bi – dejansko ne morem podpreti tega sklepa. Da mestni svet sprejema Poročilo o izvrševanju Proračuna MOL za leto 2004, za to prvo polletje, kajti menim, da je

stvar nedodelana. Neresna. In se dejansko pridružujem prejšnjim razpravljavcem, da se naj nekateri načelniki, ali pa tako naprej – umaknejo s svojega položaja. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa gospod Vrbošek. Besedo ima gospa Viktorija Potočnik, za njo bo razpravljajal gospod Žagar. Izvolite gospa Potočnik.

GA. VIKTORIJA POTOČNIK

Spoštovana gospa županja, spoštovane svetnice in svetniki. Spoštovani člani uprave. Čisto na začetku prosim, vzemite to mojo razpravo, kot izjemno dobronamerno. Že naprej povem, da ne sprejemam kritik. Kljub temu, da smo v koaliciji, da koalicijski člani – ne smemo govoriti v tem mestnem svetu, pa tudi magari kakršnokoli kritično besedo...

GA. DANICA SIMŠIČ

Članica je tudi lahko. Izvolite.

GA. VIKTORIJA POTOČNIK

Članice tudi. Hvala. In seveda tudi zaskrbljenost, da Odbor za finance ni sprejel tega poročila, ki govori o dejstvih, o številih. Ne glede, ali je bil sklepčen, ali ne. Mislim, da je bilo še ena možnost – štirinajst dni, če sem prav razumela poročevalko. Kdaj se je nazadnje sestal. Pa se mi zdi, da gre za situacijo, ki jo je treba pogledati realno. In seveda izjemno konstruktivno.

Ni res, da tudi si kritične besede si ne bi v svetniških skupinah izrekli. Ta debata je potekala zelo resna. Res pa je, da smo najverjetneje imeli na razpolago še premalo podatkov. Tudi vsak, ki se je ukvarjal s proračunom, ga oblikoval, sprejemal, najverjetneje seveda, da slika o stanju prvega šest-meseca ne kaže dokaj realne slike o gibanju in trendih v proračunu. Zaradi tega, ker je v Mestni občini, ravno v mesecih, kot so junij, julij, avgust in september – je to najintenzivnejši cikel investicij. Pa naj si bo to na komunalni, cestni infrastrukturi. In šolski infrastrukturi.

In, seveda danes bi zato pričakovala, da bi te številke, ki so zagotovo dejstvo – bile veliko bolj pospremljene vsebinsko – ali se je trend, iz tako imenovanih ničelnih postavk – oziroma tam, kjer so postavke izvedbe enako nič, vseeno v teh treh mesecih, ker je že devet-mesečje tudi za nami, spremenil. In, ali nam kaže na boljše, kar se tiče realizacije proračuna do konca samega leta.

Seveda sem pa, ker danes prvič sem iz ust kompetentne osebe, to je načelnika za – Odbora za finance – dobila podatek, da skoraj zagotovo ne bo realiziran velik del prihodkovne strani. To je pričakovana sredstva iz naslova odprodaje stvarnega premoženja. To so sredstva, če lahko na hitrico pogledam – približno 6 milijard, oziroma 5 in nekaj milijard. Kar zagotovo je, bom rekla, lahko hendikep za proračun, ki bi se in ki se bo izvajal do konca leta.

Predvsem sem zaskrbljena iz naslednjega vidika. Ker sem skoraj prepričana in ne bi bilo pametno, v kolikor bi mestna občina šla v odprodajo tega, teh zemljišč. Kajti ta zemljišča, če bi želeli pridobiti – tako njihovi cenovni vrednosti, kot seveda tudi interesu – na drugi strani kupcev, skoraj zagotovo morala spremeniti prostorsko ureditvene plane. In s tem zagotoviti

konkurenčnost in atraktivnost teh lokacij. In, da seveda tudi še večji priliv, kot je bil sam načrtovan v proračunu.

Kar pomeni, da – skoraj prepričana sem, da bo rezultat dela komisije, ali pa poročilo pokazalo ta problem, da mogoče je nemogoče ta – ta sredstva, ali pa to stvarno premoženje odprodat. Da seveda bi bilo potrebno sprejet določene ukrepe. Določene sklepe. Priznam, da je bil nekako dogovor, da mogoče se to naredi že na današnji seji. Da nam bo to predlagala županja. Tega ni. Seveda, najmanj, kar je za pričakovat, da bi seveda bil že mogoče ob tem dokumentu predložen rebalans plana. Kajti običajno so bili to meseci, ko smo že sprejemali delovne osnutke. Nekateri, ki ste bili že v prejšnjih mandatih, ste vedeli, da smo tudi celo tri-fazni sprejem proračuna in proračunov imeli. In seveda poskušali jih sprejeti že v decembru mesecu.

Vzemite – še enkrat gospa županja tudi vi – seveda neverbalna komunikacija veliko pomeni, kot dobronamerno. Konec koncev, kot mestna svetnica sprejemam tudi s tem aktom in seveda želela bi in prepričana sem, da delate bolje, kot sem delala jaz. Ampak, jaz zagovarjam svoje posamezne postavke na različnih preiskovalnih službah. In različnih organih, kjer moram resnično do vsake postavke razložiti. Ali je bil sprejet proračun, ali ni. Ali smo koristili pravo proračunsko postavko. Verjemite mi, da to ni lahka – lahko moje stanje. In zato bi želela, da seveda se proračuni maksimalno realno planirajo, da ne bi kdor koli drug prišel v takšno situacijo, kot sem jaz, ki sem – prepričana sem, tako, kot tudi vi, z vso odgovornostjo vodila to mesto. In temu mestu želela postoriti največ in seveda tudi najbolj uspešno.

Zato, seveda se ne strinjam s tistimi, ki pravite, da bi bil rebalans proračuna zgolj neka farsa, ki bi neke številke popravljala. Mislim, da je to nujno potreben akt, ki bi nam dal uvid in seveda tudi neko oceno mestne uprave, v kolikor so bile določene postavke planirane nerealno, ali pa niso izvedljive. Kajti, proti koncu leta lahko pridemo v škarje, ko mogoče ne bo moč pokriti tistih zakonskih obveznosti, ki so kot obveznosti vsak mesec. In se seveda z vsakim dnem v mesecu, določenim dnem izvršujejo.

Zato res predlagam, da mogoče v najkrajšem času dobimo – ali informacijo o izvrševanju proračuna v devetih mesecih. Da vidimo, če je ta realna slika mogoče drugačna od teh prvih šestih mesecev. V kolikor ne, rebalans proračuna. In mogoče že na tem, na tej osnovi tudi predlog, oziroma predlog, oziroma osnutek proračuna za leto 2005.

Seveda še na splošno o proračunih, vseskozi. In mislim, da vsa ta leta smo nekako govorili, da seveda prihajamo v škarje, ko so zakonske obveznosti proračuna zmeraj večje. In, da to mesto zmeraj težje načrtuje neke smelejše – smelejše projekte. Ki so pa seveda za to življenje in za to mesto nujno potrebne. Zato bi bilo poleg izvrševanja kar tako proračuna – zagotovo potrebno še vzeti na mizo en akt. In vpisati tudi, kako se izvršuje strategija trajnostnega razvoja. In posebej še, kako se izvršuje tisti del trajnostnega razvoja, ki je ekonomsko ocenjen. In, ki vsebuje 50 najpomembnejših projektov, ki bi jih bilo potrebno v naslednjih desetih letih nekako pričet. Ali dokončat. Tisti model tudi govori, da ni moč postoriti vse s proračunom. Temveč, da bo mestna občina morala veliko bolje razmišljati, kako z določenimi finančnimi povezavami, naj si bo to z zasebnim, evropskimi sredstvi, ali z državnimi sredstvi – premakne prepotrebno investicije in... Pa naj bo to za cestne infrastrukture, naj bo to tudi za ostala področja, k ki jih to mesto še kako potrebuje. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Raz... Repliko na razpravo gospe Viktorije Potočnik ima gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Saj ni kaj dosti, ne? Vika je pač pokazala, da se dobro spozna na stvari. Tisto, kar mislim, da je slabo ocenila je to, da je potreben rebalans. Ker jaz sem prej dokazoval s časovnimi parametri, da je v bistvu rebalans samo pokrivanje za nazaj. Diskrecijske pravice županja, ki jo itak – realizirala zdele že deset mesecev. Ne? Ne? Če pa bi bilo vmes kakšno tako dejanje, da se bi morala zagovarjati tako, kakor se Vika zagovarja, bi pa z rebalansom seveda pokrili tudi kakšno tako dejanje. Če – če ima znake kaznivega dejanja, ali pa zlorabe položaja, ali pa kakor koli to je.

Zato seveda v – na eni izredni seji ni časa. Ni časa ugotavljati upravičenosti rebalansa tik pred zdajci. Ni enostavno časa, da bi lahko izločili pleve od zrn, ne? Pri tem rebalansu. In vsako odgovornost nase vzame tako, kot jo pač jemlje. Jaz se pridružujem temu. Jaz sem čez počitnice delal, ne? Z namenom, ne? Da bi kaj priteklo v – v naš proračun, ne? Predlagam te odškodninske tožbe. Proti SCT-ju in državi skupaj. Ne? No, drugi so šli pa domov, ne? Pardon, so šli pa na počitnice. Ne? Sklicali tudi tole sejo – oprostite – šele sredi septembra, ne? Jaz ne vem – sej septembrske seje ni nihče sklical. In tako dalje in tako naprej.

In zdaj je seveda vsa ta analitika že za nami.

No, ker pa je bila govora seveda o – o nepremičninah, ne? In o trženju nepremičnin. V taki ali pa v drugi obliki, prosim lepo, da mi v rebalansu plana dajo notri tudi najemnine na Metelkovi. Tistih, ki ne plačujejo. Pri čemer je moj podatek – koliko že dobijo od Ministrstva za kulturo? Te, ta isti na Metelkovi? Ne vem. Čez 100 milijonov menda. Ne? To pomeni, na eni strani težki denarji v Metelkovo. Na drugi strani neplačevanje najemnin. Mi, kot gospodarji smo zgubili možnost lokacije. Rečeno je bilo, če hočemo prodajati Rog, ali pa kaj družga, da moramo spreminjati planske akte, kar je popolnoma res. Ne? In tako dalje. Sploh nismo opravilno sposobni prodajati tisto, kar imamo. Ne? In istočasno moramo, ker šenkujemo ene parcele za slab koncept. Za slab koncept treh akademij, ne? Spreminjati planske akte tam, kjer imamo planske akte že sprejete v namen treh akademij. In tako naprej in tako naprej. Tako, da za kazen bi bilo fajn vsaj to, da ugotovimo kdo je zlorabil položaj, da na Metelkovi naši najemniki ne plačujejo najemnine. Hvala lepa.

... iz dvorane – nerazumljivo...

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Ste se že zahvalili in končali. Tako, da prosim, da pustite besedo drugim. Zdaj je za besedo v razpravi prijavljen gospod Žagar. Izvolite. Za njim bo dobil besedo gospod Omerzu.

G. JANEZ ŽAGAR

Ja, hvala lepa. Sej je bilo že veliko povedanega. Ampak, kljub temu. Rad bi opozoril, da smo pri sprejemanju proračuna v Svetniškem klubu Slovenske ljudske stranke zelo jasno opozorili, da je proračun, kar se tiče zidanja optimističnega proračuna na prodaji nepremičnin in zemljišč nekoliko tvegano dejanje. Na sploh smo opozarjali, da je prenapihnen. Da bi si želeli bolj realno zastavljen proračun. No, dogodki tekom leta...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim gospod Žagar, gospa Levičarjeva je nekoliko neučakana. Toda, lista razpravljavcev je dolga. Opazila sem vas, zapisani ste. Pokazala sem vas. Nekajkrat z gesto, pa očitno niste razumeli. Izvolite, nadaljujte gospod Žagar.

G. JANEZ ŽAGAR

A – sem mislil, da sem jo mogoče prehitel.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ne. Ne, ne...

G. JANEZ ŽAGAR

No, čas je pokazal, da smo takrat vsi razpravljavci, ki smo trdili, da je proračun preveč optimistično naravnani na prihodkovni plati imeli očitno prav. Toliko.

Res pa je, ko danes ta akt obravnavamo, je to zastarela materija. Nekdo je že prej opozoril. Mislim, da celo koalicijske svetnice, da bi – da tehnika že omogoča, da bi danes, vsaj po glavnih postavkah lahko dobili realizacijo proračuna, s prihodkovne in odhodkovne plati. Dnevno sveže. Mislim, da bi, da to danes računalniki omogočajo. Saj za nekaj dni nazaj verjetno bi se pa dalo dobiti dosti točno, v kakšnem stanju se nahajamo. Mislim, da v bodoče bi bilo dobro, da bi se tudi tako pripravili na tako sejo.

Glede na to, da je bil ta akt julija predložen mestnemu svetu, bi skoraj morala mestna uprava in seveda tudi županja v tem času domisliti neke ukrepe. Ker tukaj so že kazalci, kam gre trend. Da se v bistvu prihodkovna plat polni počasneje, kakor je bilo predvideno. Odhodkovna gre pa kar sama od sebe – raje hitreje, kakor bi si želeli.

Pa kljub temu, vidimo, da na določenih nujni projektih – ni potrebne realizacije. Jaz bi opozoril na še – v stvari, tukaj imam pa vprašanje bolj. Tle ne morem jaz komentirat, kaj pomeni za Mestno občino Ljubljana ta presečni datum 8.10., ki ga je minister Mramor objavil v Uradnem listu. Mislim, da je bilo to en petek. Tako, da so bili vsi ostali ministri v vladi – malo debelo gledali – kaj – za kaj se gre.

Namreč, jaz sem v javnih medijih prebral, da to tudi pomeni za lokalno samoupravo, za občine pomeni isto ta uredba nek presek, ko ne bodo smeli več nobenih investicij, ali pogodb skleniti. Ne vem, nisem bil cel čas prisoten v dvorani. Mogoče je bilo tukaj na to temo že kaj odgovorjenega, rečenega. Kaj to pomeni za Mestno občino Ljubljana?

Kar se tiče rebalansa. Že prej sem govoril o ukrepih. Res je, da je rebalans lahko dolgotrajna zadeva. Ampak, mislim, da načelniki, če so tako delovni, kakor je prej omenil gospod Jazbinšek – da vsi delajo. Vsak ima za svoj fevd, ali kakor koli – ima verjetno v glavi kaj je bolj nujno, kaj je manj nujno. Bi tukaj lahko povedal. Jaz bom to pa to naredil, to pa to pričakujem, da se bi naredilo, realiziralo. Če bi imelo to dnevno realizacijo, verjetno bi bilo to bistveno lažje.

Namreč, jaz si zelo težko predstavljam drugo leto razpravo ob osnutku. Se mi zdi kar malo brez veze proračune obravnavati in komentirati neke načrte, ko že sredi leta, v drugi polovici leta vidiš, da od tistega nič ni – dost res ni. A ima smisel pol, da se napenjamo s tistimi amandmaji – mogoče za fičenke gor, fičenke dol. Ko pa zadeve tečejo same od sebe svojo pot.

Kakor se v proračunu vidi, zadolževanje nekako prehiteva napovedi. Rad bi pa opozoril še na eno zadevo. Tukaj je bilo omenjeno tudi – prihodki. Kapitalski prihodki. Ne? Na tej prihodkovni plati mislim, da v mestni občini se dela premalo. Nekje so omenjeni prihodki tudi od dobičkov javnih podjetij. Ne vem, koliko dobičkov javnih podjetij smo že mi pokasirali v proračun. Sploh so celo deljena mnenja, ali je dobiček javnega podjetja sploh možno jemati, kot dobiček, ki ga potem porabiš za druge namene. Ali je pač namenjen za samo osnovno

dejavnost, v kateri je nastal. Tukaj bi gospod Jazbinšek naredil kar doktorsko dizertacijo. Na to temo.

Vem pa, da imamo deleže v takih družbah, kot je Casino Ljubljana. Pa nikjer v tem osnutku, v stvari v tem poročilu – ne vidim kakšnega prihodka iz naslova dobička, iz Casino-ja Ljubljana, recimo. Potem imamo tukaj še en manjši d.o. – Veterinarska postaja. Mislim, da je direktor spoštovani brat od gospe svetnice. Za kateri d.o. – pa vem, da je mestni svet skupščina, ki bi moral odločati o razporeditvi dobička. Pa me zanima, če iz tega naslova – je kaj priteklo v mestni proračun? Verjetno je še kar nekaj takih ustanov.

Predvsem pa – se mi zdi, da premalo ažurno skrbimo, da bi se taki prihodki natekli v proračun. Mogoče je danes drugače, ko smo že konec oktobra. Ampak, očitno ne kaže tako, ker če ne, ne bi bilo take duhamorne klime v tej hiši. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Mh, mislim, da ...

... iz dvorane: replika...

... ste si prislužili ... ne, gospod Jarc, boste morali počakati. Želela sem vam dati besedo za repliko. Toda, proceduralno je roko dvignil gospod Sušnik.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa. Gospa županja, jaz predlagam sledeči sklep:

Mestni svet prekine razpravo o Poročilu o izvrševanju proračuna Mestne občine Ljubljana za leto 2004 za obdobje od 1. 1. do 30. 6. 2004 in jo bo nadaljeval prihodnjič, ko bodo oddelki mestne uprave pripravili poročila o stanju na strani proračunskih uporabnikov, ki spadajo pod njihovo upravljanje in ko bo načelnik Oddelka za finance v mestni upravi pripravil poročilo o stanju prodaje stvarnega premoženja in ko bo županja ugotovila, ali je rebalans proračuna MOL za leto 2004 potreben ali ne in bo o tem pisno obvestila mestni svet.

GA. DANICA SIMŠIČ

Spoštovane svetnice in svetniki. Glede na to, da se o proceduralnem predlogu ne razpravlja. Da nisem čisto prepričana, če bi ga znala še enkrat čisto prebrati – ste ga prebrali... Dajem tak proceduralni predlog, kot ga je gospod Sušnik predlagal, na glasovanje.

Ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

29 navzočih svetnic in svetnikov.

Prehajamo na odločanje.

Glasujemo. Kdo je za in kdo je proti.

Glasovanje zaključujem.

ZA je glasovalo 19 svetnic in svetnikov.

PROTI 14.

Ugotavljam, DA JE PROCEDURALNI PREDLOG SPREJET.

Torej, na tej točki prekinjam sejo in razpravo k tej zadnji točki dnevnega reda 14. redne seje. Zahvaljujem se vsem, ki ste omogočili to prekinitev. Hvala lepa in nasvidenje prihodnjič.

ŽUPANJA

Danica SIMŠIČ

Zapisala: Elizabeta Vadnal Gorjup
Ljubljana, 28.10.2004